

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CVII

П'ЯТНИЦЯ, 28 ЛИПНЯ 2000

ЧИСЛО 30

VOL. CVII

FRIDAY, JULY 28, 2000

No. 30

Проголошено День українського національного прапора

Виповнилося десять років з дня, коли біля будівлі Київської міськради було вперше піднято синьо-жовтий прапор

Цього року 24 липня було вирішено проголосити Днем українського національного прапора. Філософ Сергій Кримський – про символи і значення українського прапора:

– Іван Франко сказав якось, що нація – це сублімація ідеалів. Це дуже цікаве визначення, воно показує роль знаково-символічного аспекту національного життя. Річ у тім, що прапор – це символ і державності, і суверенності, і національної присутності у світі, і національної ідеї. Ці всі явища для України особливо значущі в тому розумінні, що для неї це віковічні ідеали.

(Закінчення на стор. 3)

Співачка народного хору "Гомін" Ганна Попович підносить прапорець під час мітингу біля будинку держадміністрації Києва у понеділок, 24 липня 2000 року. При піднятті прапора 10 років тому вона разом з хором співала "Ще не вмерла Україна", тримаючи цей маленький прапорець.

Фото УНІАН

„Верховина” – рідна мати?

Фестиваль із присмаком суму

Степан Герилів

*„Верховина” – „Верховина” –
В чужі гори забрела.
Як шматочок України,
Як в Карпатах півсела...*

...Чесно, мені так здалося, що я на хвилю-другу завітав до Лавочного чи до Рожанки, що у карпатській Сколівщині. Бракує тільки корів з дзвіночками на шиї. І ще якби не англійська мова, якою віталася, щось жваво розповідала, сперечалася значна частина місцевих українців, то їй-Богу, забувши все на світі, забіг би до будь-якої хатиночки і попросив у гуцулки-господині горнятко квасного молока...

Але „Верховина” – це Українська оселя у горах у Глен Спей, Нью-Йорк, що розкинула свої володіння на 142 акрах землі, у комплекс якої входять головний будинок, два готелі, сім „бонгал”, велика театральна зала, тенісні та футбольні майданчики, чудове озеро, басейн та ще багато чого нашого, рідного. А докруг – дві українські церкви, невелике українське поселення. Не одне покоління тутешніх українців згадує свою „Верховину”, як ніжний і теплий вогник такого далекого, а для когось – недавнього дитинства та юности. Бо ж саме тут вчи-

(Закінчення на стор. 11)

Фоторепортаж

На сцені „Верховини” – Тарас Петриненко.

Будівництво російських газопроводів в обхід України – важіль тиску на Київ?

На переговорах урядових делегацій України і Росії, які відбулись у Волинському під Москвою, було розглянуто весь комплекс двосторонніх взаємин між Україною та Росією. З української сторони в переговорах брали участь прем'єр-міністр Віктор Ющенко, віце-прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, інші офіційні особи, з російської сторони – голова уряду РФ Михайло Касьянов, заступник голови уряду Віктор Христенко та інші. Сучасні взаємини двох держав в енергетичній сфері дуже складні. Борг України перед компанією „Газпром”, за даними російської сторони, складає близько 2 млрд. дол. Голова цієї компанії Рем Вяхірьєв вважає, що Україна систематично займається несанкці-

онованим відбором російського транзитного газу і перепродує його європейським країнам. На думку Р.Вяхірьєва, виходом з даної ситуації може бути будівництво транзитного газопроводу в обхід України через територію Білорусі та Польщі, яке плянується почати в 2001 році, однак для цього необхідно отримати згоду Польщі, яка поки не дала офіційної відповіді щодо реалізації такого проєкту.

Паралельно відбулися переговори урядових делегацій, де обговорено торгово-економічні відносини двох країн, зокрема питання дотримання режиму вільної торгівлі, врегулювання низки питань, пов'язаних з перебуванням Чорноморського флоту Росії в Україні, а також „нульовий варі-

ант” розділу боргів і активів колишнього СРСР.

Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко вважає, що будівництво газопроводу в обхід української території, політично неправильне з точки зору перспективи двосторонніх взаємин. Треба підходити до питання будівництва обхідного шляху без емоцій, оскільки зайвих грошей не має ні Україна, ні Росія. Наступного тижня в Україну вилітає спеціальна комісія на чолі з віце-прем'єром РФ Віктором Христенком, яка обміняється пропозиціями з українською стороною про створення загального енергетичного балансу споживання та оплати газу, регулювання цін в

(Закінчення на стор. 2)

■ 10 МІЛЬЯРДІВ
МАРОК КОЛИШНІМ
ОСТАРБАЙТЕРАМ.
КОЛИ? КОМУ? Стор. 3

■ МИ
ПІДТРИМУЄМО
НЕУКРАЇНСЬКИЙ
УРЯД?

■ ЯКЩО „ФЛЬОТА” СТАНЕ
„ФЛОТОМ”, ЯК
ГОВОРИТИМУТЬ УКРАЇНЦІ
ДІЯСПОРИ? Стор. 14

■ НАЩАДКИ
СКОВОРОДИ
ЖИВУТЬ В США
Стор. 17

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Лунають вимоги оголосити „персоною нон-грата“ посла Росії І. Абоїмова

КИЇВ. – Представники Українського Народного Руху, Конгресу української інтелігенції, Української національної консервативної партії, Всеукраїнського товариства „Просвіта“ ім.Т.Шевченка та новоствореної громадської організації „Україні – єдину помісну Православну Церкву“ вимагають оголосити персоною „нон-грата“ посла Росії в Україні Івана Абоїмова за антидипломатичну поведінку і провокаційні заяви щодо міжнародної ситуації в Україні. Про це від імені цих організацій заявив народний депутат, член фракції УНР, голова „Просвіти“ Павло Мовчан. За його словами, І.Абоїмов дозволив собі „недипломатичний випад“, зробивши заяву щодо дій Львівської влади, яка намагалася протидіяти „русифікації державного і громадського життя в Україні“. На його думку, І.Абоїмов діє, як „представник ЦК, відстоюючи на території України виключно російські імперські інтереси“. П.Мовчан наголосив, що посол „дезінформує керівництво РФ“ щодо „російськомовної ситуації в Україні чим створює небезпеку для українсько-російських взаємин.

Польща проти плянів, які могли б зашкодити Україні

КИЇВ. – Міністер економіки та енергетики Польщі Януш Штайнгофф заявив у Варшаві, що Польща не погоджується з російськими плянами будівництва нових газопроводів з Росії в Європу в обхід території України. Після зустрічі з міністром палива та енергетики України Сергієм Ерміловим міністер сказав, що Варшава виступатиме проти плянів, які б могли зашкодити інтересам України. Він додав, що Польща зацікавлена у будівництві другої черги польської ділянки трубопроводу, але не за рахунок України. Польща перебуває у скрутному становищі. З одного боку, вона зацікавлена у будівництві трубопроводу, з іншого – їй важливо зберегти дружні взаємини з Україною. Однак уряд має враховувати можливість втрати прибуткового проекту, оскільки „Газпром“ розглядає альтернативний варіант будівництва трубопроводу в Західню Європу через Фінляндію.

В Азовському морі виявлено нове родовище газу

СИМФЕРОПОЛЬ. – В Азовському морі, за 10 км від Керченського

півострова виявлено нове родовище газу, повідомляє, з посиланням на керівництво державної акціонерної компанії „Чорноморнафтогаз“, кримська радіостанція „Транс-м-радіо“. За розрахунками „Чорноморнафтогазу“, на введення родовища в експлуатацію необхідно 12 млн. дол., які окупляться протягом двох років.

„Оновлені“ комуністи активізуються

КИЇВ. – Відбувся Установчий з'їзд Комуністичної партії України (оновленої). КПУ(о) задекларувала готовність співпрацювати з усіма учасниками загальнодержавного політичного процесу. За словами обраного на з'їзді голови партії, члена депутатської групи „Трудова Україна“ Михайла Савенка, „зашорена опозиційність лівих нині їм тільки шкодить, і внаслідок відстороненої політичної позиції комуністи більше втрачають, аніж отримують“. Як сказано на з'їзді, КПУ(о) не претендує на спадкоємність від КПРС. Статутом КПУ(о) передбачено, що максимальний термін перебування однієї людини на посаді голови партії не може бути більшим, ніж два терміни підряд.

УНІАН

Будівництво...

(Закінчення зі стор. 1)

ув'язці з платоспроможністю українського ринку, що повинно зняти проблему несанкціонованого відбору.

Р.Вяхірев сказав, що переговори, які пройшли між главами уряду Росії та України ніяких „певних результатів не дали“. Він висловив сумнів, що Україна припинить несанкціонований відбір газу при здійсненні транзиту російського природного газу через українську територію.

У Києві 26 липня продовжаться українсько-російські переговори щодо розрахунків за російський газ. Домовлено про створення

українсько-російській комісії, яка протягом 10 днів має підготувати до підписання відповідний меморандум з питань, які порушувалися в ході зустрічі. В.Ющенко відмовився коментувати цифри боргу України за газ, але зауважив, що в IV кварталі треба „вже починати працювати по-новому, оскільки є бажання і добра воля рухатися уперед“. У той же час він вважає, що питання боргу „практично закрито“. Російська сторона також підтвердила свою участь в будівництві ядерних енергоблоків на території України за фінансової підтримки ЕБРР.

Цікаве продовження мала історія з побудовою „альтернативного“ газопроводу територіями Білорусі, Польщі та Словаччини. Під час недавньої візити до Москви

польського президента Александра Кваснєвського Володимир Путін нагадав йому про неї. Після повернення до Варшави Кваснєвський був змушений повторити, що Польща не робитиме нічого, спрямованого проти України... Й от тепер Михайло Касьянов сказав українському колезі, що Росія взагалі відмовиться від ідеї будівництва газопроводу, якщо будуть налагоджені взаємини з Україною й вирішені усі делікатні питання. Отже, була ідея побудови альтернативної труби, спрямованої проти України, чи ні, однак якщо від неї можна так легко відмовитись, значить, вона й сприймається в Кремлі виключно як важіль тиску на Київ...

УНІАН

ТІЛЬКИ ФАКТ

Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко вважає, що відновлення роботи єдиної електроенергетичної системи з Росією покищо не виглядає можливим.

У Криму буде створена Асоціація незалежних видавців і розповсюджувачів преси, що дозволить значно здешевити цей вид послуг і зекономити кошти для розвитку друкованих засобів масової інформації.

Витікання нафти сталося внаслідок дій злодіїв, які просвердлили отвір у нафтопроводі Лисичанськ-Кременчук біля с. Жемчужне Юр'ївського району, в результаті цього нафтопровід було тимчасово перекрито.

Проблеми реформування підприємств легкої промисловості та захист вітчизняного товариробника „від свавілля чиновництва“ стали предметом обговорення на засіданні ради Міжнародної спілки українських підприємств (МСУП) в Одесі.

Роботи з реконструкції Бесарабського кварталу столиці, ймовірно, розпочнуться цього року, – повідомив головний архітектор Києва Сергій Бабушкін.

Леонід Грач, спікер кримського парламенту, і Ернст Меллеман, віце-президент Ради Європи, обговорили питання залучення інвестицій у кримську економіку.

Колишній грузинський дипломат Георгій Махарадзе, засуджений у США два роки тому як винний у автовій аварії у Вашингтоні, переданий владі Грузії, де він продовжить відбувати покарання.

В Києві буде збудовано церкву Введення в храм Пресвятої Богородиці (Української Православної Церкви Київського Патріархату).

Масова загибель риби сталася біля м.Бердянська у зв'язку зі значним зниженням рівня кисня через високу температуру повітря і води.

Всеукраїнська проща в Зарваниці

Церкву в селі Зарваниця Тернопільської області, можна сказати, будували усім миром. На теренах Канади й Америки збірку коштів провадив о. Ганкевич із Гамільтону, Онтаріо, про що „Свобода“ не раз писала.

І от мрія прочан здійснилася: у новозбудованому Зарваницькому храмі (на фото зліва) вперше відправлено Службу Божу у відзначенні Великого Ювілею Української Греко-Католицької Церкви у рамках відзначення 2000-річчя Різдва Христового.

Архієрейська Проща відбулася 22-23 липня, служили в ній 40 єпископів – членів Синоду УКПЦ з багатьох країн світу. В ній взяли участь 500 тисяч прочан з усього світу, в тому числі з США, Канади, Великої Британії, Польщі, Німеччини та інших країн.

Прочани з іконами Богородиці в руках слухають Святу Літургію – кульмінацію Всеукраїнської прощі у селі Зарваниця
Фото Романа Вороновича (Ukrainian Weekly)–УНІАН

ТЕМА ТИЖНЯ

Створюється Фонд відшкодування за примусову працю в Німеччині

6 липня ц. р. парламент Німеччини прийняв закон, який передбачає заснування фундації у розмірі 10 мільярдів німецьких марок для виплати відшкодувань усім колишнім поневоленим робітникам, які сьогодні проживають в різних країнах світу. Заступник міністра фінансів США Стюарт Ейзенштат, представники Польщі, Росії, України, Білорусії, Чехії та голова конференції з питань розгляду заяв свреїв підписали остаточний договір у Берліні.

Відшкодування охоплює не лише фінансову допомогу, але й означає історичне визнання поневолених робітників як жертв нацистського режиму. Німецькі законодавці видали окрему резолюцію, яка передає вибачення перед колишніми робітниками „за погане ставлення до них німців”, а саме „позбавлення будь-яких прав, насильне виселення з країни та використання у власних інтересах”. До одноразового відшкодування додається лист президента Німеччини Рау, у якому він просить вибачення у жертв нацистських злочинів, скоєних керівництвом Третього рейху.

Уряд Німеччини надасть половину коштів, необхідних для заснування фундації, а німецькі підприємства, які використовували працю поневолених, внесуть другу частину до фонду. Під час дискусій представник уряду Німеччини Отто Ламбсдорф гостро критикував німецькі підприємства, які ще не внесли кошти до фонду. Кожне німецьке підприємство, навіть засноване після війни, сказав він, зобов'язане брати участь у цій ініціативі.

Підраховано, що під час війни уряд Німеччини використовував працю близько 10 мільйонів чужоземних робітників та полонених, які працювали на великих та малих німецьких підприємствах, а також у деяких церковних організаціях. Ті, хто примусово працював для сільського господарства, так само як і для німецького уряду, зможуть отримати відшкодування. Фонд також виплачуватиме відшкодування людям, які використовувалися для медичних експериментів та досліджень. Однак, апікації до розгляду прийнято лише від тих, хто були живими до 16 лютого 1999 року.

Більшість з тих, хто залишився живим, а це приблизно 900,000 колишніх робітників, проживають у Центральній та Східній Європі. Фонди відшкодування в Україні, Польщі, Росії, Чехії та Білорусії розпочнуть свою роботу вже цього року. За розповсюдження апікацій у вищезгаданих країнах буде відповідати Міжнародна організація з питань міграцій, яка має свої представництва по цілому світі. Робітники примусової праці, які залишилися живими, отримають приблизно по 15,000 німецьких марок. Робітники, які працювали в кращих умовах на німецьких підприємствах, отримають по 5,000 марок. Представники Білорусії, Польщі, Чехії, Росії та України висловили своє незадоволення з приводу неадекватного контакту з ними під час прийняття різних рішень. Під час конференції деякі представники східно-європейських країн були незадоволені сумою відшкодування. „Сума такого розміру є образою зі сторони німецького уряду”, – сказав голова Співки жертв України Маркіян Демидов.

13 червня ц. р. уряди Німеччини та США прийняли рішення про відхилення будь-яких позовів проти німецьких підприємств зі сторони колишніх робітників примусової праці після того, як фундація розпочне свою роботу. Підписаний договір забезпечує юридичну недоторканість німецьким підприємствам та урядові Німеччини. Президент Клінтон дав наступну оцінку договору між урядами США та Німеччини: „Нарешті підписано договір, який полагодує правопорушення, скоєні урядом Німеччини під час Другої світової війни”. Деталі процесу розгляду апікацій все ще обговорюються. Найбільш ускладненим є визначення критеріїв, за якими будуть відбиратися особи для надання відшкодування.

(Закінчення на стор. 6)

День українського ...

(Закінчення зі стор. 1)

Упродовж кількох сторіч український народ боровся за ці ідеали. Це підбиття підсумків, ознаменування саме цих споконвічних ідей та ідеалів.

Символ – це особливий знак, який має безліч значень. Тому для України національний прапор – це символ не тільки державний чи національний, це символ її історії. Слово „символ” означає в перекладі з грецької „з'єднання”. Дійсно, національний прапор об'єднує не тільки всіх громадян України в одну політичну націю – в певному сенсі, це об'єднання земного і небесного. Символіка синьо-жовтого кольору – це не тільки загальноприйнята інтерпретація пшенично-

го поля й неба. Це ширше – символіка земного і святого. Кожна нація має свої святині. І кольори українського прапора дуже точно відображають цю обставину – ми маємо не тільки поле, працю, будні, але й храм. Є ще один аспект аналізу символіки кольору. Блакитне – це завжди в іконописі і в живописі символ небесного, абсолютного начала. А жовтий – це символ сонця, символ великого Хорса, давньослов'янського бога. Це також нагадує нам про віковічні цінності. І це надзвичайно вдала комбінація. Я розумію, що козацькі прапори були червоного кольору, ОУН-революційної – малиново-чорного. Це були кольори, які означали або певні епохи, або окремі політичні настрої.

Поєднання синього і жовтого дає об'єднуюче вікове начало, не

АМЕРИКА І СВІТ

Надзвуковий літак впав після злету в Парижі

ПАРИЖ. – Через дві хвилини після злету рейсом Париж – Нью-Йорк розбився французький надзвуковий літак „Конкорд”. Загинули 100 німецьких туристів, які мали здійснити подорож по Карибському морі, 9 летунів і, очевидно, 4 працівники готелю, на який впав літак. Труднощі почалися ще на злеті, коли загорівся один з лівих двигунів. Машину вже не можна було зупинити і летуни вирішили зробити часткове коло над летовищем, але не встигли здійснити намір. Літак впав на землю і, маючи повні баки пального, вибухнув. Живим залишився лише один з пасажирів, який запізнівся на летовище. Катастрофа „Конкорда” була першою в історії цих літаків, які вийшли на летунські лінії в 1976 році. Назву літакові дано на честь британо-французької угоди 1962 року про створення надзвукового лайнера. Переліт „Конкорда” через океан до Америки тривав тільки 3 години 40 хвилин на висоті 18 кілометрів. Збудовано 20 таких машин, з яких досі літало 11 у Британії і 4 – у Франції.

Б. Клінтон на зустрічі „Великої сімки”

ІТОМАН СИТІ, Японія. – Минулого тижня обставини змусили Президента Билла Клінтона швидко перевернутися з однієї делікатної дипломатичної справи до кількох інших. Він залишив у Вашингтоні не закінчені переговори про замирення на Близькому Сході та подався до Японії, на економічну вершинну конференцію семи найбагатших країн – США, Японії, Німеччини, Франції, Британії, Італії та Канади, котра проходила на острові Окінава. Там він відразу після свого прибуття, намагався розвіяти невдоволення мешканців острова з приводу присутності американського війська. Однак головною метою керівників найбагатших держав світу було обговорити існуючі проблеми і знайти шляхи зменшення різниці між бідними та багатими країнами світу, а також ефективні способи бо-

ротьби з СНІДом (АІДС), туберкульозом і малярією. У зустрічі також брав участь російський президент В. Путін.

М. Касьянов стурбований статусом російської мови в Україні

МОСКВА. – Прем'єр-міністр Росії Михайло Касьянов висловив занепокоєння станом російської мови в Україні. Як повідомляє агентство РБК, ця тема обговорювалася в ході переговорів М.Касьянова з прем'єр-міністром України Віктором Ющенком. М.Касьянов після закінчення переговорів зазначив, що „є інформація, яка свідчить про те, що в українських школах згортається система вивчення російської мови”. За словами російського прем'єра, це непокоїть уряд РФ, оскільки в його зовнішній політиці саме гуманітарний аспект є одним з ключових. Українське керівництво в той же час не згодне з подібною оцінкою. „У випадку, якщо оцінка російського уряду цього питання обґрунтована, воно може бути урегульоване в рамках спеціальної підкомісії, – сказав прем'єр-міністр України. – У європейських державах, якими є Росія та Україна, не повинно бути обмежень з вивчення мов національних меншин”.

США запропонують африканцям допомогу для боротьби із СНІДом

ВАШІНГТОН. – США мають в пляні запропонувати африканським країнам, які межують зі Сахарою, позиčku в сумі 1 білльон доларів кожного року для придбання американських ліків проти СНІД (AIDS) і медичних послуг боротьби зі згаданою хворобою у тих регіонах, які стали її епіцентром. Пропоновану програму було уможливлено після того, як у травні п'ять міжнародних фармацевтичних фірм погодилися зменшити ціни африканським країнам за ліки у боротьбі з хворобою СНІД та її вірусом. Африка вже має 50 млн. осіб, заражених вірусом СНІДу – значно більше, ніж в інших країнах світу.

пов'язане з жодними політичними течіями чи навіть історичними епохами. Це наскрізний образ, котрий проходить крізь усю українську історію.

Наталя Трофімова,
(„День”)

Л.Кучма не голосував за суверенітет 16 липня 1990 року – заява партії „Собор”

КИЇВ. 24 липня, УНІАН. – Леонід Кучма не голосував за Деклярацію про державний суверенітет України, йдеться у заяві Української народної партії „Собор”, переданій УНІАН. Про це свідчать офіційні матеріали щодо голосування від 16 липня 1990 року. Як повідомлялося, 17 липня 2000

року Л.Кучма заявив, що Деклярація про державний суверенітет була прийнята, „коли практично ще існував Радянський Союз, і свідчила про стан душі депутатів, які за неї голосували” і що він, „як і інші депутати, що голосували за незалежність, добре подумав, на яку кнопку тоді натиснути”. Однак, як сказано в заяві „Собору”, депутат Л.Кучма, як засвідчують дані поіменного голосування, не голосував за деклярацію і взагалі не брав участі у голосуванні. Його прізвища також немає серед 17 депутатів, які з поважних причин не змогли проголосувати 16 липня, але надіслали у секретаріат Верховної Ради заяви з проханням долучити їхні голоси до тих, хто висловився „за” деклярацію.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$50.00, на півроку - \$30.00. Для членів УНСоюзу -
відповідно \$40.00 і \$25.00. В Україну, Європу й Австралію \$50
(авіапоштою - \$160, в Австралію - \$175). За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції.
Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати
надіслані матеріали.

Головний редактор - Раїса Галешко

Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часта, Верстка - Павло Стокотельний;
Рекляма - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

Чи не час перейти до поєднання?

Від 14 до 16 липня ц.р. в Перемишлі тривав V Всесвітній з'їзд „кресов'яків” – колишніх мешканців східних теренів довоєнної Польщі. Як і два роки тому, урядові особи, передбачаючи анти-українські настрої з'їзду, відмовилися від участі у ньому. Тільки спікер польського парламенту Мацей Пляжинський приїхав у ці дні до Перемишля, але для того, щоб побувати на змаганнях з футболу парламентаріїв Польщі і Угорщини. Близько 300 учасників з'їзду представляли 44 громадські організації Польщі, Америки, Австралії, Великої Британії, України. Провідники Польщі не помилились у своїх передбаченнях: на з'їзді домінували антиукраїнські настрої. Почався з'їзд у Бірчі вшануванням пам'яті полеглих в боях з УПА. Тут, а також на наступних імпрезах з'їзду, рефреном звучав осуд на адресу ОУН, яка „має бути визнана за злочинну організацію, а український народ має бути вивільнений від злочинів цієї організації так само, як німецький народ має бути вільний від гітлерівського фашизму”. На з'їзді говорилося: „Ми не можемо миритися з фальшуванням історії, коли злочини називають польсько-українськими конфліктами, а різню – визволенням України. Чи безборонні особи й справді становили загрозу для української держави? Для нас ОУН і УПА є синонімами злочину, пожоги і грабунку”. На з'їзді було піддано гострій критиці парламент і уряд Польщі, які, на думку „кресов'яків”, виявляють „улеглість” щодо України. З'їзд зажадав від парламенту і уряду визнання за геноцид „злочинів українських і литовських націоналістів стосовно польського населення до 1947 року”, перегляду угод з Литвою, Україною і Білоруссю щодо компенсацій за виселення населення так, щоб ці кошти не обтяжували польських платників податків, надання польським меншинам в цих країнах тих же прав, які мають литовська, українська і білоруська меншини у Польщі.

Учасники з'їзду зауважили присутність у Перемишлі Мацея Пляжинського і запросили його на відкриття пропам'ятної дошки на честь Юзефа Пілсудського. Спікер не міг відмовитися від цього запрошення і дістав нагоду висловитися з приводу порушених проблем. „Важко дивуватися тому, що тут лунають гострі слова, – сказав він. – Я приймаю їх до відомості і у якийсь спосіб розумію, але потрібен компроміс у прочитанні історії. Ми дивимось на історію очима поляків, а українці чи литовці дивляться зі свого боку. Не будемо фальшувати історії, але маємо говорити про неї менш емоційно, а вшановуючи своїх героїв, маємо водночас будувати шанси на добру співпрацю”. Певною мірою спікера підтримав президент Світового конгресу „кресов'яків” Ян Скальський, який сказав: „Декретування поєднання через зустріч президента Квасневського з „демократом” Кучмою нічого доброго не дасть, тому що не буде поєднанням людей. А до людей треба дійти. Поєднання можливе лише на засадах правди. Чи можна уявити собі в Європі більш близькі народи? Ні. Ми є і були співмешканцями однієї землі”.

Так, історія народу зобов'язує пам'ятати минуле. Але треба й розуміти це минуле, щоб від розпалювання ненависти переходити до розуміння і вибачення. Невже 300 осіб старшого віку, які приїхали до Перемишля, й досі не збагнули, які сили і в чиїх інтересах спровокували в минулому криваве зіткнення двох народів? Невже не усвідомлюють, що настав час міжнародного осуду комуністичного режиму, який поділяв і володарював, зміцнюючись на братовбивчих конфліктах? А чи поляки безгрішні? Чому заявили з'їзду щодо УПА співзвучні з позицією українських комуністів?

Ян Скальський сказав, що „кресовість” буде завжди, навіть коли помруть ті, хто народився на Кресах”. Може й так, бо людям притаманно пам'ятати місця молодості. Але чи треба при цьому постійно гудити колишніх сусідів?

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про мій не-мій Гантер

Справді, це мій і не-мій Гантер, бо ж не можу і не маю морального права називати його своїм, так як це можуть усі ті українці, які там або постійно проживають, або перебувають часто і літом, і зимою, і тим є насправді мешканцями того гірського містечка, яке наші повонні біженці-„діписти” відкрили і прийняли за своє ще перед пів століттям, в тузі за Карпатами, які залишили ген-далеко.

А все ж і в моєму серці ця перлина Кетскільських гір із красою природи та привітними обличчями зайняла особливе місце впродовж цих довгих років і частих коротших та довших відвідин. Саме з ними виринають припорошені часом картини десь зі закутка пам'яті, здавалось б, давно забуті. Ось пригадуються перші відвідини, з малими ще дітьми, після закінчення пластових таборів на „Вовчий Тропі”. Приязні обличчя господарів „Кобзарівки”, Олі та Влодка, тихий шум річки за вікнами у липневу ніч, сердешні розмови.

„Ксеня” (бо ж така була назва першого українського мотелю у Гантері) нагадувала мені у цих часах давнє галицьке приходство із статечними панями, що грали у ідальні бриджа, і панями-„добродійками”, що сиділи перед „Ксенею”, споглядаючи на шлях, яким мчали авта, і розповідаючи, „хто, з ким і коли”. А там кожного літа когось із того товариства не ставало, бо відходив на вічні вакації. Ті, що залишилися, шукали іншого „четвертого до бриджа” та іншу паню-добродійку до нешкідливих пліток. Але вибирати було завжди з кого, бо товариське життя розцвітало щораз краще, завдяки тим, що полюбили цілим серцем Гантер. Та ж рік-річно Еко виставляв свої незабутні картини у приміщеннях „Ксені”, а відтак вже велика група наших художників перенеслася до „гражди” біля церкви. Там також почала звучати у концертах наша добра музика, що притягала не лише наших слухачів, але і чужих. І так з роками літній український Гантер виборов собі престижне місце у розвитку та пропаганді української культури.

Прийшов час, що ця гірська закутина здобула приплив молодого української крові. Тут знайшли своє

приміщення, завдяки гостинності постійних українських мешканців, молоді пластуни, що вивчали серед лісів мистецтво провідництва. В ці роки можна було пережити ще раз молодість, можна було пережити чар Свято-Іванської ночі та слухати гантерського „трубадура” Ерка, як при супроводі гітари співав „Гуцулку Ксеню”. А роки йшли, плівли, прийшов час, коли можна було вже побачити друге, а то й третє покоління пластунів і пластунок, для яких Гантер став також близьким і радісним місцем пластування.

Змінилися покоління, змінилися обличчя ентузіастів Гантеру, але любов, зроджена до цього місця минулим, залишилася надалі. Бо як інакше пояснити те, що тут і сьогодні процвітає високоякісна музика, що у гражді можна побачити на виставці високоякісні твори наших художників, що не бракує наших відвідувачів, і що полюбили Гантер, так як ми, члени „четвертої хвилі”? Як радісно було возити їх по гірських доріжках, по зелених лісах та слухати їхні вигуки: „Та ж це зовсім, як у Карпатах!”. А Гантер показувався перед своїми прибраними дітьми завжди якнайкраще.

Проминуло і це. Залишилися спомини. Сумні й веселі, давні й, здавалось б, учорашні. А Гантер зі своєю красою природи, з цією рідною для нас закраскою немов простягає дружню руку і каже: „Не сумуй. Вертайся завжди до мене. Я вигладжу зморшки твоїх сумних спогадів, а в заміну дам тобі найкращу в світі пісню – цей шум лісів і соняшне тепло, й вони ходитимуть до віку за тобою, куди б тебе життя не понесло...”

І ось я їду знову шляхом 23 у напрямі „нашого Гантеру”. Минаю так добре знані оселі поодиноких українських родин, аж до місця, де була „Ксеня” і де з-за дерев виглядає так добре знана наша гуцульська церковця та гражда і шлях, що зветься „українським”. А перед моїми очима довгою чергою проходять тіні тих, що полюбили Гантер. Ідуть безконечною чергою по тому шляху, що був їхнім. Бо колись це були ті, які полюбили його і створили незгасну легенду про цей „наш, не-наш” Гантер, яка буде завжди жити в історії нашого буття.

О-КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

„Свобода” стала розрадою

Від 50-их років ми з чоловіком П. Домченком передплачували „Українські вісті”, цінували цю газету, час від часу фінансово її підтримували. Та настав час, коли „Українські вісті”, на превеликий жаль, перестали виходити і нам на допомогу прийшла „Свобода”, яка мені дуже сподобалась. У тижне-

вику є що читати, а формат його зручний для користування. Отже, стаючи переплатницею „Свободи”, посилаю чек на 50 доларів, а усім працівникам „Свободи” бажаю щастя, здоров'я, сил і успіхів в житті.

Марія Домченко,
Чикаго

Поправки

У „Свободі” ч. 27 від 7 липня надруковано матеріал „Вашінгтонську групу УНІС очолює Ігор Котлярчук”. Українська Національна Інформаційна Служба (УНІС) і Вашінгтонська група – це дві різні організації, які очолюють різні особи. Ігор Котлярчук став восьмим за рахунком головою Ва-

шінгтонської групи, яка об'єднує українсько-американських професіоналістів та базується у Вашингтоні.

В минулому числі „Свободи” від 21 липня на стор. 20 у переліку спонзорів Діаспорної Олімпіади-2000 замість „Українська радіопрограма у Філадельфії” слід читати „Українська радіопрограма „Нині” у Філадельфії”.

Після аудиту НБУ готується відновлення фінансування України

КИЇВ. – Візита української делегації до штаб-квартири Міжнародного Валютного Фонду (МВФ) у Вашингтоні для переговорів про відновлення кредитування України, що планувалася на 22-24 липня, переноситься на 31 липня. Українську делегацію на переговорах очолить перший віце-прем'єр-міністр Юрій Єхануров. До її складу увійдуть міністер фінансів Ігор Мітюков і голова Національного Банку України (НБУ) Володимир Стельмах. Візиту перенесено на прохання американської сторони для того, щоб встигнути організувати зустрічі української делегації з усіма офіційними особами у Вашингтоні, зокрема з директором-розпорядником фонду Горстом Кьоллером, який може прийняти українську делегацію лише у перші дні серпня. Міністер фінансів І.Мітюков сподівається, що переговори з керівництвом МВФ будуть успішними. За інформацією І.Мітюкова, заплановано зустрічі української делегації, яка перебуватиме у Вашингтоні 3-4 дні, з керівництвом департаментів фонду, що працюють з Україною, директорами МВФ від інших країн. Планується провести переговори на найвищому рівні зі Світовим банком, а також з представниками уряду США. Ця візита ставить на меті обговорення попередніх умов відновлення фінансування України, які раніше висувались МВФ, для винесення даного питання на розгляд директорів фонду. МВФ восени минулого року припинив кредитування України за програмою розширеного фінансування, що передбачає виділення понад 2 млрд. доларів. Керівництво фонду звинуватило Україну в завищенні даних про резерви валютного фонду країни. Разом із тим аудити НБУ, проведені на прохання МВФ,

не виявили нецільового використання Україною кредитів фонду.

Україна виконала майже всі умови МВФ, необхідні для відновлення фінансування, повідомив перший віце-прем'єр-міністр Юрій Єхануров. Він нагадав, що під час роботи останньої місії МВФ було визначено 11 пунктів умов. Станом на 21 липня вирішено найголовніші питання, серед яких – взаємини між НБУ і Міністерством фінансів. “Досягнуто всіх необхідних угод”, – зазначив перший віце-прем'єр-міністр. Ю.Єхануров також повідомив, що Верховна Рада у передостанній день роботи п'ятої сесії не змогла вирішити питання щодо скасування 23-відсоткового акцизу на експорт насіння соняшнику. “Сьогодні можна говорити, що один пункт не виконаний, всі інші питання виконані”, – зауважив він, додавши, що “ми проситимемо керівництво МВФ підготувати записку до засідання Ради директорів фонду”. Разом з тим перший віце-прем'єр наголосив, що українська делегація під час візиту до Вашингтону не говоритиме про те, “що нам конче потрібні ці кредити і ми не ставимо питання про якісь конкретні кошти”. Україна за вересня минулого року продемонструвала, що може впоратись самостійно, “для нас головне – визнання МВФ, що Україна робить реформи самостійно і своєчасно”.

Перший віце-прем'єр-міністр України Ю. Єхануров сподівається, що Світовий банк (СБ) надасть перший транш у рамках програмної системної позики (ПСП) вже цього року. Українська делегація під час візиту до Вашингтону планує обговорити це питання з керівництвом СБ на початку серпня.

(Закінчення на стор. 20)

В Україну – з пластиковими картками

Тепер, вибираючись в Україну, перевірте, чи маєте в кишені пластикову картку з банку або кредитівки, де знаходиться ваш рахунок (ATM card), бо в Україні – як і в Америці, і решті Європи – при допомозі цієї картки ви можете одержати готівку з банкомата.

Перші банкомати появились в Україні декілька років тому, але звичайно вони розпізнавали тільки “свої” картки, видані банком, який обслуговує даний автомат. Цього року банкомати, принаймні у Києві і Львові, вже підключені до глобальної мережі і картка, видана банком або кредитівкою в Америці, виплачує готівку, наприклад, в Українському Домі на Хрещатику (до речі, колишньому “Київському філіялі Музею Леніна в Москві”) так само швидко, як машина “АТМ” в Чикаго чи Парсиппані.

Деякі банкомати в Україні навіть пропонують вибір: долари або гривні, але для туриста брати долари не робить сенсу, бо щоб купити будь-що, треба перед тим поміняти їх на гривні.

Крім пластикової картки, щоб дістати гроші з банкомату треба ще набрати на клавіатурі свій особистий код. В Україні, як і в інших країнах Європи, клавіатура на банкоматах позначена тільки цифро-

ми, не літерами й цифрами, як у США, тому ті власники банкових рахунків, яких особисті коди складаються з літер, або літер і цифр, мусять запам'ятати свій код виключно в цифрах. Це легко робити: розміщення літер на банкоматовій клавіатурі таке саме, як на клавіатурах американських телефонів. Таким чином, щоб вибити особистий код “Svoboda”, треба набрати 7862632.

Тепер, перебуваючи в Україні, не треба носити з собою повно готівки за пазухою. Вистачить мати трохи готівки і кредитні та банкові або дебітні пластикові картки. Готівкові покупки можна робити при допомозі грошей з банкомату, а щораз більше бізнесів – ресторанів і крамниць – також дають послуги на кредитні картки, здебільшого VISA і American Express. (Master Card приймає ще порівняно мало підприємств). А в ресторанах, коли розплатується кредитною картою, краще залишити офіціантці “на чай” готівку, бо в Україні ще не усі власники ресторанів відразу віддають цю частину рахунку людині, яку хочете винагородити за гарні послуги.

Р. Хомяк,
Вашінгтон

Віталій Карпенко,
політичний оглядач “Свободи”

За що олігархи ненавидять Юлію Тимошенко?

Доля української економіки, а отже й української державності, вирішується нині, можна сказати, на енергетичній ниві. Нафта, газ, електрика – ось хліб промисловості, рушій транспортного зв'язку, світло і тепло в оселях громадян. Ці три чинники, тісно переплетені між собою, становлять енергетичну сферу, керувати якою доручено віце-прем'єрові України Юлії Тимошенко.

Як виявилось, ця тендітна на вигляд жінка не тільки досконало знає тонкощі енергетичної справи (свого часу керувала Єдиними енергетичними системами), а й має сильну волю та залізну руку. Нова енергетична політика, яку через Юлію Тимошенко проводить уряд, зустріла шалений спротив з боку українських олігархів, але її позитив уже відчули рядові громадяни. Принаймні, з приходом Юлії Тимошенко припинилися відключення електроенергії по регіонах, що ставало вже сумною традицією, вирівнялась частота струму в мережах, люди полегшено зітхнули.

Та все це виявилось не довподоби українським олігархам, до бездонних кишень яких з енергетичних мереж, здавалося б, безперервним і потужним потоком перепомпувались дармові гроші. І тут почалася справжня війна проти уряду і особисто Юлії Тимошенко, з використанням так званих інформаційних технологій (через засоби масової інформації, залежні від олігархів), компроматів, інтриг на владному Олімпі тощо. У суспільну свідомість сіялись зерна недовіри до Ющенка, Тимошенко і нинішнього уряду загалом. Президент озвучив потаємну думку олігархії: треба, мовляв, зліквідувати посаду віце-прем'єра з питань енергетичного комплексу як недоцільну. Але проти твердо виступив прем'єр Ющенко, і посада ця залишилась, а на посаді залишилась Тимошенко. Зате змушені були піти “енергетичний” міністер та керівники Укрнафтогазу, яким, схоже, урвалася “золота жилка”.

Тоді олігархія пішла в атаку, як кажуть, з відкритим забором. Для цього була використана популярна телепередача Вячеслава Піховшика “Епіцентр” на студії “1+1”. Останнім часом “Епіцентр” став працювати у прямому ефірі, підкреслено претендуючи нібито на неупередженість і об'єктивність. Того разу на політичну дискусію запросили Юлію Тимошенко, не попередивши, однак, хто буде її опонентом. Віце-прем'єр погодилась, і тільки у студії дізналась, що її суперником буде сумновідомий в Україні і Києві її “заклятий друг” Григорій Суркіс – народний депутат і один з найпотужніших олігархів. Ось тут і виявилась справжня ціна об'єктивності “Епіцентру” і справжня незалежність студії “1+1”.

Та Юлія Тимошенко не розгубилась від несподіванки і прийняла виклик. Вона витримала все: і натяки на сприяння Лазаренкові (мало що не разом крали), і звинувачення у зловживаннях, коли очолювала Єдині енергетичні системи, і явне підігривання ведучого телепередачі її опонентів, і багато іншого. Спокійно і аргументовано Юлія Тимошенко, оперуючи статистичними даними, довела, що обленерго, приватизовані і контрольовані Суркісом, не додають

у держбюджет мільйони і мільйони гривень, які, треба думати, замість того, щоб поповнити державну скарбницю, осідають у кишенях приватних осіб.

В Україні свого часу була створена єдина розгалужена електрична мережа. На регіональному рівні вона складалася з так званих обленерго, які займалися подачею електроструму споживачам і, звісно ж, збирали за це відповідну плату. Так от спритні олігархи, наближені до владних структур під прапором реформ і під виглядом приватизації, зуміли прибрати до рук цю державну курку, яку примусили нести золоті яйця у їхній приватний кошик. Під час згадуваних дебатів якраз і було оприлюднено, що на початок 1999 року Суркіс і його компаньйони контролювали майже всі енергетичні підприємства західних та цілої низки інших областей України. Так, в ефір, а згодом і в пресу потрапила конкретна інформація про те, що Григорій Суркіс контролює 58 відсотків акцій “Сумиобленерго”, 59 відс. “Прикарпаттяобленерго”, 51 відс. “Чернігівобленерго”, а також володіє контрольними пакетами акцій енергетичних компаній Кіровоградської, Львівської, Полтавської, Тернопільської, Херсонської областей. І біда не в тому, що володіє, а в тому, чим це обертається для народу і для держави.

Ось приклад тільки із Сумської області. Якщо в цілому по країні, за словами Юлії Тимошенко, рівень грошових переказів від обленерго на енергоринок становить біля 43 відс. від загальної вартості спожитої енергії, то контрольоване Суркісом “Сумиобленерго” переказує тільки 13.2 відс., хоч збирає близько 70 відс. від енергоспоживачів. Куди дівається решта зібраних коштів – питання суто риторичне. Ось тому уряд, – сказала Юлія Тимошенко, виступаючи на нараді у Сумах, – має намір із серпня цього року ввести, покищо на три місяці, зовнішнє управління в тих приватизованих енергетичних підприємствах, які мають нижчий від середньодержавного рівень розрахунків за електроенергію. Схоже, що таке державне управління найперше буде введено у Сумській області.

Цей крок, можливо, не зовсім впливає в структуру вільної ринкової економіки, але нема ради, якщо колишню державну власність прихопили люди, які, схоже, не зовсім в ладах не тільки з мораллю, але й із законом. Тому зрозуміло, чому олігархи не в захопленні від рішучості і наполегливості Юлії Тимошенко. Тому зрозуміло, чому так люто ненавидять віце-прем'єра з питань енергетичного комплексу.

Тут приведено приклади тільки стосовно електроенергії, а є ще ж і

(Закінчення на стор. 7)

Створюється Фонд відшкодування...

(Закінчення зі стор. 3)

Українська Національна Інформаційна Служба (УНІС), Вашингтонське бюро Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) співпрацює з Департаментом фінансів США, щоб поінформувати громаду про процес подання апікацій для тих українців, які примусово працювали на німецьких підприємствах, фермах та у концентраційних таборах під час Третього рейху в Німеччині. Робітники примусової праці в Німеччині мають право отримати одноразове відшкодування. Для цього необхідно заповнити апікацій-

ну форму та додати копії всіх можливих документів, що підтверджують працю у Німеччині або перебування у концентраційному таборі. УНІС координуватиме виплату відшкодувань через Міжнародну організацію з питань міграції. Зразок подається нижче.

Апікацію та копії документів надсилайте, будь ласка, за адресою: **Ukrainian National Information Service ATTN: Slave/Forced Laborers Claim Form, 311 Massachusetts Avenue, N. E. Washington, D.C. 20002.**

Всі копії документів зберігатимуться у нашому бюро і не будуть відсилатися назад.

Заява робітника примусової праці (заповніть друкованими літерами)

Дата.....

Ім'я та прізвище.....

Адреса.....

Телефон.....

E-mail.....

Відшкодування за примусову працю на Третій рейх

Опис роботи.....

Місце.....

Назва підприємства/ферми.....

Тривалість.....

Відшкодування за працю у концентраційному таборі

Місцезнаходження.....

Період перебування.....

Опис примусової праці у концентраційному таборі
(при потребі використовуйте додаткову сторінку):

.....

Перелік доданих копій документів:

1.

2.

Підпис

Виплати українським остарбайтерам можуть розпочатися наприкінці року

Голова українського національного фонду „Взаєморозуміння і примирення” Ігор Лушников сподівається, що виплати українським остарбайтерам, яких налічується близько 600 тис. осіб, розпочнуть-ся наприкінці цього року. Їм має бути виплачено 1 млрд. 724 млн. німецьких марок. Представники

країн Центральної та Східної Європи підписали свою заяву, в якій висловлені побажання, щоб Наглядова рада фонду „Пам'ять, відповідальність і майбутнє” провела у серпні цього року перше засідання для якнайшвидшого початку діяльності національних фондів щодо підготування виплат.

До уваги українських мистців

Як і минулими роками, УНСоюз має на меті видати нову серію різдвяних карток, накладом близько 120,000. Запрошуємо українських мистців взяти участь у цьому проєкті. Дохід з продажу карток призначений на потреби Союзу, оселі Українського Народного Союзу, розташований на 400 акрах у Кетскільських горах.

Цього року приймаються до репродукції твори з традиційною темою українського Різдва.

ТВОРИ ПРИЙМАЮТЬСЯ ДО 31 СЕРПНЯ 2000 року.

Досі були видані репродукції визначних українських мистців з Америки, Канади і України, а саме: Богдана Божемського, Якова Гніздовського, Петра Головатого, Марії Гарасовської-Дачишин, Тані Гаєцької, Михайла Дмитренка, Олександра Канюки, Юрія Козака, Яреми Козака, Данила Коштури, Зеновії Кулинич, Віталія Литвина, Андрія Мадає, Люби Максимчук, Романа Марковича, Марти Анни, Наталки, Лідії Палій, Лідії Пясецької, Ореста

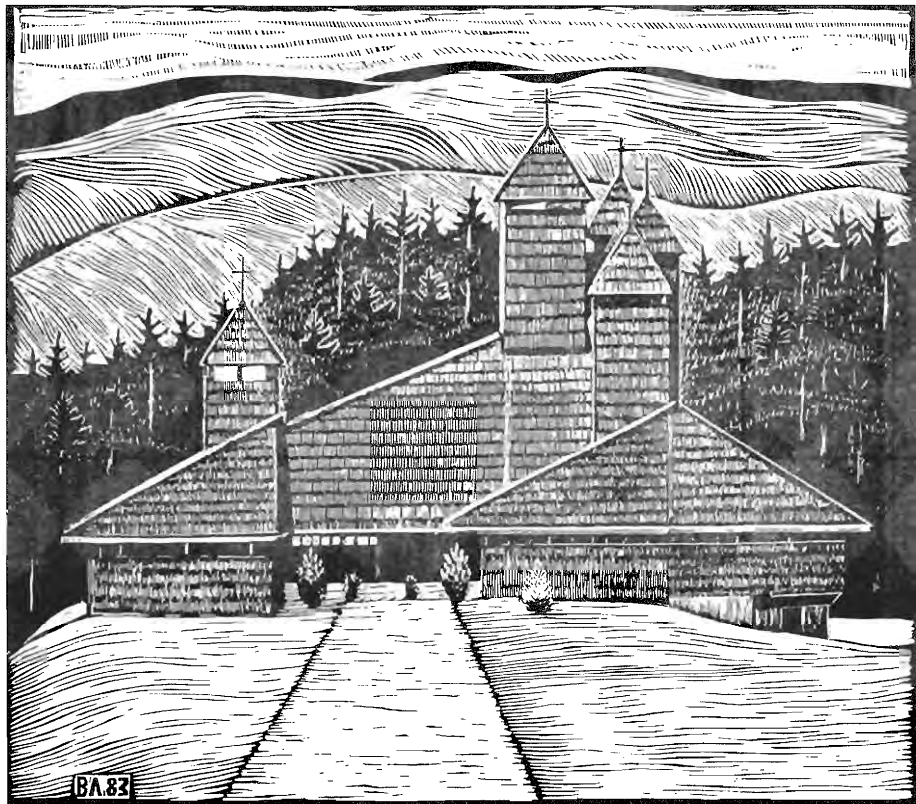
Поліщука, Мирона Рижули, Марти Савчак, Христини Сай, Ярослава Стадника, Олени Стасюк, Ірени Твердохліб, Галини Титли, Юрія Третьяка, Юрія Віктюка.

Бажаючи популяризувати тему традиційного українського Різдва, УНСоюз запрошує українських мистців взяти участь у цьому проєкті, надіславши знімки своїх творів, чи то традиційно-релігійних, чи сучасних з точним описом твору. Щоб колекція була цікавою і різноманітною приймаємо до репродукції різні жанри: олію, акварелі, темперу, комп'ютерну графіку, гваш, дереворити, керамічні твори та інше. Знімки творів з точним описом слід надсилати на адресу:

**Ukrainian National Association,
2200 Route 10,
Parsippany, NJ 07054
Att'n Oksana Trytjak.**

У справі додаткових інформацій прошу звертатися на тел.: **973 292-9800, додатковий.: 3071.**

Оксана Тритяк,
координатор особливих проєктів
УНС

В. Литвин. Церква Пресвятої Трійці на Союзівці.

Чи візьмемо приклад з минулого?

Перегляд давніх річників „Свободи” створює враження, що все, що переживаємо, все, що пишемо, колись вже було і ми, як спільнота, відповідно реагували. А однак... повторюємо через півстоліття ті самі помилки. Чи нас ніколи не навчить досвід минулого? У зв'язку з наближенням 61-річчя початку Другої світової війни читаємо у „Свободі” від 5 вересня 1939 року великими літерами на першій сторінці заклик Об'єднання Українських Організацій в Америці, яке у ті часи було центральною українських ор-

ганізацій:

„До Українського Громадянства в Америці!

В Європі маємо нову війну. Є вона покищо між Німеччиною і Польщею, але певно переміниться дуже скоро у війну загально світову. Ця війна втягнула в боротьбу й український нарід. Бо мусить бути так, що кожне потрясіння в Європі мусить зачіпати українські землі й видвигнути покривджену українську справу. Видвигнуть її тепер уже самі події й інтереси воюючих. А крім того, цілком окремо, видвигне цю справу і сам український нарід і на Рідній Землі, а також усюди, де він не жив би. За українську справу постоїть і українська іміграція в Злучених Державах. Зробити це навіть буде легко, бо уряд Злучених Держав стоїть за демократію, за свободу, а проти гноблення і насильства...

Стоячи твердо при американських демократичних ідеалах і віддані інтересам Злучених Держав, зможемо тепер без великих труднощів прислати симпатії американського народу й уряду на сторону домагань

слухних і справедливих 45 мільонів українців в Європі. Бо ті українці хочуть тільки бути вільним і незалежним народом у вільній і незалежній українській державі, побудованій на українських землях і на принципах землі Вашингтона, як того собі бажав визвольник української нації – Тарас Шевченко. Допомогти українському народові це осягнути – наш обов'язок. А об'єднатись біля цієї цілі – це вимога розуму, патріотизму і честі української іміграції в Америці. Об'єднання Українських Організацій в Америці, як репрезентація політичної думки американських українців, стояло від самого початку свого існування, себто від 1922 року, на тому, що український нарід положив під час світової війни, і по ній, мільйоні жертви за те, щоб міг мати на своїх землях свою рідну, народоправну українську державу...

За визнання цього поніс український нарід від 1919 року мільйонів жертви. Він і далі їх поносить. Але далі голосить, що від цього визнання він ніколи не відступить... У тому важному моменті, коли наново ва-

житья доля української справи мусимо виступити тут на іміграції з одною думкою і волею...

Об'єднані Українські Організації в Америці, беручи під увагу цей важливий момент, є тої думки, що всі українські організації повинні тепер згодитись на якнайдалшій йдучі уступки і реформи, щоб таким чином спричинитися до того, щоб наша українська акція в Америці мала вигляд одного, дійсного об'єднаного фронту боротьби за здобуття державності для України...

Об'єднані Організації в Америці звертаються уже тепер до всіх наших організацій, до цілої нашої національної преси і до всіх наших народних діячів з проханням негайно припинити взаємну боротьбу там, де вона ведеться, а всю нашу енергію, як на місцях, так у центрах, звернути на плянову акцію оборони української справи... Виступім з українською справою в Америці й перед світом як розумні й благородні потомки Української Землі”.

Заклик до єднання і тепер не втратив актуальності.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Український Народний Союз пропонує нову програму

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове гарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від \$1,000 до \$5,000 доларів.

УНСоюз гарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкинутим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (P-20), чи платне до 65 року життя (P-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:

Вік: 0-36 \$1,000 to \$5,000
36-70 \$1,000 to \$2,500
71-90 \$1,000 to

The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

Issue age	Premium Per \$1,000	Issue Age	Premium Per \$1,000	Issue age	Premium Per \$1,000	Issue age	Premium Per \$1,000
0	63			51	349	76	696
1	63	26	145	52	361	77	710
2	64	27	150	53	373	78	724
3	66	28	155	54	385	79	738
4	68	29	161	55	397	80	752
5	70	30	167	56	409	81	765
6	73	31	173	57	422	82	778
7	75	32	179	58	435	83	791
8	78	33	186	59	448	84	803
9	81	34	193	60	462	85	815
10	84	35	200	61	475	86	826
11	87	36	208	62	489	87	837
12	90	37	215	63	504	88	848
13	93	38	223	64	518	89	858
14	96	39	232	65	533	90	868
15	100	40	240	66	547		
16	103	41	249	67	562		
17	107	42	258	68	576		
18	110	43	267	69	591		
19	114	44	276	70	606		
20	118	45	286	71	662		
21	122	46	296	72	637		
22	123	47	306	73	652		
23	130	48	316	74	667		
24	135	49	327	75	682		
25	140	50	338				

Просимо виповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukrainian National Association, Inc.
PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: (973) 292-9800

Name.....Br.....Policy#.....

Current Age.....Amount applied for \$.....

Adress.....

Tel.....SS#.....

Beneficiary (name).....

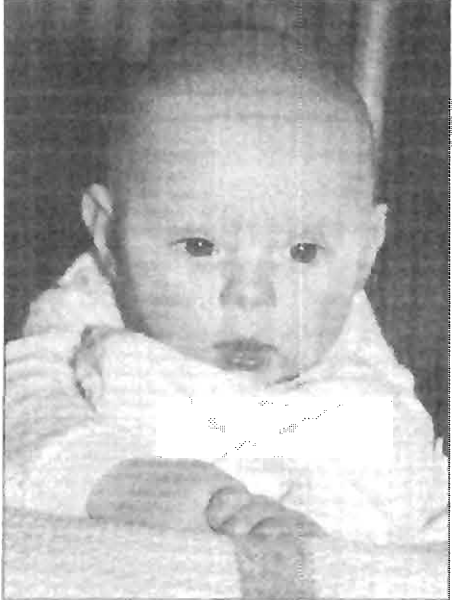
Address.....

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 30 вересня 2000 року. Якщо ми отримаємо виповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.

Нові члени УНСоюзу

*Наталія Марія,
дочка Олександра і Еллен Філяків,
нова членка 358-го Відділу УНС.
Записали свою внучку до УНСоюзу
дід Михайло і бабця Люба Філяки.*

*Наталія Софія Білінська,
нова членка 88 Відділу УНС.
Вписала свою внучку бабця
Оксана Ленець з Покінсі, Н.Й.*

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ ТРАВЕНЬ 2000 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 4/2000	7,394	15,583	3,804	26,781
Неактивні члени 4/2000	7,302	18,109	0	25,411
Всі члени 4/2000	14,696	33,692	3,804	52,192
Активне членство				
Приріст у 5/2000				
Нові члени	11	28	0	39
Нові УЛ	2	5	0	7
Прийняті наново	5	9	4	18
Разом	18	42	4	64
Убуток 5/2000				
Померли	0	25	0	25
Вибрали гроші	3	12	0	15
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	13	12	0	25
Виплатили вповні вкладки забезпечення	7	16	0	23
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	0	3	0	3
Вигасло забезпечення (активні)	5	7	14	26
Кінчилось забезпечення	0	14	7	21
Разом	28	89	21	138
Всі активні члени 5/2000	7,384	15,536	3,787	26,707
Неактивне членство				
Приріст у 5/2000				
Виплачене забезпечення	7	16	0	23
Відійшли на частинно виплачене забезпечення	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	0	3	0	3
Разом	7	19	0	26
Убуток у 5/2000				
* Померли	1	28	0	29
* Вибрали готівку	8	12	0	20
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	2	3	0	5
Повернені в активні	5	9	0	14
Вигасло забезпечення (неактивні)	0	2	0	2
Разом	16	54	0	70
Всі неактивні члени 5/2000	7,293	18,074	0	25,367
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 5/2000	14,677	33,610	3,787	52,074

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

За що олігархи...

(Закінчення зі стор. 5)

нафта, і газ. Уряд хоче навести елементарний порядок, принаймні, перевести грошові потоки за використані енергоносії та електрику з приватних кишень у кишені їхніх виробників і постачальників, тобто тих, кому вони

справді належать. Олігархам же – ніби кисень перекрили, себто відібрали дармові гроші. Великі гроші. А заради великих грошей, як відомо, деякі люди готові піти на все.

Боротьба на енергетичному килимі триває. З одного боку виступає тендітна, але з характером жінка, яка представляє уряд Віктора Ющенка, з другого – олігархічний молох. З од-

ного боку – правда і справедливість, інтереси суспільства в цілому, з іншого – всепоглинаюча спрага наживи за будь-яку ціну. Боротьба запекла, принципова і безкомпромісна. Чим вона закінчиться – сьогодні важко спрогнозувати. Хочеться, щоб перемогла правда. Але для цього і саме суспільство не повинно бути байдужим спостерігачем. Нас дуритимуть

доти, доки ми дозволятимемо це робити. Нас обдиратимуть, доки терпітимемо. Нас зневажатимуть, доки не пробудимо в собі національну гордість. Тільки спільне бажання добра Україні, спільна воля і спільна дія зможуть протистояти тим, хто, споглядаючи зубожіння народу, хапас і хапас мільйони і ніяк не може насититися.

Віталій Карпенко

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Філадельфія: „Львівський вечір у Стрийському парку“

Комітет приятелів конгресменів, що діє в Філадельфії, в неділю, 25 червня, в одній із залів УОКЦентру відтворив затишний куточок Стрийського парку: столики під парасолями, водограй з левами, мелодії львівських музик. Ведучі, а ними були автор цих рядків і д-р Євген Стецьків, зіграли несподівану зустріч старих приятелів з Америки у Львові. Присутні весело включились у забаву і оплесками та сміхом відповідали на жарти та імпровізації.

На зустрічі була з подякою відзначена участь конгресменів у розвитку взаємин з Україною. Завдяки колишньому конгресменові Чарл-

зу Даберті, наприклад, було відновлено працю Ukrainian Congressional Caucus і запрошено до співпраці конгресмена К. Валдена. Саме готується поїздка делегації конгресменів в Україну в рамках проєкту Mini Marshal Plan. Про все це говорилося на зустрічі.

Досвід цього вечора знадобиться для організації інших імпрез, бо завдяки Зені Черник, Вірі Андрейчик, всім членам Комітету приятелів конгресменів, він став виявом народної дипломатії і взаємного пізнання людей, які працюють для того, щоб світ став кращим.

Катерина Немира

Учасники вечора (зліва): Зеня Черник, Віра Андрейчик, Дарія Федак, Іванка Луцишин, Богдан Коженівський, Катерина Немира, колишній конгресмен Чарлз Даберті, Стефан Романко, Христя Сенік, Оріся Гевка, Віра Кліш, Марійка Татунчак. На фото немає члена комітету Анатолія Прасіцького.

Будьмо міцним мостом між США і Україною

**Звернення
Української Американської Координаційної Ради
до української громади в Америці.**

Для молоді української держави, якій ще несповна дев'ять років, дальший розвиток добрих стосунків зі Сполученими Штатами дуже потрібний, а у цьому важливу роль може зіграти українська громада в Америці.

Українські центральні організації мають добре нав'язані контакти з урядовими й законодавчими чинниками, зокрема з Білим Домом, Державним департаментом, з членами Конгресу. Вони мають можливість впливати на урядові рішення і сприяти поширенню і поглибленню взаємин між Україною і США.

Таку роль виконує Українська Американська Координаційна Рада через своє бюро у Вашингтоні, через свої відділи і окремих членів в Америці.

Нашим першочерговим завданням є допомога закріпленню незалежності України, розбудові її демократичної системи управління, які забезпечать економічний добробут України, розвиток українського шкільництва, інформаційного простору, культури і науки.

Широ вітаємо почин політичних структур України, спрямований на

об'єднання усіх демократичних сил для спільної акції на користь України. Зі свого боку нам треба посилити кампанію збірок на Фонд демократії і державного будівництва України.

Українська Американська Координаційна Рада саме проводить таку акцію і тому звертається до української громади в Америці підтримати ці зусилля і своїми щедрими пожертвами на Український громадський фонд уможливити дальше здійснювання цих завдань.

Нагадуємо, що УАКРада є членом Української Всесвітньої Координаційної Ради у Києві та Світового Конгресу Українців з осідком в Торонто і як така робить щорічні вклади у їхні бюджети.

Свої пожертви просимо надсилати на: **Ukrainian American Coordinating Council, 142 Second Avenue, New York, NY 10003.**

За Президію УАКР

Ігор Гавдяк,
голова,
д-р Роман Барановський,
секретар

Липень 2000 р.

М. Жулинський зустрівся з українцями Нью-Йорку

Зліва: В. Баранецький, Р. Воронка, М. Жулинський і А. Лозинський.

Віце-прем'єр-міністр з гуманітарних питань в уряді України Микола Жулинський, відвідавши разом з дружиною США, загостив також до Нью-Йорку, щоб зустрітися з українською громадою. Зустріч відбулася 5 липня в Українському Народному Домі.

При щирій виповненій залі достойний гість з видимим зворушенням нагадав присутнім усі свої попередні візити до США та свій тісний контакт із нашою громадою, який зобов'язує його до певного напрямку думання і діяння. В дусі цього контакту і взаєморозуміння він старався змалювати існуючі світла та тіні сьогоденної України, зокрема на економічному відтинку, в галузі культури та міжнародних зв'язків, загально оцінюючи ситуацію швидше оптимістично. На його думку, Україна переходить тепер фазу розвитку, після якої прийде зміна на краще. Він вважає, що українці діаспори надто однобічно оцінюють обставини в Україні, не беручи до уваги короткий період самостійності і те, що економічні зміни відбуваються завжди з великим зусил-

лям. Підкреслюючи важливість тих змін, що тепер проходять, шановний гість особливо наголосив на прийнятті закону про державну українську мову, про державний гімн і герб та про інші позитивні почини останнього часу.

Заторкнувши питання зв'язків діаспорних українців з материком та заходи, що йдуть у цьому напрямі на державному рівні, М. Жулинський підкреслив великий вклад українців США у розбудову української державності. Він вручив грамоти призначення від голови Уряду України трьом провідним активістам у галузі допомоги Україні – Аскольдові Лозинському, Романові Воронці і Володимирові Баранецькому. На закінчення присутні зверталися до гостя з численними запитаннями, а то й дискутували з ним, висловлюючи свої погляди на стан в Україні.

Цікавим вечором провадили на зміну Мирослав Шмігель і Андрій Ластовецький, а відкривав його, представляючи достойного гостя, Аскольд Лозинський.

О. Кузьмович

ДО 53-ОЇ КОНВЕНЦІЇ ВІЙСЬКОВИХ ВЕТЕРАНІВ

Допоможімо нашим ветеранам

Під проводом Мишигенської Станиці 101 Українських Американських Ветеранів 29-30 вересня і 1 жовтня ц. р. відбудеться Річна Крайова Конвенція у місті Воррен, Мишиген. Управа УАВ вирішила, щоб на цій конвенції постаратися одержати правове державне визнання, так званий „Федеральний чартер“.

18 листопада 1999 року конгресмен США Дейвід Боньйор, який є провідником меншости в Конгресі, подав на розгляд цей законопроект під числом ГР3463, з додатком „Ц“, мотивуючи це своїм наполовину українським походженням. Він також заявив, що є довголітнім членом Станиці 101, і переконаний, що Українсько-Американські Ветерани своєю працею заслужили собі на федеральне визнання.

Конгресмен-демократ Сендер Левін, в дільниці якого живуть Українські ветерани Станиці 101, став спонсором цього законопроек-

ту. На сьогодні вже 15 конгресменів поставили свої підписи під Законом ГР3463.

Хоч Українські Американські Ветерани відповідають всім правовим вимогам і визнані багатьма військовими формаціями, вони бажають отримати офіційний Чартер для того, щоб їхня праця ще більше була поширена по всій Америці і за кордоном, а також бажають отримати всі привілеї, які належать ветеранам.

Боротьба за Чартер – дуже важка, забирає багато часу та праці. Щоб це діло довершити, Українські Американські Ветерани потребують вашої допомоги. Конгресмен Боньйор заявив, що найбільше впливають на рішення конгресменів голоси їхніх виборців.

До виборців вони завжди прислуховуються і на кожний лист дають відповідь. На одержання Чарту потрібно ще додаткових 200

(Закінчення на стор. 10)

Добре вчилися, добре закінчили школу

Школа українознавства ім. Лесі Українки завершила навчальний рік. Протягом майже півстолітнього її існування через 12 клас парафіяльної школи української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Сиракюзах перейшло приблизно 3,600 учнів, а 160 з них закінчило її матурою; 80 випускників здали „ріджентс“ – іспити штату Нью-Йорк та одержали по три кредити з вимог чужої мови. Чимало колишніх учнів цієї школи стали високопрофесій-

ними, творчими особистостями.

На початку червня українська громада міста Сиракюзи і його околиць вшанувала черговий випуск учнів. Прощальний вечір був організований батьківським комітетом школи в церковній залі української православної церкви ім. св. Луки. Приблизно 400 осіб, які взяли участь у бенкеті, – це ближчі і далішні родини випускників, приятелі, представники громадських організацій, отці української православної і української

католицької церков – о. Роман Тарнавський і о. Володимир Пісьо із своїми паніматками, і багато молоді. Бенкет вела директорка школи Леся Фенцор, яка в першу чергу представила опікуна класи матурантів Олександра Степанюка, новоприбулого вчителя з Івано-Франківська. Випускники подякували своїм батькам та вчителям за надання їм можливості закінчити школу матурою. Шкільний хор під проводом учительки школи і заступниці директорки Славки Бобецької співав багато пісень.

Сиракюзька громада з вдячністю вітала випускників ще й тому, що вони, зокрема Наталка Бобецька і Марія Карман, впродовж навчальних років у Школі українознавства брали участь в національно-громадських заходах української громади. Матурантів вітав з рамени УНСоюзу проф. д-р Іван Гвозда, інспектор школи, який звернув увагу на всебічну підтримку УНСоюзом виховної і видавничої діяльності Рідної Школи, як і інших українознавчих шкіл в терені, зокрема спонзоруванням щорічних учительських конференцій на Союзівці, фінансовими нагородами випускників українознавчих шкіл тощо. Д-р Гвозда також роздав матурантам нагороди в чеках УНСоюзу.

Д-р Іван Гвозда

Проф. д-р Іван Гвозда на матуральному бенкеті Школи українознавства ім. Лесі Українки в Сиракюзах, Н.Й., вручає випускникам нагороди УНСоюзу

Перше причастя у церкві св. Катерини в Арденн Гіллс

У неділю, 18 червня ц.р., в день зішестя Святого Духу на Апостолів, в українській православній церкві св. Катерини в Арден Гіллс, Міннесота, відбулись радісні події. Перед Божою Службою у церкві були вже багато людей, а в перших рядах сиділи діти і чекали першої сповіді.

Після сповіді та маленького відпочинку, на початку Служби Божої, діти поважно увійшли знову до церкви зі своєю учителькою Мері Сімон і зайняли дві перші лави. Церква наповнилася до останнього місця. Коли пролунав спів молитви „Отче Наш“, діти причастилися – і Царство Небесне та любов Божа втілились в їхні душі та скріпили віру і надію в кожній дитині на майбутнє. Надії наші ожили, світло перемогло духовну темряву, тепер ми можемо спокійно дивитися в майбутнє нашої парафії, дякуючи о. Петрові Сів-

кові, який організував недільну школу. Був час, коли ми не мали прислужників, на Богослуженнях не видно було дітей, а тепер це вже позаду.

Після Причастя о. Петро роздав дітям посвячені ікони, а Віра А. Танасійчук – гарні молитовники як дарунок від себе. Отець Петро подякував вчительці Мері Сімон за її невтомну працю з дітьми, за любов до дітей і церкви Христової, відзначив також Стефанію Гушу, не тільки з її першої сповіддю, але і з днем народження, який припав якраз в цей день.

Опісля директорка школи Ванда Багмет привітала о. настоятеля та всіх батьків і подякувала учителям нашої школи о. Петрові Сівкові, Мері Сімон, Жанні Літвінов та Оленці Галл.

Неоніла Пачковська

Настоятель церкви о. Петро в оточенні дітей в день першого причастя.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЦЬ ПОДІЙ

30 липня – Храмове свято Української православної катедри св. Володимира в Нью-Йорку. Початок об 11-й ранку.

4 серпня – мистецька виставка Едварда, Юрія і Яреми Козаків на Союзівці.

6 серпня – День Союзянки на Союзівці в Кергонксоні, Н.Й. Тел. (212) 777-1336.

18 серпня – Український фестиваль „Гомін України” в Філядельфії (Ridge Ave. at 33rd and Dauphin Str.). Поч. о 8-й вечора.

1-3 вересня – Український фестиваль в Сан-Дієго. Тел. (619) 291-0661. E-mail sunnyukes@aol.com

2 вересня – змагання з плавання на Союзівці. Початок о 10:30 ранку.

2-4 вересня – тенісові змагання на Союзівці. Початок 2 вересня о 8:30 ранку.

8-10 вересня – з'їзд на Союзівці колишніх професорів, учнів гімназії та усіх мешканців Байройтського табору.

11-14 вересня – 11-та товариська зустріч-з'їзд „регенсбургців” на Союзівці.

24 вересня – свято 25-ліття Української католицької церкви в Кергонксоні. Початок о 10-й ранку.

30 вересня – відзначення 50-річчя Осередку СУМ в Українському домі „Дніпро” в Баффало (562 Дженесі стріт). Початок о 5:30.

11 жовтня – подорож на футбольні змагання до Норвегії. Тел. (216) 351-1700.

15 жовтня – тихий аукціон Українського музею відбудеться в Рамада готелі, Іст-Гановер, Н. Дж. Початок о 2-й годині.

27 жовтня – виставка „Золото скитів на теренах України” в Бруклінському музеї мистецтв. Тел. (718) 638-5000, дод. 331.

3 листопада – концерт Українського національного ансамблю пісні і танцю імені Г.Верьовки в Ньюарку, Н.Дж. (New Jersey Performing Arts Center). Початок о 8-й год. Тел. (1-888-466-57220).

14-21 січня 2001 року – Маланка на морі (подорож на кораблі „Norwegian Sky”. Тел. (800)-860-0089 або (216)-351-1700.

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?” є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклами (тел. 973-292-9800, дод. 3040).

Загін „Червона Калина“ вирушає в Україну

Пластовий загін „Червона Калина“, заснований 1925 року у Стрию, відзначає цього року своє 75-річчя виданням пропам'ятної книги і загоновою мандрівкою по Україні. Заходами отамана загону Ігоря Декайла і генеральної старшини група з 36 осіб вирушить з Ньюарку до Києва 20 серпня.

Головною метою мандрівки є відвідання України, зустріч із відновленим загоном на батьківщині, записання нових членів на горі Маківці і передання смолоскипу духу пластовим внукам тих, хто 75 років тому у Стрию творили „Червону Калину“.

Після відвідин могил Січових Стрільців на горі Маківці та пам'ятника нашому членові Олексі Гасинові в селі Конюхові, у Стрию відбудеться обід з представниками міської влади, Пласту і молодіжних організацій.

Маршрут оформила відома фірма „СКОП“ Марійки Гельбіг. Проводитиме походом пл. сен. Іван Лучечко.

Загін „Червона Калина“

Загін Червона Калина

Новий том

„Українського Історика“

Цими днями появився 36 том „Українського Історика“ з численними науковими матеріалами, авторами яких є наші історики й представники допоміжних дисциплін з України й діаспори. Видання починається словом президента Українського Історичного Товариства Любомира Винара. У томі вміщено матеріали Владислава Верстюка, Леоніда Вашкільняка, Тамари Мовши, Олега Кандиби, Любомира Винара, Ігоря Гирича, Олександра Сидоренка та ін., хроніку про конференції, наради, презентації та повідомлення про діяльність УІТ в Україні й діаспорі. Передплату на „У.І.“ і добровільні датки на Видавничий фонд треба висилати на адресу: „The Ukrainian Historian, P.O.Box 312, Kent, OH 44240. Річна передплата „УІ“ – 60 дол.

Пресове бюро УІТ

Допоможімо ветеранам

(Закінчення зі стор. 8)

підписів конгресменів. Тепер майже в кожному штаті Америки проживають українці. Вони можуть допомогти ветеранам. З нагоди конвенції Управа УАВ просить українську громаду звертатися до своїх конгресменів телефоном або письмово, щоб вони поставили підписи для підтримки закону ГР3463.

Управа звертається також до знаних українських політиків і діячів, щоб вони своїм авторитетом допомогли ветеранам у цих стараннях. Коли вдасться прийняти Чартер, то ветерани ще на довгі роки продовжать діяльність своєї організації. Вже повних 52 роки вони несуть прапор військової відповідальності на

своїх річних конвенціях. Організаторами цього річної конвенції є Станиці 36-та і 101-ша.

В цій конвенції братимуть участь 22 Станиці з різних штатів Америки. Конвенційний комітет очолює Олег Каранець – заступник і командир Станиці, Вікторія Максимович – секретарка, Майк Огородник – фінансовий референт, Стефан Віхар – командир штату Мишиген, публіцист і референт громадських зв'язків, Роман Максимович, Роман Петрашук, Мирослав Прийма, Мирон Скорупа, Степан Феденко, Михайло Шумило, Микола Лапаєнко, Ірена Прийма.

На відміну від попередніх конвенцій, крім двох військових представників, доповідатимуть про „медичну допомогу Україні“ полковник Аскольд Мосійчук –

лікар з медичного корпусу Волтер Рід-шпиталю Вашингтону і майор Роман Голяш з військової резерви 801-го Військового шпиталю у Шерідані. Обидва доповідатимуть є членами Українсько-Американського Військового Об'єднання (УАМА), спорідненого з Організацією Українських Американських Ветеранів. Виступить знаний хор „Золоті Дзвони“ під диригентурою Олі Соловій.

Українські Американські Ветерани пишаються моральною і патріотичною підтримкою українсько-американської громади. Ветерани зберуться знову, щоб відзначити українців, які боролися і віддали своє життя за свободу в Першій та Другій світових в Корейській, і В'єтнамській війнах і в Перській затоці.

Степан Віхар

Ода Міттенвальду

Після того, як у 1999 році успішно зібралися на Союзівці члени колишнього пластового гуртка „Голуб“, що діяв відразу по війні в таборі у Міттенвальді, виникла думка влаштувати з'їзд колишніх

учнів шкіл цього ж табору – гімназії, учительського семінару і торговельної школи. За практичне здійснення справи взялися Михайло Комановський, Орест Кузьма і Роман Канюка. Як почали вони з

ентузіазмом це робити, так довели до щасливого кінця.

У перший день з'їзду від полуденку до вечері розросталося коло „міттенвальдівців“, а відтак усіх прибулих зібрав до бібліотеки відео-монтаж (творчість д-ра Ігоря Соневицького) з пластового життя у Міттенвальді. І тут слід підкрес-

лити, що переважна більшість тодішніх учнів були активними у Пласті. А тепер, приглядаючись до облич на відео-монтажі впізнавали себе, своїх друзів і згадували усе пережите від війни і до сьогоднішнього дня. І то були приємні, світлі спогади, бо міттенвальдці не зблудилися у світах, всі здобули освіту, заснували родини, виховуючи в українському дусі дітей та внуків. Доля була до нас прихильна, бо ми дочекалися омріяної миті – постання незалежної Української держави.

Наступного дня на Союзівці вже були усі наші. День почався Службою Божою в наміренні колишніх українських учнів таборових шкіл у повоєнному Міттенвальді. Один з тих учнів, Богдан Балабан, під час Богослуження чудово виконав функції дяка.

У вечорі відбувся веселий бенкет з цікавою програмою і багатьма хвилюючими виступами. Програма була у вмілих руках д-ра Юрія Солтиса, а промовляли Любомир Гевко, Орест Кузьма і Роман Канюка, згадуючи довоєнні роки, добрих вчителів і обставини тодішнього учнівського життя, а Микола Латишко прочитав „Міттенвальдську оду“.

Зустріч пройшла так успішно, що всі зійшлися на думці: в найближчі роки з'їдемося знову.

Оксана Кузьма,
Ведерсфілд, Конн.

Учасники зустрічі на Союзівці.

„Верховина” – рідна мати!?

(Закінчення зі стор. 1)

лись плавати, танцювати, співати, започатковували стрімкі спортивні кар'єри, знаходили друзів і товаришів, тут спалахували перші поцілунки, а згодом – вінчалися у верховинських церквах і справляли весілля в тутешніх залях... Але пролітали роки за роками, якось незаметно підкрадалась старість і до матінки-„Верховини” – з різними недугами, проблемами, непорозуміннями. І на порядок денний постало болюче питання: бути чи не бути в майбутньому оселі українською?

20 червня цього року Головна Рада Українського Братського Союзу, власністю якого є „Верховина”, вирішила продати оселю. Кому? Довго точилися розмови, суперечки, надходили різні пропозиції, переважно від чужинців, але все-таки вихід було знайдено: оселю намагається купити за 925,000 доларів Українська Американська Культурна Фундація. Намагається, бо зібрати таку суму – справа не з легких. ...Саме під таким неясним підґрунтям 14–16 липня ц.р. проходив на „Верховині” ювілейний, 25 щорічний Фестиваль Української Молоді. Здавалося б, вистачить оселі і своїх власних клопотів та проблемам. Але ж ні! За кілька днів до початку свята відповідні американські служби категорично заборонили, вислідивши якісь там бактерії, не тільки споживати, а й взагалі користуватися водою. Довелося позабавити „плайвудами” та дошками двері до лазничок та умивальників, а натомість поставити перерізні пластикові туалети. Та це ще не все. Як

Головний будинок оселі „Верховина”.

пожартував один з найпочесніших учасників фестивалю, знаменитий український співак, Народний артист України Тарас Петриненко, коли в суботу зранку з'явився у фойє головного будинку, природа, ніби намагаючись компенсувати відсутність на оселі доброякісної води, заповнила довколишні гори майже добогими зливами.

Свято стартувало в п'ятницю, 14 липня, концертною програмою і танцювальною забавою. В суботу, через непогоду, фестивалне дійство відбувалось в театральній залі, а вже в неділю Господь нарешті змилосердився і з-за клаптів хмар визирнуло тепле сонечко. Неповторне українське мистецтво на свіжому повітрі демонстрували хлопці і дівчата з танцювальної школи Роми Прийми-Богачевської та танцювального ансамблю „Україна” з Канади, дуєт сестричок Лідії та Габрієли Орос „Черешеньки” із Закарпаття (художній керівник – член Спілки композиторів України, викладач Українського Музичного Інституту Америки Оксана Лиховид), дуєт Анни Бачинської та Богдана Сікори, віртуоз-скрипаль Василь Попадюк і, звичайно, часті учасники фестивалю Тарас Петриненко і Тетяна Горобець... А співучі гурти „Фата Моргана”, „Львів'яни”, „Відлуння” веселили та розважали гостей чудовими танцювальними мелодіями. Свято вирувало піснями, танцями, до послуг було українське пиво „Славутич”, діяло з десяток крамничок-павільйонів. Та найбільше, напевно, „обліплювали” гості павільйон головного спонсора фестивалю, фірми Вестерн Юніон, вродливі працівниці якої, за-

Український віртуоз Василь Попадюк.

Співає Анна Бачинська.

прошуючи заповнити відповідну анкету для участі в розіграші грошової лотереї, дарували кожному різноманітні сувеніри. Через годинудві багаточисельне товариство рясніло капелюхами, хустинками, шапочками, сорочинками з написами Western Union. Двадцять щасливчиків виграли в лотереї по 50 доларів. Можна вірити, що не одна тисяча доларів попрямує на Україну через цю фірму. Провадив усе це триденне фестивалне дійство відомий артист розмовно-комедійного жанру, талановитий ведучий Роман Василик. Його імпрізовані жарти, анекдоти, двомовне спілкування з аудиторією надавали оригінальності та веселости.

В усі три концертні фестивалні програми заплановано входили: виступ-подяка (голова УБС І.Олексин), виступи-прохання (голова УАКФ Є.Татарин та організатор фондів д-р С.Ворох), виступ-благословення (о. Нестор Коваль) та виступ-пісня Тараса Петриненка. Уже вп'яте приїжджає на „Верховину” Шевченківський лавреат Т. Петриненко, і кожного разу йому хотілося б сказати діяспорній громаді, що вдома, в Україні, вже краще, але не виходить, скоріше – навпаки. Трагічна смерть Ігоря Білозіра, перша недавня пісня Ірини Білик, яку вона виконала російською мовою, якесь дивне поклоніння нашого Президента тільки перед піснями московського Йосіфа Кобзона... – все це спонукало Тараса до сумних роздумів, до напи-

сання журливої поезії. А його поетичні слова „Ми стоїмо чужі у власній хаті”, сказані в переддень дев'ятої річниці Незалежності нашої Держави, викликали в кожного з нас сум і біль. Чому? Згодом, даруючи співакові свою книжку „Кучміада”, замість автографа, я написав такі поетичні рядки:

*Співають наші солов'ї
По всіх широтах світу,
А вдома пташечки мої
Приречені німіти?
Якийсь залітний „русский крук”
Горлянку дре! Так треба?
В котрий вже раз в полоні мук
Молитву шлем до неба...
Та крім молитви треба нам
За пісню йти до бою,
Щоб нашим рідним солов'ям
Удома будь собою!*

...Відгомонів ювілейний фестиваль „Верховина” залишилась з тривогою чекати на нового господаря. Бути чи не бути їй далі українською матір'ю для тебе і для мене, для нас усіх, хто носить ім'я – українець? Якби ж то усі могли сказати: „Бути!”, а відтак зробили посильний кожному благородний внесок. Без втрати для себе, але для користі спільної справи.

Фото автора

Фото на згадку: Заслужена артистка України Тетяна Горобець, Народний артист України Тарас Петриненко, закарпатські „Черешеньки” та їхня мама.

УКРАЇНА І СВІТ

Збори Ліги меценатів у Києві

На чергових зборах було заслухано звіт про благодійницьку діяльність упродовж останнього періоду. Було що сказати голові правління державного акціонерного товариства „Магістральні нафтопроводи „Дружба“ Любомирові Буняку, президенту товариства „Кондитерська фірма „Світоч“ Андрієві Тавпашу, генеральному директору акціонерного товариства „Фармацевтична фірма „Дарниця“ Володимирові Загорію – їхні колективи підтримали не одну культурну акцію в Україні.

Є великий послужний список і в Марії Фішер-Слиж, Костянтина Темертея (Канада), Мар'яна Коця

й Ярослава Шепелявця (США), Володимира Кашицького (Польща). А перелік добрих справ П. Ячика зайняв би чимало місця. Досить сказати про його масштабний проєкт – видання англійською мовою „Історії України-Руси“ М. Грушевського, що набрав такого голосного резонансу в науковому світі.

Виконавчий директор Ліги Михайло Слабошпицький поінформував збори про хід конкурсу на кращі підручники з історії України для середньої школи (проводиться разом з Міністерством освіти), про виконання програм „Українське слово – дітям України“ й

„Бібліотека – українській школі“. До речі, впродовж минулого року Ліга передала бібліотеки шістдесятьом школам загальною кількістю понад 35,000 томів.

На зборах за участю відповідальних працівників Міністерства освіти було прийнято програму проведення щорічного Міжнародного дитячого конкурсу знанців української мови, в якому братимуть участь усі школи України, а також діти із західної та східної діаспори.

Фінал конкурсу проводитиметься в Києві 9 березня – в день народження Тараса Шевченка. Ліга взяла на себе зобов'язання покрити всі основні витрати конкурсу (тільки призовий фонд його складає кілька сот тисяч гривень). За

задумом ініціаторів цього широкомасштабного заходу престиж української мови в Україні серед юних зростатиме. Адже вони допевнюватимуться в тому, що рідна мова – такий же важливий шкільний предмет, як, скажімо, математика, фізика чи хемія.

На зборах обрано нового президента Ліги. Ним став Володимир Загорій. Петро Ячик, який був ініціатором заснування організації і її першим президентом упродовж майже п'яти років, віднині став її почесним президентом.

Наступні збори Ліги заплановано провести в Києві наприкінці травня 2001 року.

Прес-служба
Ліги українських меценатів

Добрі справи долають кордони

Результативно працює „Каліфорнійський проєкт допомоги дітям Чорнобиля“

Надія Банчик

Українська громада у Сан-Франциско – порівняно невелика, проте дуже активна. Її активісти – Віталій та Ольга Вермонт, сестри Оксана і Маруся Черепенки, Надія Деркач – організовують змістовне життя у громаді. Крім того, у 1990-1991 роках Надія Деркач, Тамара Городиська, Михайло Цар, Олег Верес заснували „Каліфорнійський проєкт допомоги дітям Чорнобиля“ (California Aid to Children of Chernobyl); у громаді також створений Північнокаліфорнійський Комітет допомоги Україні (Northern California Committee to Aid Ukraine).

Надія Деркач з 1997 року очолює „California Aid to Children of Chernobyl“. Вона закінчила „Soviet Affairs“ у Єльському університеті та психологію в університеті Пітсбургу. Працювала 15 років у галузі впровадження програм, що стосуються розвитку міжнародного бізнесу, бізнес-консультацій, культурних обмінів – у великих американських компаніях, зокрема RAND Corporation та у Федеральній Агенції з контролю над озброєннями та роззброєнням, де під час „розрядки“, у 70-ті роки, досліджувала, як різні верстви населення Америки ставляться до зброї. Одна з останніх за часом справ Надії Деркач в Україні – допомога хворим на вовчанку. Пані Надія сама страждає на цю тяжку недугу, проте не тільки мужньо протистоїть своїй хворобі, але й поширює свій досвід в Україні – за підтримки як спеціальної програми Північнокаліфорнійського комітету допомоги Україні, так і через співпрацю з американською Lupus Foundation. Останню за часом подорож в Україну Надія Деркач здійснила у серпні 1998 року – на VII Конгрес Світової Асоціації українських лікарів, який відбувся в Ужгороді. Іздила вона разом з доктором Еллен Сімпсон, котра повинна була розповідати на Конгресі про свій досвід у лікуванні дитячого діабету (цукриці). Крім того, доктор Сімпсон фінансово забезпечила подорож.

З Фондом допомоги дітям, потерпілим від Чорнобильської ка-

тастрофи, активно співпрацюють американські фахівці. Двох з них – д-ра Еллен Сімпсон (Ellen Simpson, M.D.) та фотожурналіста й публіциста Джеймса Лереджера – громада відзначала на урочистому обіді за їхню щирі й жертвну працю в Україні. Доктор Еллен Сімпсон – англомовна американка, яка зроду-віку не чула про далеку й таємничу нову державу на ймення Україна, – зробила для мешканців цієї держави дуже багато. Вона досвідчений фахівець, довгий час працювала клінічним професором педіатрії та кардіології в університеті Сан-Франциско. Протягом п'яти років д-р Еллен Сімпсон бере активну участь у Ukrainian Diabetes Project (UDP), заснованому Андреєю Скрипкою з міста Санта-Роза (Каліфорнія) та призначеному допомагати хворим на діабет та лікарям цього профілю в Україні. У рамках цього проєкту д-р Сімпсон заснувала в Україні кілька таборів, а також приймала лікарів і хворих з України у каліфорнійських таборах – з метою передавання американського досвіду.

– Докторе Сімпсон, чи Ви мали якісь специфічні підстави, коли обирали для Вашої шляхетної діяльності саме Україну?

– Я дитячий лікар. Зацікавила-ся Україною, коли у моєму каліфорнійському таборі лікувалася Андрея Скрипка, хвора на діабет, англомовна американка з Каліфорнії; чоловік її Володимир – українського походження. У цьому таборі ми вчимо дітей з діабетом, як правильно харчуватися, що робити для полегшення перебігу хвороби. Коли Андрея та Володимир здійснили подорож до України, вони побачили, що її „товариші за нещастям“ в Україні не мають жодних знань про те, як правильно харчуватися, як самим давати собі ради. Андрея звернула увагу також і на те, що хворих на діабет дітей в Україні вважають за інвалідів, у той час як в Америці таких пацієнтів навчають жити нормальним життям. Коли Андрея з чоловіком повернулися з подорожі, вони розповіли мені, як тяжко

(Закінчення на стор. 20)

ЛИСТ З ПРИВОДУ

Ми допомагаємо Україні, а її уряд... чинить нам перешкоди

У „Свободі“ 30 червня появився заклик УККА допомогти Україні в Раді Безпеки при ООН. Кілька днів перед тим у „Америці“ (24 червня) Іван Буртик у своєму повідомленні „Чи потрібна Україні допомога?“ описує, що сталося із контейнером, який УККА вислав до Луганську після трагічного випадку в краснодонській копальні. Контейнер прибув до Одеси в перших днях травня і досі стоїть там! Урядовці Комісії з гуманітарної допомоги роблять всілякі перешкоди, щоб ця гуманітарна поміч не дійшла до потерпілих. Наприклад, вигадали ще одну вимогу: чи УККА може довести, що одяг у пачках не є зжухтий більше, ніж на 25 відсотків?

Ще довше стоять в Україні три контейнери з одягом вагою 100,000 фунтів, призначені для сіл Луганської, Івано-Франківської та Полтавської областей.

У той же час було вислано контейнер до Павлодара в Казахстані, який прибув на Великдень і був негайно розвантажений, речі роздані людям. Чи повинні ми помагати Україні, коли її уряд робить різні перешкоди в доставках гумані-

тарної допомоги? Ми в діаспорі радо слухаємо різних урядовців із України, які нам розповідають різні фантазії та байки. Ці дипломати кажуть нам те, що ми хочемо чути: „Що вони були членами Руху, їхні родичі були замучені голодомором, вони підтримують Патріярха Філарета“ і т. д. Ще залишилось розказати байочки, що вони теж боролися в УПА.

В той сам час в Україні ситуація зовсім інша. Русифікація іде прискіпшеним темпом, навіть в Києві тяжко почути на вулиці українську мову. Кількість друкованої української літератури падає щораз нижче через надмірні податки на друк українського слова, всілякий же російський непотріб (включно із порнографією) з'являється без перешкод. У Львові вбивають українського композитора за те, що співав по-українськи, але уряд, очевидно, навіть не думає шукати винуватців.

Ми повинні самі спитати, чи маємо допомагати такому урядові, який не є українським?

Богдан Боднарчук,
Кларендон Гілс, Іллі.

Наукова конференція Українського Історичного Товариства

В Острозі 22-23 червня ц.р. відбулась науково-теоретична конференція УІТ до 100-річчя від дня народження видатного українського історика Олександра Мезька-Оглоблина (1899-1992 рр.). Одночасно конференція була присвячена 35-річчю УІТ, першим президентом якого був Олександр Оглоблин. З доповіддю „Олександр Оглоблин та Українське Історичне Товариство“ виступив почесний академік Острозького академічного братства, учень і послідовник О. Оглоблина, проф. Любомир Винар. Учасники конференції заслухали виступи проф. Ю. Макара про життєвий і творчий шлях Олександра Оглоблина, острозьких науковців: В. Яремчика – „Історіософські засади совєтської історіографії історії України: візія О. П. Оглоблина“, В. Атаманенка –

„Україна в часи 'Золотого спокою' у висвітленні О. П. Оглоблина“, В. Павлюка – „Проблеми економічної історії України першої половини XIX ст. в дослідженнях О. П. Оглоблина“, А. Атаманенко – „Українська історіографія XVIII ст. у творчості О. П. Оглоблина (джерелознавчі аспекти творчості істориків)“ та В. Грома з Рівного – „Думки О. Оглоблина про добу Хмельниччини в українській історіографії другої половини XX ст.“, а також автора цього повідомлення.

На конференції відбулась презентація нової книги, що вийшла в Острозі – „Олександр Оглоблин: дослідження та матеріали (до століття від дня народження історика)“.

Д-р Микола Ковальський,
голова осередку УІТ в Острозі

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Зваби фотовиставки Т. Д'Авіньйон

Це був перший показ кольорових світлин Тетяни (Тані) Михайлишин-Д'Авіньйон з підзаголовком „Калейдоскоп України“, в Українському інституті Америки. Виставка справді потужна – понад 160 гарно опрацьованих, середньої величини фотокартин. Показ тривав від 10 до 18 червня 2000 року. Хотілося, щоб довше. Відкриття відбулось 9 червня увечері. Була це оригінальна подія нашого культурно-мистецького життя, бо поза 4-ою кольоровою фотовиставкою 1998 року, автора цих рядків, інших, на превеликий жаль, досі не було. Таня, за чоловіком Д'Авіньйон, уродженка Львова, симпатична жінка, сповнена життєрадісності й енергії. Після війни вона, ще зовсім дитиною, приїхала з батьками до Америки. В Балтиморі закінчила школу, студії з журналістики і мистецтва. Іде у світ, як фотограф. Своєї творчої долі шукає в Україні вже в 60-их роках, намагаючись світлити в зовсім невідрадних умовах нашого національного уярмлення.

Таня Д'Авіньйон – чи не найвидатніший український фотограф у США. Її ім'я зустрінемо у Ворлд-

енциклопедії, її світлини – у „Нешенел Джіографік“ і у „Тайм-Лайф“, в різноманітній тематиці. Вона має право фотографувати визначних представників Америки, навіть президента Б. Клінтона та М. Олбрайт. На жаль, на виставці бракувало каталогів чи списків світлин. Був один тільки примірник каталогу при касі і другий на першому поверсі, де розмістилась виставка. Цього замало.

Праці Тані свідчили, що як мистець-фотограф вона цікавилась в Україні всім – від стеблинки і до побудови держави. Між іншими світлинами, позначеними початковими числами, добавували ми психологічно виразні портрети президентів України – Леоніда Кучми (1998 р.) і Леоніда Кравчука (профіль, 1993 р.). Привертати до себе увагу портрети наших світоців – поетеси Ліни Костенко, живописця Володимира Патику у його львівській студії, оригінально схоплений портрет популярної співачки Оксани Білозір, а також заслуженого піонера нашої чорно-білої фотографії Ярослава Ковалю (1997 р.). Талантом позначені портрети славного українського танцюриста балету,

майже невідомого ще в нас, Володимира Малахова (світлина з часу його праці в Українській національній опері в Києві). Треба згадати й інші портрети: „Гордість і радість бабуні“, „Великі очі“ – вродливої дівчини з квітами у волоссі, бадьорого, рум'янощого солдата з тризубом на шапці. Були також гумористичні: Регоче на весь рот дядько зі своєю жінкою, а за ними висять низки кукурудзи, що теж сміються з ними. Багато місця займають у творчості Т. Д'Авіньйон гуртові сцени з нашого життя в Україні – святкові чи весільні групи, народні демонстрації. Зокрема посвячення пасок на Великдень, колядники з фантазійним вертепом (1996 р.), кольоритні буковинські весілля.

Виставку склали світлини з усієї України. Ось пляж в Одесі схоплений ще 1986 року, світлина з Києва „Дівча в синагозі“. Мерехтливий червоні маки в Криму з 1989 року, „Татарська жінка в мошеї“. Яскріє поле золотистих соняшників – це один з найновіших творів, з 1999 року. А досконалий „Гуцульський кінь“, чорно-біле фото – світлина вже з 2000 року.

Все таки Т. Д'Авіньйон найкраще, мабуть, відчувається на заході України. Горнеться, видно, до сво-

го родинного кута. Ось любуюсь її зворушливою „Чорною калиною“. Хвилюють світлини з жіночої тюрми. На запитання, чи не багато тут тюремних світлин, Таня відповіла: „Це ж журналістика“. Тут перехрещуються мистецтво і журналістика.

Само собою, найбільше задоволення дають усім світлинам з темою відбудови державної незалежності. Ми з усмішкою і оптимізмом вдвляємось у „Рух“ – демонстрацію в Умані (1990 р.) і плякат „Вставайте, кайдани порвіте!“, „Український прапор вносять у парламент“ чи „Проголошення Української Незалежності“ (1991 р.). Тут багато синьо-жовтого кольору і надхненні обличчя учасників полонять глядача. З чисто мистецького боку належить відзначити три безумовно найкращі світлини Тані, що стали короною усієї виставки: „Зимовий красид“ (Перегінськ на Івано-Франківщині, 1996 року), „Зимові стіжки сіна“ (село Шепіт в тій же околиці та з того ж року), „Сільська церква“ (Криворівня, 1997 рік).

Бажаємо дорогій і невтомній Тані Михайлишин-Д'Авіньйон ще більших успіхів у її творчій праці.

Теодор Терен-Юськів

Що ще людині треба?

Київська вчителька на старості літ щаслива тим, що має.
Як поширити серед дітей її твори?

вчатися любити і шанувати рідну мову.

Дуже довго твори вчительки не видавалися, та й вона не ставила це за мету. З уст в уста передавалась слава про популярні п'єски, і єдиною „друкарнею“ були її учні, яких вона просила залишатися після уроків і переписувати п'єси. Лише в 1997 році побачила світ її перша збірка „Заяча крамничка“, що вийшла у видавництві „Веселка“ в Києві. Сталося це в незвичний спосіб – через Канаду. В 1992 році Ніна Куфко – добра знайома моєї покійної мами в Києві – побачила журнал „Всесміх“, що видається в Торонто, і прислала свої твори до гумористичного журналу. І хоч тематика „Всесміху“ не є дитячою, однак ми запровадили дитячу сторінку спеціально для казок Куфко. Читачам сподобалось, і редакція вирішила оголосити збірку, щоб допомогти видати казки київської вчительки. Зібран-

ної суми було не досить, щоб видати наклад, який би задовольнив школи України. Тоді я поїхала до Києва, щоб переговорити з редакцією видавництва для дітей і молоді „Веселка“, чи не змогли б вони взяти на себе решту видатків. Директор видавництва Ярема Гоян і тодішній головний редактор Василь Василяшко зробили все, що змогли – і в 1997 році „Заяча крамничка“ накладом 5 тисяч примірників в гарному оформленні художника Олександра Кошеля побачила світ. Видавництво зробило гарну презентацію книжки в Києві, нагородивши її премією імені Олени Пчілки. Чи варто говорити, які почуття пережила Ніна Куфко, дочекавшись у немолоді вже роки такого визнання? Книжечка розлетілася моментально, її придбали дитячі установи – школи і садочки – в усіх кутках України. До Ніни Куфко стали поточно іти листи двох видів: одні дяку-

вали за чудові твори для шкільних театрів, інші – просили прислати бодай ще один примірник.

І от недавно до редакції „Свободи“ прийшов лист від Ніни Броніславівни. Вона пише: „Мене часто запрошують виступати перед широким загалом людей – на курсах підвищення кваліфікації вчителів і вихователів дитсадків, в педагогічних навчальних закладах, на різних педагогічних зборах, і т. ін. Я охоче відгукуюсь, не беру грошей за лекції, просто я закохана в свою справу і маю величезний вчительський досвід. З подальшим друкуванням своїх робіт надії ніякої не маю. Це неможливо. Київська газета „Розкажи онуку“ мене друкує, але грошей на гонорар у них нема. Та я й за те вдячна, бо люди просять матеріяли до свят і віршики „на всяк випадок у школі“. Я далі працюю у школі, діти грають на сцені мої казки... Що ще треба?“.

...Людині далеко за 80. З висоти свого віку і мудрости вона добре розуміє, що творити добро, виховувати наступні покоління і знати, що ми потрібні – що ще людині треба? Однак в даному контексті скромне питання Ніни Куфко звучить радше риторично, бо ж – треба! Треба більше примірників книжки „Заяча крамничка“, щоб задовольнити попит шкіл і дитячих садків, а також бібліотек. Треба було б, щоб й інші віршики та казки-п'єси, що „друкуються“ вручну дітьми після уроків, побачили світ.

Якщо хто з наших читачів хотів би допомогти Ніні Куфко видати її рукописи, гроші можна висилати на банківський рахунок „Веселки“: 26000284002054 у Шевченківському відділенні УСБ, МФО 322089. За додатковими інформаціями можна звертатися до редакції „Свободи“ на тел: (973) 292-9800, додатковий 3063.

Раїса Галешко

Живе в Києві дивовижна жінка, яку, здавалося б, ні вік не бере, ані життєві незгоди. Це вчителька української мови і літератури школи ч. 72 Ніна Куфко. І хоч вона вже давно „розміняла“ вісімдесятку, однак щодня їздить до школи, вчить дітей „розумному, доброму, вічному“. А найголовніше, що прив'язує її до дітей, – це шкільний театр, душею якого вона є багато років і в якому діти виконують вистави за казками, переписаними нею на віршовані п'єски. Казки ці відомі кожній українській дитині: „Колобок“, „Ріпка“, „Гуси-лебеді“, „Червона Шапочка“. Однак, казки ті й не ті: сюжет відомий, а от форма і дух – нові. Вчителька в оновлених нею казках унікає жорстокості, всього недоброго, а головне – наділяє персонажів українськими народними рисами, „вдягає“ їх в український народний одяг, переносить в національне середовище. Ось, приміром:

Не часто в нас на Україні
Бува, щоб ріпку хтось сажив.

І далі, де дід іде рвати ріпку:

На другий день зібрався зранку,
неначе десь на свято йшов,
Надів сорочку-вишиванку,
До ріпки стиха підійшов...

Український Колобок із російської народної казки у Ніни Броніславівни також інший. У російській казці у баби не вистачало борошна на хліб: „По сусеку поскребла, по амбару помела“. Ця ж казка, переписана Ніною Куфко, закінчується так: „...Бо не з останніх крихт пеклися на Україні колобки“.

Пише-переписує Н. Куфко казки безпосередньою і простою народною мовою, у формі віршованих п'єс, які може поставити кожний шкільний театр – і саме це робить твори цінними: колективно, в найдоступніший спосіб, через казку, часто зросійщені діти України

Ілюстрація до казки „Ріпка“ художника О. Кошеля.

МОВА ПРО МОВУ

Тиша перед...? Ні, бурі не буде

Автори рубрики „Мова поро мову“ нарікають на те, що потік дискусійних листів змілів – мовляв, усі вичікують, коли уряд у Києві затвердить найновішу, 1999 року, редакцію Українського правопису. А вже тоді з'явиться нова причина до баталій. Але ж якраз навпаки: узаконений Правопис мав би взагалі припинити усі мовні суперечки. Змагатися можна було б хібащо у славослів'ї на адресу українських мовознавців і членів Уряду, які, врешті-решт, поставлять усі крапки над „і“ та створять міцну основу для об'єднання матерікової і діаспорної граматики. Це буде щось неймовірне для нашої

Найправильнішим було б ще хоч якийсь час зберігати вірність Харківському правописові

української ментальності. І тому я сумніваюся, що це станеться. Сучасна Україна психологічно не готова ступити рішучий крок до відновлення Харківського правопису. Від 1928 року минуло багато часу, і всі ці десятки літ Україна рухалася від Харківського правопису, а не до нього. То як же вона може отак ураз повернутися до чогось такого, чого у живому мовленні пересічного українця вже не існує?

Такий крок сприйнявся занадто революційним і не додав би внутрішньої стабільності українській спільноті. Отже, наймудріше в цьому випадку – повільно просуватися вперед шляхом компромісів, прийнятих для обох сторін, для „східняків“ і „західняків“. Втім, сьогоднішні українські схід і захід користуються одним Правописом, мають спільну літературну мову, а дрібні різниці стосуються хібащо вимови. Тому неможливо потягнути весь український мовний масив до 20-их років, хоч на той час – і це треба пам'ятати і шанувати – Харківський правопис був величезною заслугою української філологічної науки перед нацією.

Власне, автори цієї останньої редакції Правопису, котра чекає узаконення, добре розуміють проблему і її соціально-психологічний аспект, тому вони навіть і не пропонують „клясів“, „плянів“, „фльотів“ і „лявін“. Та й хто скаже,

чому у словнику Г. Голоскевича є „плян“, але – „лан“, „лябораторія“, але – „лабети“, „рекляма“, але – „лама“, „лава“ (військова), але – „лява“ (вулканічна)?

Ще добре, коли у затвердженому Урядом варіанті знайдемо закінчення **и** в іменниках жіночої відміни, в родовому відмінку однини, які в називаному відмінку мають закінчення **-рть** і **-сть**: **радість – радости, більшість – більшости, смерть – смерти**. Навіть це буде нелегко здійснити, якщо взяти до уваги, що особливістю нашої національної психіки є завзятий опір до змін. Ось яскравий приклад. У своїх надзвичайних, „фізично-ліричних“ „Роздумах“ (Львів, 1995 рік) відомий вчений, академік Академії інженерних наук, лавреат Державної премії України в галузі науки і техніки, автор дуже оригінальної концепції відродження та розвитку автентичної української мови Володимир Перхач пише: „І щодо закінчення родового відмінку **-сті** у словах жіночого роду. Воно асоціюється в мене зі сонячним весняним днем. Саме в такий день **мості юності** прийшло ніжне звучання тих слів – разом із новим правописом. І заспівали слова **радісті, веселості, сонцесаяйності**... Бо не звучать у мені слова **радости, веселости, сонцесаяйности**. Особливо для мене вони грубо звучать з уст ніжних – жіночих...“.

Отака річ – багаторічна звичка... То як же бути? Конкретно – як бути нашій національно свідомій українській громаді в Америці і Канаді? Мабуть, найправильнішим було б ще хоч якийсь час зберігати вірність Харківському правописові. І навіть не заради самої вірності, а тому, що в Україні за дев'ять років незалежності не сталося очікуваного відродження української мови. Навпаки – триває зросійщення, й то таке свавільне, що годі сказати, як це все і чим може закінчитися. Ця обставина мала б спонукати нашу діаспору у своїх виданнях далі стояти на ґрунті Харківського правопису, щоб зберегти реліктові мовні взірці, як садівник зберігає у спеціальній „шкілці“ саджанці тендітних, беззахисних перед доколишнім кліматом дерев. Так би мовити, до кращих часів. Принаймні – для історії.

Петро Часто

Перехворіє чи ні?

Нашестя англіцизмів – це сьогодні проблема усіх мов, навіть тих, яким ніщо не загрожує. Наприклад, російської. Деякі філологи вважають, що це як інфекційна грипа – хочеш чи ні, а мусиш нею перехворіти.

Проте виникає запитання: одужання прийде само по собі, чи треба вживати ліки? Франція, скажімо, вдається до суворих державних заходів.

Щось подібне діється вже в Японії, Чехії, Словаччині, інших країнах. Україні, в її економічній відсталості, до цього ще далеко. Та й на першому пляні – важливіше завдання – нейтралізування русифі-

каційних впливів. А тим часом англіцизми не чекають – широким фронтом наступають в усіх функціональних лексиках нашої мови. Шляхетними об'єднаними зусиллями пробуймо їх відсунути бодай на другий плян, знайшовши вдалі українські відповідники хоч би для найдошкульніших англіцизмів.

Отже: **фіскальна** (політика), **фючерсна** (угода), **аксплікація, еквалайзер, чартер, тренд, транш, контейнер, диверсифікація, трансакція, ургентний, акцептувати, інтер'єр, комфорт, денонсація, амбівалентний, атрибут, бестселлер, старт...**

Ну, на сьогодні – **фініш**. – *Ред.*

Словники потрібні, але – бездоганні

Минулого року київське видавництво „Довіра“ випустило друге видання нового російсько-українського словника-довідника за редакцією С. Єрмоленко та Л. Пустовіт. Словник потрібен нашому загалові, але він, на жаль, не позбавлений численних помилок і вад. Наприклад, у нашу мову він пропонує слово „**біженець**“, що походить від російського слова „бежать“. Воно витісняє наше слово „**утікач**“ (втікач). Навіщо ж це робити? Так само з російським словом „**грузовик**“. Нащо ж його перекладати, як „**вантажний автомобіль**“ або „**грузовик**“, коли можна застосувати одне точне і своє слово: „**вантажівка**“? Не можна погодитися з перекладом слова „**курить**“ – „**палити**“, „**курити**“, „**смалити**“. Бо від слова „**курити**“ є „**курець**“ (той, що курить), а від „**палити**“ буде „**палій**“. А палій – це той, хто підпалює. „Смалити“ – тут взагалі ні до чого.

Якась частина давніх українських слів уже повернулася в нашу мову (вишкіл, загал, набой, робітня, помешкання, правник, соборний та ін.) і це фіксує

словник С. Єрмоленко та Л. Пустовіт. Все ж викликає сумнів переклад багатьох слів. Ось приклади: **брюки** – **штани**, **брюки**; **благополучний** – **щасливий, благополучний**; **жарить** – **жарити, смажити**; **жаркий бой** – **гарячий бій** (а треба – запеклий бій), **засада** – **засідка, засада** (але слово „засада“ в українській мові має зовсім інше значення); **настаівать** – **настоювати, наполягати**. Незрозуміло, як можна російські слова перекладати одночасно російськими і українськими.

Видавництво „Освіта“ в 1995 році видало словник української мови в малюнках. Склали його М. Коломісць, а рецензував колишній директор Інституту української мови О. Тараненко. На стор. 81 читаємо: „...Усе хватає, а собі нічого не оставляє...“. Це не що інше, як поширення суржику. Цей же словник вводить в українську мову слово „носок“. Хто дає право окремим людям вводити в мову іншомовні слова без будь-якої потреби?

Юрій Батюк,
член Київського товариства „Просвіта“

Ще про велику літеру

Щоб не забирати багато місця в газеті, подаю один приклад, як виникають наші мовні проблеми. У моїй статті „До річниці прийняття Конституції України“ („Свобода“, 23 червня 2000 р.) є такий абзац: „... Утвердила в світі наш національний Прапор, Державний Гімн і Герб“. Після редагування у „Свободі“ це речення набуло такого вигляду: „...Утвердила в світі наші національний прапор, Державний

гимн і герб“. Інша газета виправила цей абзац так: „...Утвердила в світі наш національний Прапор, державний Гімн і Герб“. Чи може хтось із знавців української мови сказати мені, що з вище наведеного є правильним? Треба згадати, що з весни 1944 року я проживаю поза межами України, а редакторами обидвох газет є нові емігранти з України.

Ярослав Колодій

Від редакції: Згідно з правилом, чинним у сучасній українській граматиці в Україні, у назвах історичних подій, державних та релігійних свят і святощів слід писати з великої літери лише перше слово. Отже, в цьому випадку правильним є варіант: **Національний прапор, Державний герб, Державний гімн**. Не буде помилкою писати з великої літери слова **Прапор, Герб, Гімн**, якщо вони вжиті без слова-означення. Правило також дозволяє писати з великої літери слова, вжиті у шанобливому чи піднесено-переносному значенні: **наша Батьківщина, наш Герб**. Це саме правило каже, що коли власну назву вжито в загальному значенні, але в підкреслено позитивному сенсі, то вона пишеться з великої літери, а коли в негативному – то з малої: **всякі там наполеони і гітлери**.

Мовний портрет Яра Славутича

Наприкінці 1999 року вийшла у світ монографія „Мовний портрет Яра Славутича“ д-ра Надії Сологуб, професора Інституту українознавства при Київському університеті, – заходами Української Вільної Академії Наук у Вінніпезі та видавництва „Дніпро“ в Києві. У цій книжці авторка обговорює мову визначного українського поета Яра Славутича, якого нещодавно Президент України Леонід Кучма нагородив Орденом „За Заслуги“ III ступеня. У цій науковій праці розглянено такі аспекти: мова художнього твору як текст, словесні засоби вираження, новотвори поета й професора Яра Славутича, його перифрази та власні назви у поезії, а також мовні штрихи до образу автора недавно виданого п'ятитомника (Київ, „Дніпро“). Додано словничок індивідуальних слововживань поета, що

тепер живе в Канаді, на пенсії, однак продовжує творчу й наукову працю.

При цій нагоді варто згадати, що дослідження Надії Сологуб – це вже п'ятнадцята книжка про життя й діяльність Яра Славутича. Всі ці видання вийшли у світ протягом шести років (1994–1999) у Києві, Львові, Тернополі, Ніжині, Херсоні, Запоріжжі, Січеславі, Тобілевичах (колишній Кіровоград). Тернопіль, звідки вийшов рід Жуків-Жученків-Славутичів, досягнув рекорду – там з'явилося п'ять книжок про нього, одна – двома виданнями. Не дивниця, що поет і літературознавець, до речі, автор кількох підручників з української мови, отримав понад 10 премій і відзначень, а до його недавнього 80-річчя – відзнаку Президента України.

Пресова служба УВАН у Канаді

„Слово-Світ - 2000“ – в обороні нашої мови

19-21 вересня ц.р. у Львові відбулась шоста Міжнародна наукова конференція з проблем української термінології – „Слово-Світ-2000“. Маємо надію, що вона, як і п'ять попередніх, стане важливим чинником захисту і дальшого розвитку безцінного скарбу – нашої солов'їної мови.

Шоста мовна конференція не обмежиться розглядом проблем – засад міжмовних зв'язків, термінознавства та лексикографії, термінології природничих, технічних і суспільно-гуманітарних знань. Наша конференція розгляне головні питання збереження, очищення і розквіту української мови та її перетворення у справді державну.

Можливо, хтось вважає, що цим повинні займатися спеціальні мовознавчі інституції. Так, але не тільки вони. Під час російсько-більшовицької окупації більшість національно свідомих мовознавців була репресована чи знищена. Їхні місця в університетах, інститутах та наукових закладах позаймали чиновники, байдужі (або навіть ворожі) до української мови. І відразу почали проповідувати „ідеї“ зближення нашої мови з російською. В трохи прикритій формі вони роблять це й тепер. А як вда-

ється, то навіть ідуть у наступ. Наприклад, Держстандарт України недавно (у незалежній Україні!) затвердив державний стандарт на назви хімічних елементів (вони там названі „хімічними“), за яким наші стародавні назви кисень, водень, сірка та багато інших замінені на кисен, гідроген, сульфур. Це вже дійсно: „Не хатіте нашого кіслорода, не дадім вам нашого кисню“. А урядові чинники, Національна Академія Наук, мовознавчі інститути спокійно це спостерігають!

Тому справу відродження і розвитку нашої мови, зокрема термінології, мусили взяти в свої руки не дипломовані „світила українського радянського мовознавства“, а безвісні шанувальники нашої мови – інженери, вчителі, лікарі, робітники, селяни. Вони згуртовувались спочатку таємно, а потім, з розпадом імперії, відкрито. В гарячих дискусіях і в активній боротьбі набували потрібного досвіду і навіть результатів.

Одна з таких груп у Львівській Політехніці, на чолі з відомим вченим-електротехніком, лавреатом Державної премії України професором Володимиром Перхачем, переросла з часом у Технічний комі-

(Закінчення на стор. 20)

Ні по-українськи, ні по-німецьки...

Хто мене знає, підтвердить, що я людина лагідної вдачі і не легко вибухаю гнівом, та коли отримав „Свободу“ з 19 травня цього ось року і глянув на напис під світлою: „*Керуючий директором МВФ Хьорст Кехлер (ліворуч) вітає прем'єр-міністра України Віктора Ющенка на початку переговорів у Вашингтоні*“, то відразу відчув, як мою лице почало палити – значить, підвищилася температура крові, що для людей моїх літ є шкідливе.

Вже бачив і „Хайльдельберг“, „Айзенхавер“, „Хемінгуей“, „хот-дог“, „Гітлер“, а в сьогоднішній „Свободі“ ще одна дивовижа – „Хьорст“. А має бути „Горст“ (Horst). Ваша транскрипція чужого

імені на українську мову зовсім не передає звучання оригіналу. Нам у діаспорі хотілося б наслідувати Україну, бо ми є частинкою її народу, але сьогоднішні процеси в Україні свідчать, що, ми, американські українці, мусимо залишатися добрим взірцем до наслідування (що правда, не в усьому!). Щоправда, закидали „Свободі“ „польонізми“, але відомо, що вона впродовж своєї довгої історії боролася з ними, радо приймаючи українські відповідники.

Прошу прийняти мою критику як конструктивну, доброзичливу. „Свобода“ добре редагована, цікава своїм матеріалом та ілюстраціями.

Володимир Колюбінський,
Фініксвіл, Па.

ВЧИТЕЛЬСЬКІ БУВАЛЬЩИНИ

От і вгоди!

Українську мову і літературу я починав викладати вдома, на Житомирщині, ще тоді, коли директори шкіл з усіх сил намагались продемонструвати перед своїм районним керівництвом високі показники успішності, відсутність другорічників, поміркований процент трієчників і двійко-трійко золотих медалістів у фіналі всього процесу поглинання знань. Якщо говорити про українську літературу, то в ці суворо окреслені рамки вчитель ще міг саяк-так увібгати свою строкату масу учнів, які в старших класах вже виразно визначились із своїми пріоритетами і можливостями.

З мовою ж було важче. Ось, наприклад, як відбувалась розмова в директорському кабінеті після того, коли відсоток двійок за контрольний твір на вільну тему опинявся поза якоюсь невідомою вчителів міткою, яка існувала

тільки в голові директора:

– Забагато двійок ви виставили, здається мені, і трійки чомусь з'явилися у Петренка, Сидоренка, Іваненка (тобто у дітей місцевого начальства)...

– Моя метода оцінювання стандартна. Я й так надто поблажливий, за шість помилок вже відразу „кілок“ годилося б ставити, а я ще й попускання всілякі собі дозволяю...

– „За шість помилок“! Але дивіться, що це за помилки! Він ось написав: „Це справи не касається...“ – а ви помилку йому зарахували. А от слово „самольот“ ви також поправили – хіба це великі помилки?

– Та це ж... та це ж слова неукраїнські...

– Так усі говорять! Якби він написав „касаєця“ або що, тоді, звичайно, була б помилка, а так... Словом, у табелях за другу чверть я хочу бачити норму, а то самі підете „на килимок“ замість мене – знаєте, до кого. ...А може ви просто не вмієте навчити дітей, га?

Не тільки філологи

Я певний, що висловлений в рубриці „Мова про мову“ заклик об'єднувати інтелектуальні зусилля громади у пошуку успішних українських відповідників, якими належить замінити влізливі „інтернаціоналізми“, припав до душі багатьом читачам „Свободи“. Свідомих українців Америки, які все своє життя самовіддано зберігали зміст і форму нашої національної культури, дуже болить проблема чистоти української мови. Це справді завдання нас усіх, а не тільки філологів. Щиро бажаю тижневику вести перед у цій важливій справі.

Нижче пропоную декілька українських відповідників на особливо поширені чужоземні слова:

Агенція – доручня, посередництво, представництво; **асоціація** – об'єднання, спілка, товариство;

атрибут – ознака чи відзнака, властива якійсь речі чи людині; **деклярація** – дипломатичне чи урядове повідомлення, відозва; **еквівалент** – відповідник; **кооперація** – співробітництво; **констатувати** – стверджувати або встановлювати якийсь факт; **менеджмент** – управління, керування, керівництво; **проклямація** – оповіщення, відозва.

Також подаю низку чужоземних слів, щоб інші читачі „Свободи“ приєдналися до пошуку українських відповідників:

діагональ, вертикаль, діаметр, експеримент, індиферентність, інтимність, каталог, концесія, паралельний, принцип, реальний, релятивний, celibat.

Іван Сарвадій,
Чикаго

Нехай напхвваті буде своє

Прочитавши у „Свободі“ з 9 червня 2000 р. статтю „Чужі слова“ – напхвваті“, я не могла не відповісти на цей заклик редакції. Бувши редактором квартальника Кредитової спілки в Рочестері, Н. Й., я не раз зустрічалася з цією проблемою. Ось якими українськими відповідниками пропоную замінити так звані „інтернаціоналізми“: **Агенція** – представництво; **асоціація** – товариство, спілка; **атрибут** – прикмета, властивість; **бартер** – виміна, обмін, товарообмін; **вокзал** – залізнична станція; **девальвація** – зменшення вартості; **деклярація** – заява, проголошення; **еквівалентний** – рівноцінний, рівновартісний, рівнозначний; **іншуранс** – забезпечення; **кооперація** – співпраця, взаємодія; **консеквентний** – послідовний; **констатація** – ствердження; **мемуари** – спогади; **менеджмент** – керівництво, управління; **проклямація** – відозва, проголошення; **перманентний** – незмінний, безперервний, постійний; **пріоритет** – першість, перевага, пріоритетність; **опонент** – супротивник (у дискусії); **реалізація** – здій-

снення, втілення, переведення вартості у грошовий вираз; **рейтинг** – оцінка, рівень популярності; **ремінісценція** – спогад, спомин, пригадування з пам'яті, відтворення з пам'яті; **саміт** – зустріч на найвищому рівні.

„Звичні для діаспорних видань слова“ можна легко заступити, наприклад: бувший – колишній, попередній; довг – борг, заборгованість; вкоротці – незабаром, невдовзі; напйток – напій, питво; одобрення – схвалення.

Зі словом **співставляти** я ніколи не зустрічалася. Сподіваюся, що Ви помістите цю пропозицію в нашої газеті і справді почнемо гуртом, спільним зусиллям, виплювати „бур'янці“ з нашої мови.

Дарка Елліс,
Рочестер, Н. Й.

Від редакції: Дякуємо шановній авторці, вона пропонує добрі варіанти українських відповідників. Щодо слова **співставляти**, то це так звана калька з російського сопоставлять. По-українськи правильно – **зіставляти**.

край. Або „земля“... кажуть же німці „лянд“...

– Краще б „край“. Але ж, пані, так воно є в Україні, і Верховна Рада навіть і на гадці не має щось у тому міняти. Може, почнемо кампанію – листами, факсами, через „Інтернет“?

– „Так воно є“, кажете. Там багато чого ще є, а дітям не треба голову советськими словами забивати, бо причепляться, як реп'ях до собачого хвоста. А ще ви роздали їм листу великих міст України і написали „Дніпропетровськ“, „Дніпродзержинськ“, „Кіровоград“. Ви ж знаєте, що мапа не може довше толерувати тих виродків...

– Так, „Дніпропетровськ“ – Січеслав. А далі? Перепрошую, пані, Верховна Рада...може, декрет Президента... Можливо...

...Здається мені, що моя педагогічна кар'єра і в діаспорі наскочила на риф.

Микола Косарик,
Mississauga, Онтаріо

– Гарно було б „край“ казати. Волинський край, Житомирський

Розділ веде
ред. Петро Часто

ЗВІДУСІЛЬ

Внук короля готовий вибачитися перед народом

Емануель Філіберто ді Савоя, 28-річний внук останнього короля Італії, намагається здобути дозвіл бодай на короткий час відвідати Італію. Задля цього він готовий публічно вибачитися за будь-які кривди, заподіяні його родом, щоб в такий спосіб обійти закон з 1946 року, котрим заборонено всім чоловікам колишньої королівської родини ступати на землю Італії. Королівський рід Савой владів Італією від 1861 року до кінця диктаторства Муссоліні. Монархію зліквідовано у 1946 році.

Іранські діти носитимуть одяг веселіших кольорів

Іран дещо послабив правила щодо ісламського одягу для дівчаток-учениць початкових шкіл в Теграні та дозволив „ясні, веселі кольори“ замість традиційної чорної барви. „Згідно з новими правилами, учениці початкових шкіл можуть носити радісні кольори: ясноголубий, бежевий, рожевий, яснозелений і жовтий, — запевнило Міністерство освіти. — Цей крок зроблено, щоб захистити психологічне здоров'я учнів“.

Найчастіші винуватці автомобільних катастроф

Дослідження стверджують, що кожна п'ята трагічна автомобільна аварія у США стається з участю водія, котрий не має права керувати авто. У звіті під назвою „Убивці без дозволу“ спонзорваному фундацією з безпеки руху, знаній як „AAA“ говориться, що пересічно кожного року гине 8,400 осіб у катастрофах з водіями, котрі не мають дозволу на управління авто. Там же стверджується, що 28 відсотків цих водіїв три або більше разів були позбавлені дозволу на їзду впродовж трьох років перед трагічними випадками.

Жінки домагаються справедливості

Протестуючи проти нездатності поліції та уряду знайти винних у 25 убивствах жінок впродовж останніх 18 місяців, а двох — в останніх двох тижнях, жінки в Акрі, столиці Гани, зупинили рух і паралізували все життя міста. Сотні людей залишили бюро і базари, приєднавшись до демонстрантів. Жінки з червоними опасками на руках і чолах скандували рішучі гасла.

США частинно сплатили свій борг за мирноносні акції

США виплатили ООН частину своєї заборгованості з грошей, витрачених на мирноносні акції в Косові (40 млн. дол.) і в Східному Тимурі (53 млн. дол.). Згідно з попередніми міжнародними угодами, на Вашингтон припадало 31 відсоток витрат у кожній акції. Тим часом Конгрес схвалив, що найбільший вклад США — 25 відсотків.

„За свій рідний край, за стрілецький звичай“...

У незалежній українській державі дивним дисонансом впадає у свідомість те, що й досі славу мають всі, хто волею чи неволею борюся за чужу імперію, а так мало уваги і поваги дістається тим, що за цю державу боролися. Різні пільги для омедалених „героїв атєчєственної“, і повна байдужість до ветеранів Української Повстанської Армії, чи Першої Дивізії Української Національної Армії. Особливо цих останніх легко знехтувати: ішли у бій у чужих одностроях зненавидженого за три роки жорстокої окупації наїзника. Тому так легко над ними глумитися тим, хто йшов в одностроях та під знаменами ворога, який триста років знищував права нашого народу на життя і свободу.

Навіщо вони йшли — квіт галицького юнацтва, коли очевидним було, що від німців ніякого добра не сподіватися? Цього не збагнути з погляду купої логіки але це залишилося живим і ясним у свідомості учасників подій півстолітньої давності. Це була молодь, вихована в безпосередній близькості до авреолі стрілецької слави. Це були духовні сини героїв Маківки, Лисоні, Потутор, викохані стрілецькою піснею, задивлені в недавню історію та спрямовані на повернення вчорашньої слави. Досвід історії, яку так захоплено студіювала наша молодь з „дозволенних“ і підпільних підручників, вказував, що нам необхідна військова сила — що потрібна зброя, військовий вишкіл. Мало ідей, мало захоплення й жертвенності — треба реальної сили. „Тільки вхопитися за колеса історичної тачанки, якщо вже не можна було сісти на неї, — писали переможні, полонені молодці-дивізійники у табірній газетці в італійському Ріміні. Так утверджували себе в тому, що у вирішальний момент не могли вони поступити інакше.

Чию „грудь гостра куля пробіла“, хто пережив або й не пережив „веж та кулеметів“ большевицьких концтаборів, хто мусів у постійному страху приховувати своє дивізієне минуле на рідній землі, а хто, скитаючись чужиною, гідно представляв ім'я українського во-

яка, проте всі дивізійники з честю виконали свою історичну місію — і в очах діаспори, яка мала право знати правду — залишилися в пошані. Власної держави, яка плекала б свідомо національні ідеали, зокрема в молоді, ми не мали вже дуже давно. Але ці ідеали жили, бо жила недержавна ініціатива українських патріотів, яка в обставинах очорнювання ворожими авторитетами, серед переслідувань, творила дослівно чуда.

Тією ж дорогою пішов сьогодні і Львівський історичний музей, його Відділ визвольної боротьби при співпраці колишніх учасників Дивізії „Галичина“, з України та з поселень, врочисто відзначаючи п'ятдесятиліття Братства колишніх вояків Першої Української Дивізії Української Національної Армії. Передбачається виставка „Рамена Української Самостійності“ у будинку Музею на площі Ринок у Львові, у славній Королівській кам'яниці, науково-практична конференція „Українська Дивізія „Галичина“: військово-політична роля та історичне значення“, телепрограми у львівській телевізії. При цьому вся увага звернена на молодь. Плянують також конкурси у старших класах львівських шкіл на тему „Що ви знаєте про Українську Дивізію?!“. А оце закінчився ще один великий проєкт у рамках цього відзначення: пересувна виставка про Дивізію, яка промандрувала вже по двадцяти школах та військових ліцеях Львова у квітні — травні ц.р.

Виставка — це шістнадцять великих таблиць-монтажів, де зібрана документація про історію Дивізії у світлинах, документах, поштових значках, відзнаках. Мандрувала ця виставка в товаристві активних членів Братства, як Лев Войташ, Михайло Бендіна, Росовський, Володимир Саламаха, Шумський, Мамчур, які пояснювали виставку відповідними доповідями. Були сумніви, чи не офіційна тема не викличе негативних реакцій (як викликала „невинна“ українська пісня трагічно загиблого Ігоря Білозіра). Але в міру того, як виставка мандрувала по школах і в „книзі вражень“ появлялися що-

раз нові, позитивні, а то й захоплюючі відгуки вчителів та керівників шкіл, такі сумніви танули. Вже й не казати про шкільну молодь, яка сприймала цю імпрезу ентузіастично. В багатьох випадках управи шкіл навіть просили, щоб залишити їм виставку надовше, для кращого ознайомлення.

Ось деякі із численних відгуків: „Екскурсію проведено цікаво, дохідливо, обґрунтовано. Щиро вдячні за рокирття білих плям в нашій історії, а саме про Дивізію „Галичина“, про яку ми раніше мали недостатні історичні відомості“. (Заступниця директора середньої школи Марія Ліпінська). „Прекрасно! Багатий пізнавальний матеріал, що дає можливість краще зрозуміти складний історичний період в житті нашого краю. Щиро вдячні учні та вчителі середньої школи ч. 4“. (Заст. директора Галина Сидорська). І таких багато. А ось учениця середньої школи ч. 72 Ірина Ключковська під враженням виставки запропонувала підготувати кілька музичних точок та віршів, що їх виконання мало б супроводити виставку в майбутньому. Чимало учнів пишуть теж реферати на проголошений конкурс. Стимул викликає бажану реакцію!

Перша фаза виставки закінчена. Пройшла вона разом 20 шкіл та бачило її 3,580 учнів, тобто вдвічі стільки, скільки буває річно гостей у Музеї. Жаль тільки, що в Першій академічній гімназії, з якої вступило в ряди Дивізії особливо багато студентів та випускників, не знайшлося місця й часу для цієї виставки. Але все ж здійснено величезний освітньо-виховний проєкт, і це заслуга передусім завідувачого Відділом визвольних змагань України Володимира Бойкова та багатьох колишніх дивізійників в Україні та діаспорі. Сивіють голови колишніх воїнів Дивізії, але все ще є „порох у порохівницях“ і невтомний труд над пов'язанням розірваних ниток наших правдивих державницьких традицій не залишається без наслідків! Щастя ж їм, Боже, і на майбутнє, бо неорана нива ще дуже велика!

Леся Храплива-Щур

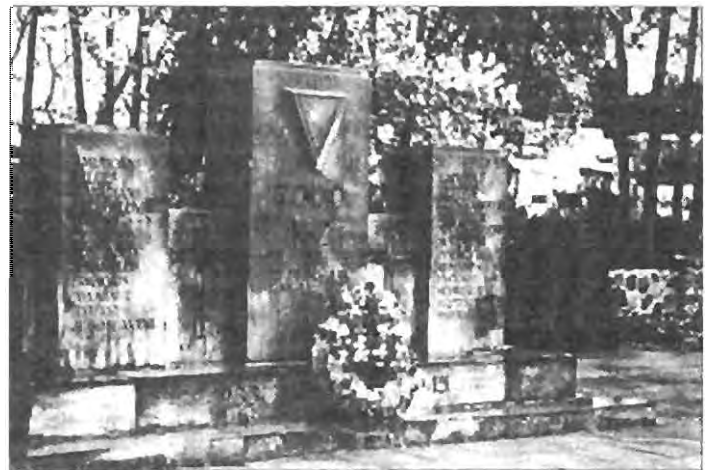
Трагедія в Нойштадті

На березі моря, в німецькому місті Нойштадті, розташовано почесний цвинтар „Кап Аркона“, на якому стоїть пам'ятник жертвам німецького фашизму. На двох кам'яних плитах викарбувано назви 24 національностей — кожна в рідній мові. Серед них є також українська.

Наприкінці Другої світової війни в Нойштадті зосередились німецькі кораблі, серед яких був найбільший пасажирський корабель „Кап Аркона“, на борту якого перебувало 5 тисяч в'язнів. Другий корабель меншого тоннажу мав 2800 осіб, а третій „Атен“ — 2000 осіб із концтабору Ноєнгамме біля Гамбургу. Сюди були перевезені в'язні з концтабору Штутгоффа.

3 травня 1945 року вранці появилися англійські літаки. В'язні почали махати до них руками, ганчірками і хто чим міг, — зустрічали своїх майбутніх визволителів. Але тут сталася велика помилка зі сторони англійських пілотів. Ці пілоти прийшли до висновку, що на кораблях знаходяться високі нацистські функціонери з наміром тікати до Норвегії.

Пілоти атакували кораблі, які почали горіти й тонуть. Рятуючись, в'язні стрибали у воду і добирались до берега. Тим часом фашисти в школі екіпажів підводних човнів вдарили тривогу. З'явилися окремі відділи СС, матросів та юнаків гітлерівської молоді.

Пам'ятник в'язням в Нойштадті.

Розпочалося брутальне винищення в'язнів.

Чоловіки, жінки та діти були зігнані і тут же, на березі, убиті пострілами в потилиці. Берег моря вкрився тілами помордованих в'язнів у їхніх смугастих вбраннях. Ще довго, протягом багатьох місяців після капітуляції Німеччини, вода приносила до берегів нові трупи.

Валентин Стадниченко,
м. Любек, Німеччина

Чому такої єдності немає в Україні?

Нещодавнє святкування 10-ої річниці від дня заснування Київського Патріархату знову привернуло увагу громадськості до проблеми єдиної помісної Української Православної Церкви. Адже більшість християн України – православні, які розділені на три, не дружні поміж собою гілки.

З цього приводу хочу навести такий приклад. Нещодавно у Смілі в складі делегації з Сербії побував настоятель одного з монастирів сербського міста Сомбора о. Мілівой (Неделькович). Він відвідав смілянський Свято-Покровський собор УПЦ МП, а от з віруючими, які моляться у церкві Різдва Івана Хрестителя Української Автокефальної Православної Церкви, не побував. І не тому, що не захотів. Він просто не знав, що у Смілі є така церква.

Але я – про інше. Отець Мілівой представляв не тільки єдину Православну Сербську Церкву, а й Сербію! Професор сербської мови Неделькович понад 25 років навчав молодь у Белграді, а тепер, прийнявши

Сербський священик о. Мілівой (крайній справа) понад 25 літ був професором сербської мови.

сан священика, відновлює чоловічий монастир у своєму рідному місті.

У Смілі о. Мілівой розповів про те, що поблизу його монастиря є могили українців, які загинули тут за незалежність сербів ще у минулі століття. Мене о. Мілівой переконав в одному: єдність народу неможлива без єдиної Церкви.

Олександр Вівчарик,
м. Сміла на Черкащині

А світ мовчить...

Дякую за поміщення листа Василя Балита „Чечню розпинають, а світ мовчить“ („Свобода, 2 червня 2000 р.), бо він стовідсотково перегукується з моїми почуттями в цій справі. Коли Чечня гинула в кривавій розправі Москви, я написав вірш на цю тему. Вірш називається „Indifferent is the World“ і був висланий в The New York Times, The Star-Ledger, The Globe and Mail, але, як пише В. Балита, „світ мовчить“.

Ростислав Василенко,
Юніон, Нью-Джерзі

*„Там в колыбели песни матерей
Пугают русским именем детей“.*

М. Лермонтов, „Измаил-Бей“.

*Московські варвари двадцятого століття
У двадцять першому*

старий лишили зміст.

*Бо геноцид Чечні і лихоліття
Проголосив в Москві экс-кагебіст.*

*А світ мовчить. Байдуца цьому світу
Загибель Грозного, бомби в шпиталі,
Жінки вмирають, немовлята, діти,
На власній окупованій землі.*

*Ще Лермонтов писав – чеченки знають,
Що окупація для них несе,
І словом „русский“ немовлят лякають,
І просять помсти кривдникам за все.*

*Вже крові в Терек пролилось доволі,
Як і раніше пролилось в Дніпро,
Батурин, Грозний... Така сама доля,
А світ мовчить. Москві дає „добро“*

*Та знай чеченець: Бог вам допоможе,
Вас мало, але правда з вами є
Писав Шевченко: ваше діло гоже,
Колись і нині б'ється за своє!*

Усі ми – з роду Григорія Сковороди

Яринка Приймак –
американський юрист
з роду Григорія Сковороди.

В США я живу майже 24 роки. Народився в Україні, на Полтавщині, де народився Григорій Сковорода, великий український філософ. В Америці ми заснували історико-філософське товариство імені Григорія Сковороди. Воно існує із 1987 року в Річмонді та Сілвер-Спрінг, МД, де поставлено пам'ятник Г. Сковороді. Із 1975–76 років в США проживають нащадки роду, до якого усі ми належимо. Моя бабуся була Параска Сковорода. Всі ми родом із села Чорнух.

Тяжка доля випала нащадкам філософа за советських часів – табори, тюрми, заслання. Коли стало полегшення, Леонід Приймак закінчив в 1970 році Київську консерваторію з класу скрипки і в 1975 році емігрував до США, а в 1976 році виїхали його батьки, тобто ми з дружиною. Грає відтоді в Річмондському симфонічному оркестрі. Наш внук Форест перейшов до 3-ої класи, вчиться грати на піанно, часто виступає з концертами в

школі. Внучка Яринка закінчила університет Ратгерса в Нью-Джерсі і має диплом адвоката.

Отже, нащадки Григорія Сковороди і в США роблять відчутний внесок в життя суспільства. Українське посольство в грудні 1996 року нагородило Товариство Г. Сковороди Почесною грамотою за активну участь у зміцненні культурних зв'язків між народами України та США.

Мені виповнилось 84 роки, дружині теж. За професією я інженер-електрик, дружина – лікар-стоматолог, родом зі Золотоноші. Інститут вона закінчила в Харкові у 1940 році, а в 1941 році її мобілізували до армії, тож пройшла фронтовий шлях від Києва до Сталінграду, а потім від Сталінграду знову до Києва, через Кенігсберг, Варшаву, Прагу до Берліну як лікар-хірург.

Григорій Приймак,
віце-президент та секретар
Історико-філософського
товариства імені Г. Сковороди
Річмонд, Вірджинія

Молодь наворачтається до Христа

Серед постійних рубрик журналу „Бористен“, що видається в Дніпропетровському, чи не найбільшою увагою читачів користується „Християнська сторінка“. Її ведуть почесний доктор богослов'я Леонід Якобчук та редактор „Свободи“ Левко Хмельковський, які зуміли знайти найбільш дохідливий та ширший стиль у спілкуванні з читачами. Автори рубрики не нав'язують свої думки, не повчають, а ведуть відверту зацікавлену розмову про християнство, його основні засади, свята, догмати. Не дивно, що чимала пошта, котра

приходить на адресу нашого журналу, призначена саме для „Християнської сторінки“. Вік наших кореспондентів найрізноманітніший. І все таки серед них переважають люди старшого покоління. Ось чому на зустріч з учнями Дніпропетровського обласного ліцею-інтернату фізико-математичного профілю члени редакції журналу збиралися з особливим зацікавленням, адже проводилася вона за матеріалами „Християнської сторінки“. Організувала зустріч поетеса, постійна авторка Олена Васіна. Молодь виявилася не байдужа до християнства. Понад 60 відсотків присутніх у залі ліцею-інтернату молодих людей зазначили, що вони сповідують Христа. Решта покладається на науку та самовдосконалення. Цікаво сформулював думку присутніх щодо порушеної теми Олексій Острась: „Духовність – це дії й справи людей, котрі несуть користь іншим“.

Обмін думками переростав у полеміку, але головний висновок тішив: українська молодь, повертається до Бога, бойовничий атеїзм більше не володарює над юними душами.

Фідель Сухоніс,
редактор журналу „Бористен“

ЗВІДУСІЛЬ

Чечня має ще одного проросійського керівника

Промосковського чеченського діяча, Біслана Гантамірова призначено заступником голови цивільного управління в Чечні. Б. Гантаміров, який очолює проросійську поліцію у Грозному, столиці Чечні, буде виконувати обов'язки заступника Ахмада Кадірова, котрого минулого місяця призначено керівником цивільного управління в Чечні. Промосковського уряду А. Кадірова не визнає провідник чеченських повстанців Аслан Масхадов.

Століття королеви

Урочистим Богослуженням у лондонській катедрі св. Павла, минулого тижня розпочато формальне святкування 100-ліття з дня народження королеви-Матері Єлисавети. У Богослужбі вдячності участь взяли члени британської королівської родини, королівських родин з інших країн Європи, прем'єр-міністр Тоні Блейр, інші відомі політичні діячі. Крім того, учасниками була велика кількість одягнених в однострої чоловіків і жінок з військових частин. Королева-Мати, день народження якої припадає на 4 серпня, приймала голосні побажання від тисяч доброзичливців на сходах катедри.

Можливості нової вакцини

Фармацевтична фірма „Елан Фармасутикалс“ ствердила, що попередні висліди зі застосування експериментальної вакцини у лікуванні хворих на недугу Альцгеймера, вказують, що принаймні нові ліки є безпечними. Разом з тим науковці кажуть, що ще занадто рано запевняти, що вакцина фірми „Елан Фармасутикалс“, буде ефективною. Названа фірма, що є відділом „Елан Корпорації“, обіцяє, що ця нова вакцина унеможливіватиме небезпечне засмічення клітин мозку.

Росії не подобається судочинство Латвії

Росія оскаржила Латвію в „негуманній“ поведінці після того, як суд наказав ув'язнити на два роки 87-літнього російського ветерана за скоєні ним злочини проти людства у Другій світовій війні. Колишнього чиновника советського КГБ засуджено за переслідування багатьох осіб, з яких дев'ять були засуджені до страти. Росія вже від довшого часу звинувачує Латвію в дискримінації проти етнічних росіян.

Президенти також мають відпустку

Президент України Леонід Кучма від 16 липня перебуває у відпустці. Відповідаючи на запитання про свої плани, Л. Кучма зауважив, що свою відпустку він проведе „у Криму, а не на Кубі“. Президент має намір відвідати свою батьківщину – село Чайкіне на Чернігівщині. Одночасно пішов у відпустку і Голова Верховної Ради Іван Плющ.

30 вересня – свято СУМу в Баффало

Сумівці міста Баффало готуються відзначити 50-річчя діяльності свого Осередку імені Лесі Українки. У Святковий комітет увійшли голова Осередку Осип Грєга, Ігор Мороз, Юрій Крупа, подруги Оля Була і Наталка Хартоняк, а очолив його почесний голова Осередку д-р Василь Пристайко. Свято відбудеться 30 вересня цього року в Українському домі „Дніпро“ в Баффало (562 Дженесі-стріт), о 5-й год. 30 хвилин по полудні. У програмі – доповідь, мистецька частина, бенкет і танцювальна забава. Наступного дня, в неділю, в церкві св. Миколая – Служба Божа в наміренні сумівців, а після неї – Панахида за померлих членів Осередку.

Святковий комітет також вирішив до 50-річчя Осередку СУМу у Баффало видати коротку історію нашої організації на північно-американському континенті.

Свято очікується веселим, томи ми сподіваємося на масову участь у ньому членів осередків усієї Холодноярської Округи СУМу.

Д-р Василь Пристайко,
голова Святкового комітету.

Віщий Олег — завойовник чи визволитель Києва?

(Закінчення. Початок в ч. 29)

Лесь Качковський

Проте несподівано через три роки, навесні 882 року, він разом із п'ятирічним Ігорем на чолі великої дружини назавжди покидає неспокойне місто. Що спонукало його йти на південь? Ідея завоювати Київ чи піти походом на Царгород — заповітна мрія кожного конунга вікінгів? Зважаючи на те, що Олег забрав малолітнього Ігоря, то ймовіріше, що мета походу була зовсім інша: посадити на київський престол сина Рюрика. Можливо, на замовлення самих же киян. Без сумніву, Аскольд і Дир мали сильну опозицію. Причина полягала як в особистому хрещенні Аскольда, так і в спробі офіційного запровадження нової віри. Проте чи тільки в зраді руських богів звинувачували Аскольда й Дира? Адже Дир хрещення не прийняв і від давніх богів не відрікався. Вагомішою причиною невдоволення киян була поразка Аскольда й Дира у війні проти маджар. Варто зауважити, що в очах русів і хрещення, і неуспіх у битві проти Алмоша були взаємопов'язані: руський князь зрадив рідних богів, і під час битви боги відвернулися від руської дружини. Виходом із ситуації могло бути тільки повалення хрещеного Аскольда, а разом і його брата. Лишень після цього можна скинути ненависне маджарське ярмо.

Проте власних сил для державного перевороту в опозиціонерів, мабуть, таки бракувало. По допомогу вони могли звернутися, звісно ж, до таких же язичників. Наймогутнішими і найближчими за духом були північні сусіди – новгородські словени.

Можливо, київська опозиція зверталася ще до Рюрика, проте той мав достатньо проблем із власною опозиційно налаштованою купецькою мафією, яка, зі свого боку, просила допомоги у київських князів. Після його смерті кияни звернулися до Олега. І нарешті досягли успіху; навесні 882 року Олег збирає різноплеменну дружину, покидає Новгород і вирушає на Київ.

Державний переворот 882 року

Для того, щоб приступом оволодіти добре укріпленим Києвом, в

Олега бракувало сил, незважаючи на підтримку опозиції. Або ж він не хотів кровопролиття. Знаючи ситуацію, Олег прикидається підугорським послом чи купцем і, мабуть, передає київським князям, що має для них якусь важливу інформацію від Алмоша.

Якщо ж припущення про певну васальну залежність від маджар є правильним, тоді стає значно зрозумілішою поведінка Аскольда й Дира: вони мусили виявити високу честь маджарському посланцеві.

Підступно вбивши обох князів, Олег без опору оволодіває Києвом. Кияни вітали його і як реставратора давньої слов'янської віри, і як визволителя з-під маджарського протекторату.

Можливо, саме останнє й зумовлює той факт, що Олег Віщий – один із улюблених героїв Київської Русі, хоча його повинні були б вважати в Києві узурпатором княжої влади. Захопивши Київ, Олег, поза сумнівом, зруйнував усе, що нагадувало про хрещення русів, насамперед церкву святого Миколи. Однак він дозволив поховати обох князів, вочевидь, щоб не занадто ускладнювати собі стосунки з їхніми прихильниками.

Аскольда – як християнина – поховали на місці спаленої церкви, язичника Дира за старим руським звичаєм спалили.

Варто підкреслити важливий момент: те, що князі поховані з належними почесностями і згідно зі звичаями, підтверджує їхнє високе, безумовно княже, походження; якщо Аскольд і Дір були б Рюриковими боярами незнатного роду, навряд чи так церемонився б з ними Олег після вбивства.

Можливо, й справді на Аскольдові й Дирові обірвалася династія Київичів, як те стверджують чимало істориків. Зрозумілішим стає прихід маджар під Київ 898 року: Арпад міг приходити за даниною. Проте довідавшись, що в русів новий князь і побачивши силу Олегової дружини, повернувся ні з чим.

Наші літописи постаралися обійти глухим мовчанням неуспіх київських князів у війні з маджарами, який не вельми імпонував гордим русам, і через це внесли чимало суперечностей у висвітлення подальшої нашої історії. Насправді ж все було і значно складніше, і значно драматичніше.

На стадіонах Європи

Легка атлетика

На стадіоні „Стад де Франс“ в Парижі відбулися змагання „Золотої Ліги“ Міжнародної легкоатлетичної федерації, на яких Україну представляла Жанна Пінтусевич. В бігу на стометрівці вона показала час – 11.09 сек., завдяки чому здобула золоту медаль.

В Братиславі відбулися міжнародні легкоатлетичні змагання, на яких Анжела Балаханова в стрибку з жердиною пододала висоту 4.42 м., і теж була нагороджена золотою медаллю. У Варшаві на міжнародних легкоатлетичних змаганнях в честь польського атлета Кучинського в бігу на стометрівці Оксана Гуськова здобула першу нагороду.

На початку липня в міжнародних змаганнях у столиці Туреччини – Стамбулі стали переможцями українські спортсмени. Руслан Гливинський в стрибку у висоту (2.23 м.), Андрій Вінницький в бігу на 400 м. з бар'єрами (50.52 сек.), Мая Шемчишина в бігу на 100 м. з бар'єрами (13.20 сек.). Олена Клусевич в потрійному стрибку була другою (17.20 сек.).

У Вімблдоні, Англія, на традиційному турнірі з тенісу не пощастило Андрієві Медведеву, який вивбув з гри вже в першому колі. Проте вдало деб'ютувала в групі юначок Тетяна Перебийніс, яка дійшла до фіналу і лише тут зазнала поразки у грі з юначкою Марі-

єю Селерні з Аргентини (4:6, 5:7).

У подвійних іграх Тетяна Перебийніс разом з Йоною Госпар з Румунії теж дійшла до фіналу, перемігши Алісу Коген з Америки і Мері Джосеф Лопез з Мексики (6:3, 6:2).

Провідні спортсмени стали учасниками міжнародних змагань „Гран-прі“ Міжнародної легкоатлетичної федерації в Чехії та Іспанії. Поряд з відомими українськими „зірками“ легкої атлетики Сергієм Бубкою, Анжеолою Балахановою, Інгою Бабковою, Жанною Пінтусевич, Олександром Багачем в Сиднеї зможуть виступити молодші атлети, виховані вже в роках незалежності України.

Плавання

Від 28 червня до 9 липня в Гельсінкі відбувся чемпіонат Європи з плавання. Яна Клочкова на 400-метровій доріжці, змінним стилем (4,091.41) здобула звання чемпіонки і золоту медаль. Володимир Ніколайчук на 100-метровій горілиць (55.64) здобув срібну медаль, Ольга Мукомоль здобула бронзову медаль на запливі 50 м. вільним стилем (25.54). Анна Сорочкіна і Олена Жупіна нагороджені бронзовими медалями за підсумками синхронних стрибків з трампліну. Після перерви чоловіча збірна України з естафети в складі – Володимир Ніколайчук, Олег Лисогор, Андрій Сеудінов і Павло Книхін в запливах 4x100 м. змінним стилем здобула бронзові медалі. В збірній виступили деб'ютанти Андрій Сардинов, Альбіна Бордунова, Марія Огурцова та Сергій Фесенко-молодший.

Хто може здобути Олімпійські медалі в Сиднеї?

НОК України опублікував прогноз можливих перемог українських спортсменів на 23-ix Олімпійських іграх 2000 року в Сиднеї, Австралія.

Кандидатами на золотих медалістів названі Заза Зазіров у вільній боротьбі, Р. Таран і Д. Пахольчик – двійка з вітрильного спор-

ту, О. Жупіна – в стрибках у воду з триметрового трампліна, С. Глубицький – у фехтуванні рапірою, О. Богач – у легкій атлетиці (куля), Д. Готфілд – у важкій атлетиці, Я. Клочкова – у плаванні, В. Карпенко – в спортивній гімнастиці, збірна з велисипедного спорту на переслідуванні.

Кандидати на срібні медалі: академічне веслування – О. Браславець і Т. Матвієнко, вітрильний спорт, А. Балаханова – стрибки з жердиною, Я. Клочкова – плавання, В. Карпенко – бруси, С. Гончар – велоспорт, шоссе, О. Цигульська – стрибки на батуті.

Кандидати на бронзові медалі:

Жанна Пінтусевич і Олександр Багач

О. Захарук – вільна боротьба, академічне веслування, С. Пічугін – вітрильний спорт, солінг, О. Жупіна – стрибки у воду, В. Полікарпенко – триатлон, А. Айвазян – кульова стрільба, Ж. Пінтусевич – біг на 200 м., Г. Комищенко – греко-римська боротьба, І. Чимчиурі – дзюдо, І. Розорьонов – важка атлетика, Я. Клочкова – плавання, В. Карпенко – багатоборство, О. Береш – перекладина, О. Розшупкіна – спортова гімнастика, Р. Зозуля – спортова гімнастика, В. Сидоренко – бокс, О. Садовнича, К. Пелеха – стрільба з лука, веслування на байдарках і каное, Т. Наказна – сучасне п'ятиборство.

Новини з спортивного життя подав Омелян Твардовський

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

5-6 серпня	– Подвійні ігри, „Союзівка”;
2-4 вересня	– Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка”;
30 вересня- 1 жовтня	– Осінній турнір, „Тризубівка”.

ПОСТАТІ ДІЯСПОРИ

Жив і працював для України

Пам'яті письменника
Василя Чапленка

Василь Чапленко
(1900–1990 рр.)

18 березня минуло сто років від дня народження відомого українського письменника, мовознавця, літературознавця й публіциста Василя Чапленка (1900–1990 рр.). Народжений у селі Миколаївка на Придніпров'ї, він знайшов свій вічний спочинок на американській землі, на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Савт Бавнд-Брук, у Нью-Джерсі. Саме в США була надрукована переважна більшість його книжок, з якими лише тепер в незалежній Україні почали знайомитися читачі й дослідники (досі його твори були заховані в „спецфондах“).

Народився Василь Кирилович Чапля – таке його родове прізвище – в селянській родині, де любили пісню, мистецтво й поезію. Змалечку увібрав чари фолклёру і рідної мови. Під впливом Шевченкової поезії рано прокинулося в його свідомості національне почуття. 1920 року майбутній письменник закінчив Павлоградську вчительську семінарію, а через три роки – Катеринославський вищий інститут народної освіти.

Ще 1919 року почав публікувати свої твори і протягом понад 70 років не полишав пера дослідника і письменника. Талант 24-річного Василя Чапленка (тоді ще Чаплі) було помічено – він став членом літературної організації „Плуг” у Січеславі.

Перша збірка оповідань Василя Чапленка „Малоучок” побачила світ у Києві 1927 року. Об'єктивні рецензенти відзначили мовне багатство автора, вміння правдиво зображувати життя. Звичайно, знайшлися й ортодоксальні критики, які „з пролетарських позицій” атакували дебют прозаїка.

Активна діяльність молодого науковця була перервана в серпні 1929 року, коли Василя Чапленка заарештували у справі „Спілки Визволення України”. Випущений на волю після семи місяців перебування під слідством, він змушений був шукати працю за межами України – викладав в Ашхабаді, Ставрополі, П'ятигорську. Живучи далеко від рідного краю, він не втрачав зв'язку з діями української науки, зокрема надсилав відомому історикові і фолклёристу, академікові Дмитрові Явор-

ницькому фолклёрні матеріали, радився з ним при написанні історичних повістей і романів. Чапленко вивчав специфіку мови народів, серед яких жив, і ці спостереження стали йому у пригоді пізніше в дослідницькій праці. Лише під час Другої світової війни Чапленко зміг повернутися в Україну. Він викладав українську мову в транспортному інституті в Дніпропетровську. Пізніше короткий час мешкав у Львові, де опублікував деякі зі своїх „захальних” творів. Від 1944 року письменник жив спочатку в Німеччині, а потім у США. В таборових умовах життя українських переселенців він брав активну участь в українському культурному житті, друкував свої твори, працював в редакціях українських газет і журналів, належав до письменницьких організацій, виступав з доповідями.

Приїхавши до США 1949 року, Василь Чапленко, як і інші вигнанці, зазнавав великої скрути, тяжко працював фізично, ледве заробляючи на прожиття. Але й за цих обставин він не втратив запалу творчої праці: зібравши невелику суму, вже 1950 року почав видавати в Нью-Йорку універсальний часопис „Всесвіт”.

Чапленко був один із ініціаторів заснування Української Вільної Академії (УВАН) у США, друкувався у її виданнях, в „Записках Наукового Товариства імені Шевченка”, „Наукових Записках УТГП”, виступав з доповідями, був організатором і першим головою „Винниченківської комісії УВАН у США” (тоді мала назву „Постійна комісія для охорони літературної, публіцистичної і малярської спадщини Володимира Винниченка”). У 1952–53 роках редагував недільне видання часопису „Свобода”, де опублікував чимало власних статей. Його твори друкували також газети і журнали в Канаді, Німеч-

чині, Франції, Аргентині.

Письменницький доробок Василя Чапленка великий і різноманітний – видана 1975 року бібліографія його наукових праць та творів нараховує 793 позиції! А письменник після того ще п'ятнадцять років продовжував працювати в царині літературної творчості і критики. Він випробував свої сили у різних жанрах – повісті й оповіданнях, в поезії і драматургії, писав полемичні статті і мемуарні нариси. На еміграції, насамперед, був відомий як автор історично-побутової повісті „Пиворіз”, історичного роману „Чорноморці” (про переселення запорожців на Кубань). Вагомою в доробку Василя Чапленка є тетралогія „Січеславщина”, яку склали повісті „Люди в тенетах”, „Півтора людського”, „Українці” і „Загибель Перемітька” – в них автор змальовував події ХХ століття на рідній йому Січеславщині. Цікаво читаються збірки п'єс – „Драматичні твори” (1964), поезій – „Мої вірші” (1974), низка прозових творів малої форми, публіцистичні статті.

Капітальна праця Василя Чапленка „Історія нової української літературної мови” (Нью-Йорк, 1970 р., 448 сторінок великого формату) охоплює період від ХІІ століття до 1933 року. Книга є підсумком довголітнього вивчення історичної еволюції української літературної мови і розвитку письменницьких стилів, літературних жанрів та їх функціонування в українському письменстві. Науковці, які цікавляться наприклад, жанром сонету, не зможуть поминути Чапленкового дослідження „Сонет в українській поезії”, де автор показує, що українське сонетописання увібрало не лише західноєвропейський досвід, а й стрімкий розвиток української літературної мови та віршувальної техніки, про що подбали І. Франко, М. Вороний, М. Зеров, М. Драй-Хмара, М. Рильський та інші поети.

Незаперечні заслуги Василя Чапленка як українського патріота. Про один із таких фактів пише в

„Розстріляний музи” Яр Славутич. Василь Чапленко зберіг один із авторських рукописів сонетів Миколи Зерова і в хуртовині війни привіз його 1943 року до Львова, де були зроблені нові копії. Саме цим примірником пізніше скористався брат Зерова Михайло Орест при виданні „Соннетаріуму” 1948 року. Василь Чапленко також опублікував дванадцять листів до Миколи Зерова. Ці листи мають вартість не тільки для життєпису та характеристики літературних поглядів видатного поета й перекладача, а й для історії нашої творчої інтелігенції під большевицьким режимом.

Близько п'ятдесятьма окремими виданнями вийшли у світ наукові і художні твори Василя Чапленка. Частина його архіву ще чекає на публікацію. „Творимо й далі тут, на чужині, культуру нашого народу! Бо й опинившись поза межами своєї батьківщини, ми не думаємо вмирати, ми хочемо жити”, – від цих слів, написаних Василем Чапленком 1946 році в Авгзбурзі, він не відступав до самої смерті, – а не дожив він до незалежності України лише один рік!

...Весняний, березневий гомін природи, що котився мальовничим козацьким селом Миколаївка, відгукнувся у новім тисячолітті пердзвоном пам'яті про письменника-земляка. Сюди приїхали науковці, журналісти, педагоги та родичі Василя Чапленка, щоб разом із мешканцями села урочисто відзначити ювілей патріота, який прожив своє життя „в тенетах” нескореним українцем.

Ім'я і твори письменника повертаються в Україну, для якої він жив і працював.

Микола Чабан,
Січеслав

ВІДВІДАЙТЕ СУМІВСЬКУ ОСЕЛЮ в ЕЛЛЕНВІЛІ!

СУБОТА, 5 СЕРПНЯ 2000 р.

1-ий річний
ФЕСТИВАЛЬ МЕРИЛЕНДСЬКИХ КРАБІВ
тільки на замовлення – до 50 людей максимум
Продаж біжутерії
Забава – оркестра „**ОБЕРЕГИ**”

СУБОТА, 12 СЕРПНЯ 2000 р.

Прийняття з нагоди
„**ДЕГУСТАЦІЇ ВИНА**”

СУБОТА, 19 СЕРПНЯ 2000 р.

10-ий щорічний турнір софтболю
„**ГАВАЙСЬКИЙ ПЛУГ**”
Забава – оркестра „**ЛВІВ'ЯНИ**”

**„ВІКЕНД” з нагоди ДНЯ ПРАЦІ
49-ий Здви́г СУМ-у
1-4 вересня**

Фестивальні концерти
Маніфестаційна частина
Забави: в п'ятницю, суботу і неділю
Українські продавці
Відбиванкові та футбольні турніри

Замовлення на кімнати
й прийняття та реєстрація
на спортові турніри
приймаються в канцелярії
Оселі СУМ:

UKRAINIAN AMERICAN YOUTH ASSOC.
8853 Route 209
Ellenville, NY 12428
Tel.: (845) 647-7230
Fax: (845) 647-8488

отець-настоятель ІВАН ЛИШИК,
СЕСТРИЦТВО та ПАРАФІЯЛЬНА УПРАВА
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ КАТЕДРИ св. ВОЛОДИМИРА
в НЬЮ-ЙОРКУ

ласкаво запрошують
парафіян, прихожан та всіх шановних членів української громади

прийти на традиційне

ХРАМОВЕ СВЯТО

що відбудеться

у формі пікніку, після Богослуження
в неділю, 30 липня ц.р.
на Українському Православному Селі, Somerset, NJ

у суботу, 29 липня 2000 р.
буде відправлена ВЕЧІРНЯ о год. 6-й веч.,

а в неділю, 30 липня 2000 р.
СВ. ЛІТУРГІЯ о год. 11-й ранку

В неділю буде безкоштовний доїзд автобусом

від Українського Народного Дому в Нью-Йорку
2 Ave. & 9 St. о год. 8:30 ранку.

Гостям раді!

„Слово-Світ - 2000“...

(Закінчення зі стор. 15)

тет стандартизації науково-технічної термінології (ТКСНТТ).

Наступав час об'єднання зусиль. За короткий час ТКСНТТ організував і успішно провів п'ять конференцій з участю науковців і громадськості усіх областей України, а також діаспори (як східної, так і західної) і міжнародних організацій. Наші конференції засудили спроби увічнити створений окупантами „правопис“ Кагановича – Булаховського.

Конкретні постанови цих конференцій вимагали від науковців реформи правопису, а від урядових кіл – рішуче утверджувати українську мову як державну. Їх вміло використовували у Верховній Раді, вимагаючи дійових заходів, учасники наших конференцій, зокрема депутат професор Тарас Кияк та інші.

Варто відзначити й виступи на минулих конференціях науковців діаспори Олексі Біланюка, Святослава і Марти Трохименків, Романа Воронки, Ореста Поповича, Юрія Добчанського, Петра Грицака, а також працівників американ-

ського посольства, українців за походженням. Їхні доповіді викликали велике зацікавлення і підкреслювали єдність думок усіх українців – і в Україні, і за кордоном.

Пам'ятаймо: у захисті нашої мови ми всі можемо і повинні допомогти.

Тому закликаємо громадськість діаспори, як науковців, так і звичайних шанувальників української мови, приїхати на нашу конференцію, або хоча б прислати поштою свої пропозиції для надрукування в матеріалах 6-ої конференції, на адресу Програмового комітету конференції: „Слово-Світ - 2000“ (голова Богдан Рицар): **Україна, Львів, вул. С. Бандери, 12, Політехнічний інститут, головний корпус, кімната 236.**

Додаткову інформацію можна одержати за телефоном у Львові **011-380-322-722-520**, факс: **011-380-322-744-300**. E-mail: **rytsar@polynet.lviv.ua**, або у мене. (Stephan Ladyzhynsky, 60 Lancaster Rd. #5, Wethersfield, CT 06109, tel.: (860) 257-4089, e-mail: SLadyzhyn@aol.com).

Степан Ладжинський,
член програмового комітету
6-ої МНК „Слово-світ - 2000“

Добрі справи...

(Закінчення зі стор. 12)

доводиться в Україні хворим на діабет. Отже, я зацікавилася можливістю допомогти таким дітям та лікарям, і ми розробили Ukrainian Diabetes Project – спеціальну програму допомоги хворим на діабет в Україні.

– **У чому конкретно полягала Ваша діяльність в Україні? Як виглядає тепер ситуація з діабетичними хворими у цілому?**

– У Києві працює Добродійний фонд для діабетиків, який очолює Наталя Власенко; вона знає про біду діабетиків з власного сумного досвіду – її син має діабет. Цього року у серпні Наталя Власенко, її заступник Наталя Манжелей, ендокринолог Олександра Сологуб (а також перекладачка Ольга Прокopenko) відвідали Bearskin Meadows Camp та побачили на власні очі, як він працює, з тим, щоб запровадити американський досвід в Україні. Фонд організовує дитячі клініки й табори. Є також центр діабетичних хворих у Львові та в деяких інших містах.

– **Ви допомагаєте лише дітям чи й дорослим?**

– Цей проєкт призначений для дітей. Щодо дорослих, то доречно нагадати, що найпершою умовою для успішного лікування діабету є повна відмова від паління та вживання спиртного, помірковане харчування та фізичні вправи.

– **Щиро дякую Вам за Вашу добру справу, так потрібну для молоді української держави.**

Після аудиту...

(Закінчення зі стор. 5)

Співпраця в рамках ПСП стане можливою за умови успішної реалізації українським урядом плану реформ, запропонованого СБ. Передбачається, що ПСП представлятиме собою три гнучкі системні кредитні операції, кожна з яких затверджуватиме Рада директорів Світового банку. Обсяг кожної кредитної операції становитиме

150-250 млн. дол. у залежності від успіхів України в проведенні реформ. У разі позитивного рішення МВФ про поновлення фінансування, почнеться напружена робота з Паризьким клубом кредиторів щодо реструктуризації боргу. „Ми хотіли б вести постійний діалог і надавати інформацію і МВФ, і СБ про хід реформ в Україні“, – сказав Ю.Єхануров.

УНІАН.

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

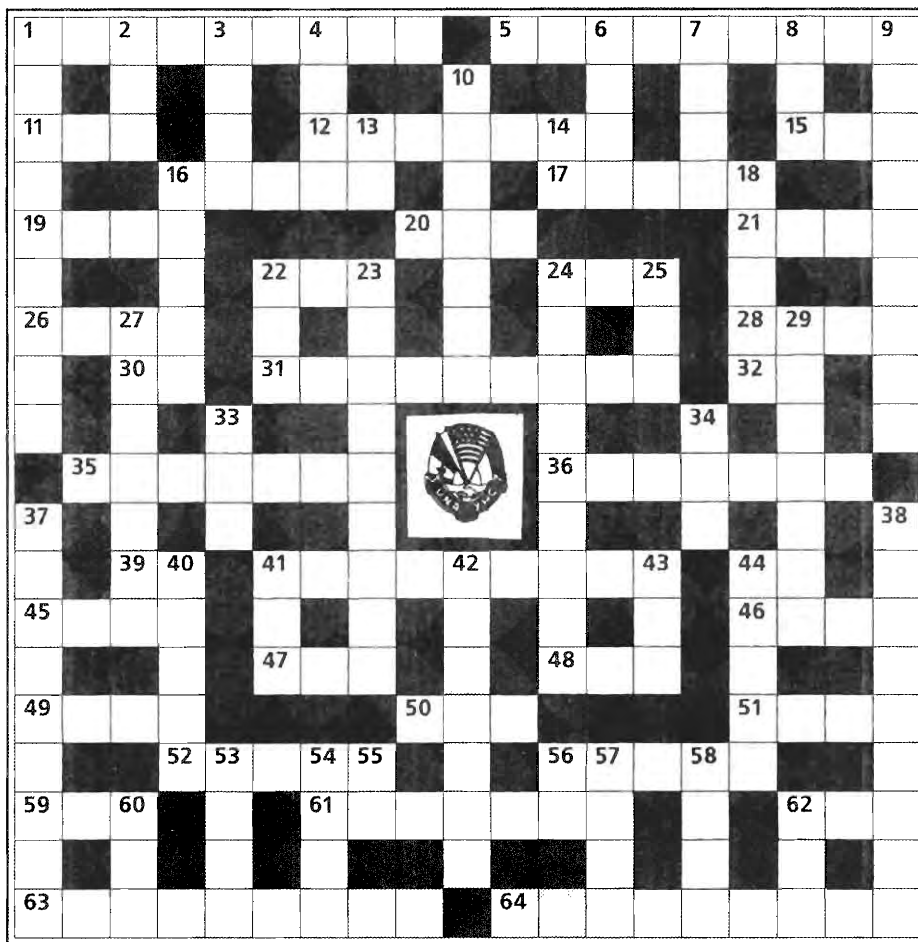
Парашут – на століття

90 літ тому, в жовтні 1910 року, загинув у летунській катастрофі відомий український летун Лев Мацієвич і його смерть на очах публіки спонукала актора Гліба Котельникова винайти парашут. Норвежці Бьорні Мейланд було тоді ледве 10 років. На своє століття вона вирішила здійснити стрибок з парашутом. Звісно, за участі інструктора. Усе ж цей стрибок з уваги на вік парашутистки занесено до Книги рекордів Гінеса.

На світліні: Бьорні Мейланд з інструктором під час стрибка.

Хрестиківка

Горизонтально:

1. Збирач книжок, який їх не читає. 5. Розбій на морі. 11. Турецький урядовець. 12. Корінь американської рослини, з якої виробляють зубний порошок. 15. Племенник Авраама. 16. Маятниковий механізм в годиннику. 17. Мінерал з породи халцедонів. 19. Птах – божество у Єгипті. 20. Річкова риба. 21. Бойовий стрій піхоти. 22. Священик. 24. Дитяча хвороба. 26. Частина океану. 28. Дружина лорда. 30. Частина палуби. 31. Гангрена. 32. Урочище. 35. Музичний інструмент. 36. Держава в Європі. 39 Третя струна на скрипці. 41. Сильний потігін. 44. Єгипетський Бог. 45. Міра довжини. 46. Бухгалтерський термін. 47. Бойовий клич. 48. Коловий рух. 49. Підйомний пристрій. 50. Комаха. 51. Оздобна брама. 52. Порода мисливських собак. 56. Початок змагань. 59. Грошова одиниця Латвії. 61. Гармаш. 62. Фон. 63. Двигун. 64. Домова церква у католиків.

Вертикально:

1. Книголюб. 2. Багатій в Туркестані. 3. Наймолодший з апостолів. 4. Розділовий знак. 6. Порядок виконання роботи. 5. Нараження на небезпеку. 8. Вибухівка. 9. Частина граматики. 10. Прихильник Яна Гуса. 13. Метрична міра площі. 14. Коханка Зевса. 16. Подвижник. 18. Камінь. 22. Виступає на чолі. 23. Теорія Дарвіна. 24. Прихильник теорії про залежність усього від випадку. 25. Поперечка на щоглі. 27. Німецький поет. 29. Музей в Санкт-Петербурзі. 33. Протилежність добра. 34. Хвороба. 37. Дослідник семітів. 38. Пісня човняра у Венеції. 40. Самітник. 41. У арабів – батько. 42. Прилад для визначення свіжості яєць. 43. Міра землі в Англії. 44. Зниження ціни. 53. Ім'я композитора Хачатуряна. 54. Річка у старонімецькій мові. 56. Сьома нота гами. 57. Сходи на кораблі. 58. Друкарський шрифт великого розміру (120 пунктів). 60. Головна карта. 62. Огорожа.

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ЦЕНТРАЛЬНОГО НЬЮ-ДЖЕРЗІ

запрошує Вас на святочне відзначення

9-ОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

яке відбудеться

в п'ятницю, 25 серпня 2000 р.

в Українському Культурному Центрі
в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж., 135 Davidson Avenue, Somerset, NJ

початок о год. 7-й веч.

Святочну доповідь виголосить Генеральний Консул України в Нью-Йорку

СЕРГІЙ ПОГОРЕЛЬЦЕВ

В мистецькій програмі беруть участь:

- ❖ **ЛЮДМИЛА ГРАБОВСЬКА** і **АЛЛА КУЦЕВИЧ** – вокальний і інструментальний дует, популярний в Україні і Америці
- ❖ **сестри ЛІДКА** і **ГАБРИІЛКА ОРОС** (10 і 12 років) – вокальний дует „Черешеньки”, лауреатки молодіжних фестивалів в Києві, Будапешті і Букарешті, під керівництвом Оксани Лиховид
- ❖ **РОСТИСЛАВ ВАСИЛЕНКО** – мистець художнього слова; тема виступу – героїка і гумор
- ❖ **НАТАЛКА ГОНЧАРЕНКО** – сопрано, солістка хору „Думка” в Нью-Йорку
- ❖ вокальний дует **АННА БАЧИНСЬКА**, сопрано і **РОМАН ЦИМБАЛА**, колишній тенор Львівського Оперного Театру

Прибуток призначений на допомогу творчій молоді та дитячим лікарням в Україні

Про дальші інформації телефонуйте

212 873-8550 – о. Іван Пишик або 908 534-6683 – Михайло Шульга

ІНІЦІАТИВНИЙ КОМІТЕТ

повідомляє, що

ЗУСТРІЧ УЧНІВ ГІМНАЗІЇ та МЕШКАНЦІВ БАЙРОЙТУ

– відбудеться –

8-9-10 ВЕРЕСНЯ 2000 р.
на СОЮЗІВЦІ, Кергонксон, Н.Й.

На цей з'їзд щиро запрошуємо
усіх професорів, учнів гімназії та усіх
колишніх мешканців Байройтського табору

З огляду на обмежену кількість кімнат, управа Союзівки
просить якнайшвидше замовляти приміщення на адресу:

Soyuzivka – Ukrainian National Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446

Tel. (914) 626-5641

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ

ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ

БАТЬКО-СОЮЗ!

ПОДЯКА

Почуваюся до приємного обов'язку подякувати
п. Павлові і Романі Черпаха.м.
які влаштували мені 8 липня 2000 року
милу несподіванку з нагоди мого
80-ліття, запросивши мене взяти участь
в зустрічі-нараді з приводу вивчення історії
поселення українців у Нью-Гейвєні і створення
нового Осередку „Спадщина”.
Я був надзвичайно зворушений, коли при вході
приятелі зустрічали мене Многоліття.м.
Це для мене були справді велика
і хвилююча несподіванка.
Я безмежно вдячний
усім присутнім на зустрічі.
Дякую за добровільні датки і за теплі слова,
які були для мене дуже дорогі.
Дякую!

Василь Гіна

The Ukrainian Weekly 2000

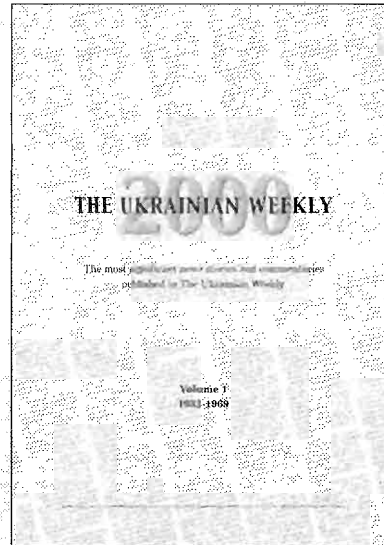
Throughout its history, The Ukrainian Weekly has been a chronicler of the times, a reflection of our society, a purveyor of information, a leader of public opinion.

To mark the end of this millennium and the beginning of a new one, the editors of The Ukrainian Weekly have prepared "The Ukrainian Weekly 2000," a two-volume collection of the best and most significant stories that have appeared in the newspaper since its founding through 1999.

Volume I, now available, covers events from 1933 through the 1960s.

All subscribers to The Weekly should have received their copies in the mail. To order additional copies of this unique book, please use the clip-out form below.

"The Ukrainian Weekly 2000" is sure to become a resource for researchers, and a keepsake for readers. A great gift idea!

THE UKRAINIAN WEEKLY 2000 VOLUME I

- Number of books _____
- Total cost of books at \$15.00 each \$ _____
- Also, I would like to donate to The Ukrainian Weekly Press Fund (check one): ☐ \$25.00 ☐ \$50.00 ☐ \$75.00 ☐ \$100.00 ☐ Other \$ _____ \$ _____
- Total \$ _____

Please make check or money order payable to: The Ukrainian Weekly

Name _____
Street Address _____ Apt. # _____
City _____ State/Province _____ Zip/Postal Code _____

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road
914-626-5641Kerhonkson, New York 12446
FAX 914-626-4638

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ

Л І Т О 2000

Субота – 29 липня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ Чоловічий Хор „Прометей“, Філадельфія
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра „Монтаж“
Субота – 5 серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ ЛЕСЯ ГРАБОВА
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра „Луна“
Неділя – 6 серпня	ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ	
Субота – 12 серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ Хор „Думка“, Нью-Йорк
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра „Темпо“

11:45 веч. ВИБІР МІС СОЮЗІВКИ 2001

Субота – 19 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ

ВІДЗНАЧЕННЯ ДЕВ'ЯТОЇ РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Учасники Майстерні Українського Народного Танцю на Союзівці

Неділя – 20 серпня	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра „Світанок“
	2:30 після пол.	КОНЦЕРТ композитор МИРОСЛАВ СКОРИК сопрано АННА КОВАЛКО зі Львова, Україна
Субота – 26 серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ СОЛОМІЯ ІВАХІВ – скрипка ХРИСТИНА АНУМ-ДОРГУСО – піано
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра „Відлуння“

1, 2, 3 вересня „ВІКЕНД“ 3 НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ

концерти, забави, тенісові і плавацькі змагання

UKRAINIAN SELFRELIANCE
FEDERAL CREDIT UNION,
PHILADELPHIA, PA.

Serving and Supporting the Ukrainian Community Since 1952

CERTIFICATE SPECIAL

24 Month term

\$5,000 minimum deposit

6.1% APR

6.28% APY

All savings insured by the National Credit Union Administration, a federal agency.

MAIN OFFICE:

1729 Cottman Ave.
Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 725-4430
Fax: (215) 725-0831

24th Street Branch:

2307 Brown St.
Philadelphia, PA 19130
Tel.: (215) 232-3993

Ukrainian Center Branch:

910 Henrietta Ave.
Huntingdon VL, PA 19006
Tel.: (215) 379-0400
Fax: (215) 379-2757

Toll free: 1-888-POLTAVA

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА
ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Спеціаліст з внутрішніх хвороб

MARK T. OLESNICKY, M.D.
INTERNAL MEDICINE

Приймає за попереднім домовленням

Лікар говорить по-українськи

750 Stuyvesant Avenue, Irvington, NJ 07111

Tel. (973) 372-5007 • Fax: (973) 372-0100

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬЮ- ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ
на СОЮЗІВЦІ

2, 3, 4 вересня 2000 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ
ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ
УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ
АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 2000

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи“, (в тому пропам'ятні чаші інж. Б. Рака,
д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „The Ukrainian Weekly“,
Марії Душник і Константина Беня

та грошові нагороди

в поодинокій грі:

ЖІНОК (35 р. і вище),

ЧОЛОВІКІВ, СЕНЬЙОРІВ (35, 45 і 55 р. і вище),

ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 р. і нижче).

Зголошення до змагань враз із вписовим по \$15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK

724 Forrest Ave., Rydal, PA 19046

до 28 серпня 2000 р. Зголошення одержані після 28 серпня 2000 р.
не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

СУБОТА, 2-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунів до Турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отримують інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримують інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагання можуть голоситись тільки до однієї конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційному листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки) яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витати та вислати разом з оплатою \$15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище

2. Адреса (по-англійськи)

3. Телефон

4. Дата народження

5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь

6. Клубова приналежність

Чеки виписувати на: K.L.K. American Ukrainian Sports Club

Ірина Захарків

Їх Ексцеленції о. Протоархимандрит
ІДОНІСІЙ ЛЯХОВИЧ ЧСВВ
та Владика
ЄФРЕМ КРИВИЙ ЧСВВ
висловили свої оцінки про книжку
**„ІРИНА ЗАХАРКІВ –
ЗІБРАНІ ТВОРИ“**

PADRI BASILIANI
VIA S. GIOSAFAT, 8 - (Piazza S. Prisca)
00153 ROMA - ITALIA
TEL. 06.57.90.362
FAX. 06.57.43.563

Рим, 07-го жовтня 1999 р.

Слава Ісусу Христу!

Вельмишановна Пані Ірино! **ЗАХАРКІВ**

Хочу Вам подякувати за милі зустрічі в Дітройті, а особливо в Вашій резиденції. Спомин залишиться на завжди! Передав Вашого листа о. І. Патрілові і він дуже втішився тим, коли я сказав йому, що його портрет вперше мені впав в очі, тоді як я увійшов до Вашого помешкання.

Мою подорож по Америці та Канаді відбув точно за графіком, без яких більших проблем. З поворотом до Риму, ще в літаку, сильно постановляв, що буду тихо сидіти в дома бодай до березня 2000 року, а там на мене вже чекали дві непередбачені подорожі до Німеччини та до Мадярщини. Чи не циганське життя!?

Хочу Вам подякувати за все добро, особливо за фонди що Ви вклали для виховання наших василіянських новиків і студентів. Насправді величне і благородне Ваше діло!

Вашу книжку ми вислемо до бібліотеки нашого в Студійному Домі в Куритибі. Варта, щоб Ваш цінний твір був у цьому Інституті в Бразилії, а в римській бібліотеці залишиться книжка подарована о. Ісидорові.

Бажаю Вам кріпкого здоров'я та обильного Божого благословення і всього добра.

Остаюсь з милим спомином,

У Христі,

о. *Діонісій Ляхович*
о. Діонісій Ляхович, ЧСВВ
Протоархимандрит

КУРИТІБСЬКА УКРАЇНСЬКА ЕПАРХІЯ СВ. ІВАНА ХРИСТИТЕЛЯ

RUA MARANHÃO, 1200 - CAIXA POSTAL, 8859 - FONES (041)329-7163 - FAX (041)329-2375
AQUA VERDE 80011-970 - CURITIBA - PARANÁ - BRASIL

Куритиба, 06-го черня 2000 Св.Р.

Вельмиповажана
п-і Журналістка Ірина Захарків
Варрен, МІ., США.-
Слава Ісусу Христу!

Вельмиповажана п-і Ірино,

з братнього серця складаю Вам подяку за ласкаво надісланий в дарунок та з окремим присвяченням прецінний примірник "ЗІБРАНИХ ТВОРІВ" Вашого авторства. Це, справді, прекрасна коронка навіяна і наскрізь просякнута істинним духом Євангелії і духом любови своєї Церкви і свого Народу зі своїм тернистим шляхом. Прийміть вислови щирх вітальних. Любуюся і насолоджуюсь особливо Вашим поетичним поетом. Таким вже я від першої шкільної лавки. Хай Ваше серце наповняється великою радістю і задоволенням з виконаної вельмихорошої релігійно-культурної праці.

Дякую, рівно ж, за благосердний дар любови в висоті 100,- ам. доларів. Відслужу одну Службу Божу за бл. п. Вашого незабутнього мужа Остапа, а другу в Вашім особистім наміренні. Хай Боже благословення простягається над Вами, а боговагоду думу Покійного мужа Остапа хай Всемилолюбивий Господь увічнає вічним щастям і славою в небесних оселях.

Сердечно вітаю, бажаю Вам р'ясноти небесних ласк і поручаю св. Покрову Б. Матері.

З Арх. благословенням

+ *Єфрем В. Кривий ЧСВВ*
Єфрем В. Кривий ЧСВВ
Куритибський Єпарх

П.С. – В залученні подаю адресу п. Володимира Кульчинського.

*Щирі вітання
і найкращі побажання
інж.
Михайлові Колічанові
та
українській радіопрограмі
у Тітмсбургу
з нагоди відзначення
50-літнього
існування та відданості праці
для української громади.*

**ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ**

ДЕПАРТАМЕНТ РОЗВАГ МІСТА ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

та

**УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОЇ ФІЛЯДЕЛЬФІЇ**

запрошують всіх на

**УКРАЇНСЬКИЙ
ФЕСТИВАЛЬ
МУЗИКИ, СПІВУ Й ТАНЦЮ**

„ГОМІН УКРАЇНИ“

який відбудеться

в п'ятницю, 18 серпня 2000 р., о год. 8-їй веч.

в АМФІТЕАТРИ

ROBIN HOOD DELL EAST

Ridge Ave. at 33rd and Dauphin Streets
in Philadelphia's Fairmount Park

Фестиваль присвячений
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

В ПРОГРАМІ:

АННА КОВАЛКО – сопрано (перший виступ в Америці)
МИРОСЛАВ СКОРИК – композитор, піаніст
ВОЛОДИМИР ВИННИЦЬКИЙ – концертний піаніст, лауреат
міжнародних конкурсів
ОЛЕГ ЧМИР – баритон, соліст Львівської Опери
УКРАЇНСЬКИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ БАЛЕТ
УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ВОЛОШКИ“

ОРИСЯ ГЕВКА – ведуча програмою

Вступ на концерт – вільний

До численної участі запрошує українську громаду та всіх мешканців міста Філядельфії та околиці

КОМІТЕТ

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

FIRST AVENUE MEAT PRODUCTS

Великий вибір ковбас, та інших м'ясних виробів, як також імпортованих товарів з Європи

HOMEMADE KIELBASY AND COLD CUTS

140 — 1st Avenue (between 8-9 Streets), New York, NY 10009

(212) 777-4583

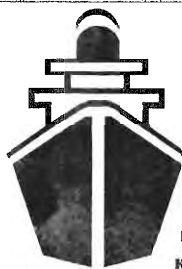
Відкрито від понеділка до п'ятниці 8 AM – 7:30 PM
В суботу 8 AM – 6:30 PM

Shipka Cruise-n-Travel

5434 State Road Cleveland, Ohio 44134
(216) 351-1700 or (800) 860-0089
www.shipkatravel.com info@shipkatravel.com

відбіркові змагання Європи
за світове мистецтво
у копаному м'ячі 2002 року
відбудуться 11 жовтня 2000 року
в Осло, столиці Норвегії

подорожуйте з нами, від \$799 за особу
завдаток слід зложити до 31 липня 2000 р.

Маланка на Морі
14-21 січня 2001 р. **ПОВТОРЕННЯ**

на кораблі "Norwegian Sky"
кошт круїзу від \$903 за особу
можна додати безпосередні літи

зобов'язуючий завдаток
слід зложити до
10 вересня 2000 р.

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

- ❖ оощаджувати гроші на вищій відсотки
- ❖ позичати гроші на меншій відсотки
- ❖ мати приємну та професійну обслуговування своєю рідною мовою
- ❖ розпочати кредитну історію з VISA CARD
- ❖ переслати гроші через Western Union
- ❖ для зберігання цінних паперів ви можете використовувати „safe deposit boxes“

**УКРАЇНСЬКА
ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА**

**ПОЛАГОДИТЬ
ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ**

Головне бюро:

215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003
Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерсі:

35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: 732 469-9085
691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008
Tel.: 732 802-0480

**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ**
DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України. До вибору 99 візців хусток! Телефонні картки: 60 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
888-339-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel. 973-916-1543

PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Tel. 215-728-6040

Ваші потреби
різноманітні...

**Кредитівка САМОПОМІЧ
НЬО ЙОРК
ПОЗИЧАЄ ГРОШІ!**

За дальшими інформаціями звертайтеся до нас
особисто, телефонічно, факсом або електронною поштою.

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003

Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-Mail: SRNYFCU@aol.com

Branch Offices:

23 Main Street Kerhonkson, NY 12446 Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553

Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

32-01 31st Avenue, Astoria, NY 11106

Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: <http://www.selfreliancenyc.org>

**ROCHESTER UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION**

**OFFERS A VARIETY OF BENEFICIAL &
CONVENIENT FINANCIAL SERVICES**

Secured Investments with Stock Market Returns
HIGH YIELD Jumbo Share CD's • IRA's

**LOW RATE: Mortgages, Auto, Business,
Signature, Lines of Credit & other LOANS**

ATM • VISA • Check & Credit Cards •
Direct Deposit • Automatic Loan Payments • Wire Transfers • Checking •
and much, much, more...

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА СПІЛКА**

824 Ridge Rd. East, Rochester NY 14617 • (716) 544-9518 • Fax: (716) 338-2980
www.rufcu.org

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Найбільша в світі українська висилкова фірма Висилаємо в Україну, країни СНД та Східної Європи

3 нагоди 10 років заснування велика знижка на товари та послуги

➔ **ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ**

Україна

➔ **ПАКУНКИ**

- ГАРАНТОВАНО
- КОНФІДЕНЦІЙНО

Доручаємо долари
особисто в руки

до **4** днів

*Експрес
24 години*

**ЗАВЖДИ
НАЙНИЖЧІ
ЦІНИ**

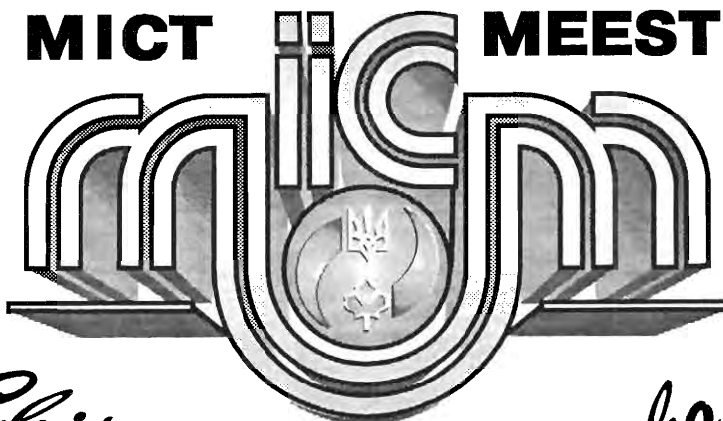
- НАЙШВИДША ДОСТАВА
- НАДІЙНИЙ СЕРВІС

Безкоштовно відбираємо пакки
з хати за посередництвом UPS

Всі довідки за тел: **1-800-361-7345**

Більше 700 тисяч вдячних клієнтів!

МІСТ MEEST

10

*років разом
з громадою*

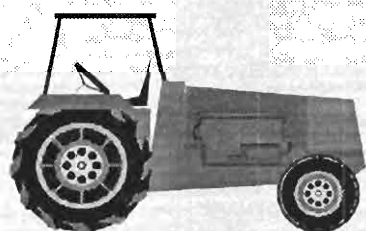
#1

*в США та
Канаді*

Свій до свого по своє!

➔ **НОВИЙ КАТАЛОГ НА ТОВАРИ І ТЕХНІКУ**

- НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
- ВЕЛИКИЙ ВИБІР

до **35%**
ЗНИЖКИ

Доставка
від **1** до **4**
тижнів

- ВЕЛИКИЙ ВИБІР
- ЯКІСНІ ПРОДУКТИ

За безкоштовним каталогом телефонуйте: **1-800-361-7345**

Найнижчі ціни, найкращий сервіс тільки у фірмі «МІСТ»

Щохвилиний комп'ютерний
контроль за виконанням
Вашого замовлення!

На кожне замовлення даєм
письмове підтвердження
від отримувача

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ ФІРМИ «МІСТ» У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

MEEST Corporation Inc.
97 Six Point Rd.
Toronto, ON M8Z 2X3
Tel.: (416) 236-2032
1 (800) 361-7345

MEEST - AMERICA
817 Pennsylvania Ave.
Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 925-5525
1 (800) 288-9949

MEEST-KARPATY
2236 W. Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
Tel.: (773) 489-9225
1 (800) 527-7289

MEEST-CALIFORNIA
500 E. Harvard Str.
Glendale, CA 91205
Tel.: (818) 547-4910

MEEST-ALBERTA
10834 97 Street,
Edmonton, AB T5H 2M3
Tel.: (403) 424-1777
1 (800) 518-5558

Для кращої обслуги клієнтів маємо понад 250 агентів у Північній Америці.
За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: **1-800-361-7345**

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Air Ukraine

UZBEKISTAN
airways

"UZBEKISTAN AIRWAYS" та "AIR UKRAINE"

ВИКОНУЮТЬ СПІЛЬНІ БЕЗПОСАДКОВІ ЛЕТИ

**НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ
далі до ТАШКЕНТУ**

на літаку БОІНГ-767-300

В П'ЯТНИЦІ І НЕДІЛІ,
а від 6 червня і у ВІВТОРКИ
з летовища Кеннеді-термінал 4 East

За довідками телефонувати:

"UZBEKISTAN AIRWAYS":

1-212-489-3954 (бюро)
1-212-245-1005 (резервування квитків)
1-718-244-0248 (вантажі)
1-718-244-0251 (вантажі, факс)*Diaspora*
ENTERPRISES

For lowest airfares call

215-567-1328**INDEPENDENCE TOUR**

August 11 - 25 August 22 - Sept. 5

Lviv Iv. FRANKIVSK/Yaremche CHERNIVTS Kamjanets-Podilsky
ODESA/Kherson YALTA SYMFEROPOL/Bakhchisaray KYIV/Kaniv**Independence Concert August 23****Independence Day Celebrations in KYIV**

15 days \$2550.00

FOR TOUR BROCHURE: **1-800-487-5324****220 South 20th Street, Philadelphia, PA 19103****LVIV EXPRESS SERVICES**
OKSANA INTERNATIONAL1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036**(908) 925-0717****ПАЧКИ В УКРАЇНУ**

БІЛОРУСІЮ, РОСІЮ, ПОЛЬШУ, ЕСТОНІЮ, ЛАТВІЮ, ЛИТВУ, СЛОВАКІЮ

КОРАБЛЕМ

мін. 10 фунтів

ЛІТАКОМ

мін. 10 фунтів

ДОЛЯРИ

Висилка та доставка

ЕЛЕКТРОНІКА

220 В

ПРИСКОРЕНА ДОСТАВА ЛІТАКОВИХ ПАКУНКІВ
до Західної УкраїниБУДЬ-ЯКИЙ
ХАРЧОВИЙ
ПАКУНОК
З НАШОГО
КАТАЛОГУ**10%
OFF**ТІЛЬКИ У НАС!
ВСІ ХАРЧІ З
АМЕРИКАНСЬКИХ
КРАМНИЦЬВІДПРАВКА
КОМЕРЦІЙНИХ
ВАНТАЖІВ3 ЦИМ КУПОНОМ € ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ ВІД \$88 ДО \$248
SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA**Пакунки**

Door to door delivery of packages, letters

Пачки з продуктами
Food parcels**Грошові перекази**
Money transfers**Кур'єрські послуги**

Courier service

Комерційні вантажі
Commercial shipments**Туристичні послуги**
Travel services

Ми доставляємо:

в Україну

Росія, Білорусь,

Литву, Латвію

Естонію,

Грузію, Вірменію

Азербайджан,

Казахстан, Киргизію,

Узбекистан

We deliver to Ukraine

Russia, Latvia, Estonia, Georgia

Armenia, Uzbekistan

Azerbaijan, Kazakhstan.

Air - Avia**Sea - Morem****Доставка
до адресата****Наші гарантії:**
фотографія
отримувача**Each parcel is hand
delivered and receipt confirmed
by photo of the recipient.****Дзвоніть! Ми завжди біля вас та разом з Вами!**За інформацією
звертайтеся

ЗАБИРАЄМО ПАЧКИ З ДОМУ

**Toll free: (877) UPI-POST
(877) 804-7078
(201) 313-3630**

348 Lawton Avenue • Cliffside Park, NJ 07010

For information
contact

PICK UP

**Пересилка
грошей****Швидко****Надійно****Конфіденційно**

Money delivered

Quickly

Reliable

Personally

By Western Union

Від Одеси до Львова Ваші близькі можуть покладатися на Вас, бо Ви покладаєтеся на Вестерн Юніон®.

Переказ:	коштує лише:
\$100	\$15
\$200	\$22
\$400	\$43

Коли Ви переказуєте гроші, то хочете, щоб вони дійшли швидко і надійно, щоб ні Ваші близькі, ні Ви самі цим не турбувалися. Ми, в компанії Вестерн Юніон, переказуємо гроші вже понад 128 років і нам довіряють мільйони людей по всьому світі. У нас Ви навіть можете переказати гроші телефоном, використавши кредитну картку. Переслані гроші дійдуть через 15 хвилин до будь-якої із наших 700 філій в Україні або якої небудь із 84000 по цілому світі. Від Лос-Анджелесу до Нью-Йорку, від Чикаго до Монтреалю – Ви можете покладатися на Вестерн Юніон.

Вестерн Юніон – це майже те саме, що Ви особисто вручаєте гроші.

1-800-799-6882
Ми говоримо
українською мовою

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

Найшвидший спосіб переказу грошей по всьому світуSM

• РОЗШУКИ •

Родичі Наумчик Параскевії Сергіївни (родом з Волині, Україна) просять відгукнутися тих, хто щось знає про померлого в 50-их роках **НАУМЧИКА ПЕТРА СЕРГІЙОВИЧА**, що мешкав в Дітройті.
Київ, 03150, вул. Горького, 99 кв. 22.

Брат з України пошукує в Америці **ПЕТРА ГОРБОВОГО**, адреса якого була: **Peter Horbowy, 1220 N. Mitchell St., Arlington Hts., IL. 60010.** Нове місце проживання в околиці Вашингтону. Будь ласка відгукніться на тел.: **(303) 423-1738**

В липні цього року – сторіччя від народження Байди Володимира Федоровича (родом з Волині, Україна). Нащадків козацького роду просимо відгукнутися для спілкування.
Київ, тел.: + 380 44 268-38-68
Ліда Байда

• ДО ВИНАЙМУ •

Гарні мешкання в motelі (400 дол. на тиждень), охолодження, килими, безкоштовна кабельова телевізія, добре уряджена кухня, лазничка покрита кафлем, душ, близько церков. Одна хвилина до моря. 113-115 E. Crocus Rd., Wildwood Crest, NJ 08266.
Tel.: 609 522-9031

ПРИМІЩЕННЯ при головній вулиці Мейплвуду, Н.Дж., партер (коло 750 sq. ft.) можливість уживання пивниці, приватне паркування, підходить на бюро для лікаря, адвоката, різних агенцій: висилка пачок, продаж нерухомостей (Real Estate, Travel, Accounting), 1703 Springfield Ave., Maplewood, NJ.

(973) 761-5800 or (973) 762-9379

Richmond Hill – студію, для 1 або 2 студентів (ок), близько Мангеттену.
Ціна до узгодження.
Телефонувати вечором
1-718 441-0986

• РІЗНЕ •

Традиційне, українське, народне печиво
„КОРОВАЙ“ виготовляю за домовленням.
Тел. 1(718) 441-0986 веч.

• ПРАЦЯ •

Праця для жінки віком 50+ або менше прибирання та інша домашня поміч, 5 днів в тижді. Може бути із замешканням або без. Ціна до узгодження.

Тел.: 732 583-4537
після 5-ої веч.

Пошукуємо чоловіка до опіки старшого чоловіка в околиці Нью-Йорку. Просимо тел.
914 413-5052
залишити ім'я та номер телефону

Дівчина з України, 24 р., медсестра, шукає працю з догляду за людьми похилого віку або виховання дітей в українських родинах.

Тел.: 1-718 934-5976, після 5-ої веч.

Пошукую інтелігентну особу для товариства і помочі, яка провадить авто і любить звірят.

Тел.: 973 471-2275

• НА ПРОДАЖ •

Односпальневий апартамент в українському селі Somerset.
Ціна 72,000 дол.
Тел.: (415) 922-4653 чи
(415) 515-6187

В Кергонксоні, недалеко від Союзівки, продається дім з гаражем на 2 акрах землі в гарній дільниці.
Ціна знижена до 99,500 дол.

Тел. 914 626-5152

Продається 14 акрів землі, частинно з лісом, близько Союзівки.

Ціна 55,000 дол.

Тел.: 914 626-5687

Продається двокімнатна квартира в м. Києві (Дарниця). Ціна поміркована.

Тел.: 202 518-7694

Недалеко від Союзівки і СУМу на продаж 49 акрів землі. 18-кімнатний, двоповерховий будинок, гараж для одного авто і п'ять невеликих будівель. Обмежений доступ до невеликої частини озера з правом ловити рибу. Ціна 190,000 дол.
Тел.: 914 647-8134

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА ПАВЛІВ член УНС Відд. 39. Помер 30 березня 2000 р. на 83-му році життя. Нар. в 1917 р. в Україні. Членом УНС став в 1972 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, дочку Анну, двох синів Тараса і Андрія та п'ять внуків. Похорон відбувся 4 квітня 2000 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракузах, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ГАЛАН член УНС Відд. 358 Т-ва Львів в Пармі, Огайо. Помер 26 квітня 2000 р. на 78-му році життя. Нар. в 1922 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Емілію, дочку Орису, синів Олександра і Тараса, внуків. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ФІЛІПС член УНС Відд. 282. Помер 24 квітня 2000 р. на 93-му році життя. Нар. в 1906 р. у Вілкс-Беррі, Па. Членом УНС став в 1923 р. Залишив у глибокому смутку дочку Джин. Похорон відбувся 28 квітня 2000 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Plymouth, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИКОЛА КОРНУТЯК член УНС Відд. 131 Т-ва ім. А. Шептицького в Чикаго. Помер 25 квітня 2000 р. на 75-му році життя. Нар. в 1924 р. в с. Шандрівці, Україна. Членом УНС став в 1952 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ніну і прибраного сина Стефана. Похорон відбувся 28 квітня 2000 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЗІНОВІЯ ШЕВЧУК член УНС Відд. 292. Померла 18 березня 2000 р. на 69-му році життя. Нар. в 1930 р. в Трускавці, Україна. Залишила в глибокому смутку сина Стефана і дочку Галину. Похорон відбувся 21 березня 2000 р. на цвинтарі Forest Hills в Ann Arbor, MI.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИКОЛА РУДЕНКО член УНС Відд. 6 Т-ва ім. Т. Шевченка. Помер 17 квітня 2000 р. на 85-му році життя. Нар. в 1915 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Катерину, синів Петра і Михайла, дочок Галину та Ірину і п'ять внуків. Похорон відбувся 19 квітня 2000 р. на цвинтарі

Mouth Hope в Hasting on Hudson, NY.
Вічна йому пам'ять!

Секретар

АНАСТАЗІЯ БОРОДІЙ член УНС Відд. 367 Т-ва ім. Запорозька Січ в Рочестері, Н.Й. Померла 22 травня 2000 р. на 80-му році життя. Нар. в 1919 р. в Україні. Членом УНС стала в 1950 р. Залишила в глибокому смутку сина Мирона, внуків і правнуків. Похорон відбувся 24 травня 2000 р. на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ТОМАС БУРКА член УНС Відд. 422 Т-ва С. Петлюри у Філядельфії, Па. Помер 2 травня 2000 р. на 78-му році життя. Нар. в 1921 р. в с. Вороблик, Україна. Членом УНС став в 1982 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ірену Бурку. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННА КУРАЧ член УНС Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя в Янгстаун, Огайо. Померла 22 травня 2000 р. на 89-му році життя. Нар. в 1910 р. у Вілкс-Беррі, Па. Членом УНС стала в 1956 р. Залишила в глибокому смутку сина, двох братів і внучку. Похорон відбувся 25 травня 2000 р. на Calvary Cemetery у Youngstown, OH.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР МИЧАК член УНС Відд. 452 в Е. Чикаго, ІН. Помер 14 травня 2000 р. на 93-му році життя. Нар. в 1907 р. в Бориславі, Україна. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію Мичак. Похорон відбувся 18 травня 2000 р. на Saint Nicholas Cemetery в Чикаго, Іл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІЛЬКО ДУДА член УНС Відд. 163 Т-ва „Єдність“ у Філядельфії, Па. Помер 5 березня 2000 р. на 85-му році життя. Нар. в 1914 р. в Україні. Членом УНС став в 1960 р. Залишив у глибокому смутку дружину Катерину, сина Юрія, дочку Александру і внуків. Похорон відбувся 9 березня 2000 р. на цвинтарі св. Марії в Елкінс Парк, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода“ ☐ „The Ukrainian Weekly“

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

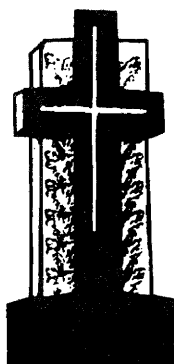
НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище

Адреса

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити \$1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 14 вересня 1999 р. несподівано відійшов у вічність наш
найдорожчий і незабутній ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУНЬО, ВУЙКО і СТРИЙКО

бл. п.

ЙОАН-ІВАН РАКОЧИЙ

Цією дорогою висловлюємо щиру подяку всім, що зложили нам вислови співчуття усно чи письмово, жертвували на Служби Божі, на добродійні цілі та прислали квіти.

Особливу подяку пересилаємо для о. монс. Якова Мельника, пароха церкви Благовіщення Пречистої Діви Марії в Мелровз Парк у Філядельфії, за уділення св. Тайни Єлеопомазання вдома, за участь в Парастасі і Панахиді та відправлення Служби Божої в 40-ий день смерті бл. п. Йоана-Івана.

Щиро дякуємо о. Ярославові Курпнякові, парохіві церкви Царя Христа на Найставні у Філядельфії, де Покійний був парафіянином, за відслуження Парастасу, Служби Божої з дуже гарною проповіддю, за довершення останніх похоронних обрядів на цвинтарі та участь у тризні.

Дякуємо також Нестерові Кизимишинові за дуже гарний спів під час похоронів та паламареві Василеві Хромякові за поміч під час похоронних обрядів.

Щира подяка рідним, ближчим і дальшим, які приїхали з Фльориди, Айдаго, Нью-Йорку, Нью-Джерзі та Анаполіс, щоби в останнє попрощати дорогого вуйка і стрийка.

Невимовно вдячні всім приятелям, сусідам та знайомим, що прийшли віддати шану і попрощати Покійного у вічність, зокрема дякуємо пр. д-р Мирославові Лабунці за гарний сусідський спомин про Покійного під час тризни.

Із глибини серця дякуємо пп. побратимам-дивізійникам, які прийшли з прапором попрощати і віддати останній військовий салют побратимові по зброї покійному Йоанові-Іванові.

Зокрема щира подяка для Степана Іванка, голови станиці Дивізійників у Філядельфії за дуже гарне прощальне слово.

Також щиро дякуємо Степанові Гавришеві, який у своїй промові попрощав Покійного, як довголітнього члена і секретаря 105 Відділу Українського Народного Союзу у Філядельфії.

Дуже вдячні паням-членкам 43 Відділу Союзу Українок у Філядельфії за вислови співчуття та участь у похоронах.

Щиро дякуємо панам, які несли домовину: Ярославові Федуніві, Юрієві і Андрієві Телепкам, Яркові Левицькому, Михасеві Кострицькому і Яремі Ракочому.

Дуже дякуємо за квіти, які прислали Юрій, Ярина, Роксоляна і Андрій Телепки, Neuro-Ophthalmology Associates-Wills Eye Hospital, Parkview Hospital-Medical Office, і Deleware Valley Eye Care Corp.

Похоронному заведенню Насевича наша подяка за взірцеве переведення похорону.

Син Ярема подякував всім присутнім, що взяли участь у Парастасі і Панахиді і в останнє попрощав батька при відкритій домовині, закінчуючи словами: „Спи спокійно, наш Найдорожчий, Ти чесно сповняв свій обов'язок супроти Бога, України і своєї улюбленої родини. Незабутнім у наших серцях залишишся Ти на наше ціле життя. Вічна Тобі пам'ять!“

НА СЛУЖБИ БОЖІ жертвували:

Стефанія Ракоча, Оксана Гораєцька, Степан Гавриш, Юрій і Ярина Телепки, Юліан і Галина Головчаки, Марія Леськів, Туня і Тед Шатинські, д-р Александер і Іванна Білики, Михайло і Роксоляна Луциви, Уляна Федорійчук, Кароля і Ярослав Федорійчуки, Анна і д-р Роман Максимовичі, Марія Куземська, Марія Данилів, Стефанія Іванчук, Лідія Стасюк, Ореста Федун, Володимир, Ольга і Стефанія Терелецькі, д-р Іван і Іванна Чировські.

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ бл. п. ЙОАНА-ІВАНА

були відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ

у Філядельфії, в Нью-Йорку, в Гантері, в Торонто, на Фльориді, у Львові і в Оттаві,
за що щиросердечно дякуємо о. д-рові Андрієві Чировському.

НА ДИТЯЧИЙ СИРОТИНЕЦЬ ч. 2 у ЛЬВОВІ зложили пожертви:

по	100 дол.	Стефанія Ракоча з родиною, Христя і Роман Лазорі з родиною, Юрій і Ярина Телепки з родиною, Prime care System;
по	50	д-р Мирослав Лабунька, Мотря і Давид Вотерс, Зорян і Галина Дубенки, Дарія і Юрій Цвілі, Люба і Богдан Пендзеї з родиною;
по	25	Оля Павлишин, Наталка Крайник, Юліан і Галина Головчаки, Віра Пак, Доріан і Ростислава Ласовські, Омелян Ортинський з родиною, Богдан і Стефанія Макухи, інж. Нестор Ходновський;
по	20	Igor і Соня Конрад, Каролина Конрад, George & Stella Garris;
	15	George Hermann;
	10	Bee Manilow Family.
Разом		935.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКУ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ в СТРУСОВІ в пам'ять Покійного жертвували:

	250 дол.	Адріан і Лиліан Іванчуки;
	75	Ірена Іванчук-Петрі з дітьми;
по	50	Ярослав і Люба Федуні, Лідія Стасюк, Каролина Конрад, Стефанія Ракоча;
	30	Стефанія Іванчук;
по	25	Андрій Федун, Ореста Федун, Наталка і Стефан Войціцькі.

НА СУСПІЛЬНУ СЛУЖБУ КОМБАТАНТІВ:

	100 дол.	Стефанія Ракоча з родиною;
	25	Мотря і Давид Вотерс;
	20	Igor Конрад з родиною;
	10	Марія Леськів.

НА БРОДИ-ЛЕВ:

	50 дол.	Юрій і Ярина Телепки;
по	25	Петро і Марія Кондрати, Богдан і Теофілія Артимішини, д-р Олександр і Іванна Білики, Степан Гавриш від Філядельфійської Округи УНСоюзу;
	10	Михайло Білик.

НА УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІЙ ЦЕНТР у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ в пам'ять Покійного жертвували:

по	100 дол.	Стефанія Ракоча з родиною, Христина Ракоча з родиною.
----	----------	---

НА МУЗЕЙ БЛАЖЕННІШОГО о. ЙОСИФА СЛІПОГО в селі Заздрість:

	100 дол.	Стефанія Ракоча з родиною.
--	----------	----------------------------

Зібрані пожертви в сумі 2,180 дол. передано по призначенню відповідним установам, а на сиротинець у Львові вислано готівку, яку управа сиротинця призначила на закуп харчів, одєжі і ліків для дітей. Ми одержали подяку для всіх шановних жертводавців, а від нас глибокий Вам уклін і хай Всевишній винагородить Вас за Ваші добрі серця.

Дружина – СТЕФАНІЯ РАКОЧА
діти – ЯРЕМА і ХРИСТЯ з їхніми родинами

Ділимося сумною вісткою, що 30 червня 2000 р. відійшла у вічність

бл. п.

ОЛЬГА ПІЛАТ

нар. в с. Дегова, 12 серпня 1919 р.

ПАРАСТАС відбувся в неділю, 2 липня 2000 р. в похоронному заведенні Н.В. Humiston в Кергонксоні, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в понеділок, 3 липня 2000 р. в церкві св. Тройці в Кергонксоні, а відтак на цвинтар Rural Cemetery в Покіпсі, Н. Й.

В глибокому смутку залишилися:

чоловік	– ІВАН
сестри	– АННА ЧЕЧІЛЬ з родиною
	– ГАЛИНА КОЛОДІЙ з родиною
брат	– ВАСИЛЬ ПІЛОВАРЧИН
тета	– МАРІЯ ОРШУЛЯК з чоловіком
кузинка	– ЛЕСЯ ОРЛЯН з родиною
племінники	– ОЛЬГА і ЯРОСЛАВ ПІЛОВАРЧИН

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів чоловік просить складати пожертви
для наймолодших школярів України (на молоко і булочки)
UNWLA Inc. 108 Second Ave., New York, NY 10003.

У Сороковий День Смерти

нашого найдорожчого і незабутнього
БАТЬКА, ДІДУНЯ, ПРАДІДУНЯ, ВУЙКА, ШВАГРА і ТЕСТЯ

бл. п.

мгр прав

АТАНАЗІЯ СВАРИЧЕВСЬКОГО

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в п'ятницю, 4 серпня 2000 р.

в церквах:

св. Володимира, Гемпстед, Н.Й., о год. 9-їй ранку;
Успення Пресвятої Богородиці, Перт Амбой, Н. Дж.,
о год. 7:30 ранку;
св. Миколая, Пассейк, Н.Дж.;
св. Анни, Ворінгтон, Па.;
Середна Церква, Тернопіль, Україна;
Успення Пресвятої Богородиці, Тернопіль, Україна;
Преображенська, Львів, Україна;
Залісся, Україна;
Надвірна, Україна.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:

ДІТИ з РОДИНАМИ,
БЛИЖЧА і ДАЛЬША РОДИНА
в ЗСА та в Україні

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 1 квітня 2000 р. відійшов від нас у вічність наш найдорожчий БАТЬКО, БРАТ і ДІДУНЬО

бл. п.

мгр БОГДАН ПЕРФЕЦЬКИЙ

Складаємо сердечну подяку всій родині, приятелям, друзям та колишнім учням Покійного, які прибули на похоронні відправи і віддали останню пошану і прислугу нашому найдорожчому батькові. Ласкаво дякуємо всім, які надіслали вислови співчуття, квіти та вінки, замовлені Служби Божі, та щедрі дари на сироти в Україні через Союз Українок Америки, та в Канаді на Канадський фонд дітям Чорнобиля.

Наша глибока подяка належиться о. деканові Якову Мельникові, парохіві церкви Благовіщення, за уділення найсвятіших тайн Покійному і за всі похоронні відправи у Філядельфії. Щиро дякуємо о. Вікторові Бек за відправлення Панахиди над могилою на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ми глибоко вдячні слідуочим особам за теплі слова і спогади про Покійного над домовиною і на тризні: голові відділу УМІ у Філядельфії мгр Лесі Рудий Пенкальській, президентові УМІ проф. Таїсі Богданській та д-рові Юрієві Стефанівському. Рівнож щиро дякуємо Зірці та Ігореві Боднарам за допомогу у влаштуванні тризни.

Дякуємо нижче поданим жертводавцям, які зложили пожертви і квіти.

КВІТИ:

д-р М., Ю. і Ш. Дицьо, М. і В. Дицьо, Т. і С. Гарві, М. і Д. Ньюнгавс, В. і Т. Ньюнгавс, М., Л., А. і У. Перфецькі, Б. і Л. Тровато, Відділ Іноземних Мов університету Ля Саль та Український Музичний Інститут, відділ у Філядельфії.

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

І. Мельник-Гаврилюк, Дж. Гарві, С. Гарві, А. Кульба, Х. Кульба, М. Лабунька, Л. і Р. Лікай, Т. і С. МекКенні, С. і Е. Новаківські, д-р Х. Ракоча, Б. і Х. Сеник, К. Шілс, М. Харина, д-р Я. і М. Яримович, Т. і В. Ньюнгавс.

НА СИРОТИ в УКРАЇНІ – через СУА, Інк.:

300 дол.	Ю. і Х. Перфецькі;
по 100	Ю.Л., А. Дж., В. і Л. Базарко, Н. і М., Базарко, д-р М., Ю. і Ш. Дицьо, М. і В. Дицьо, Т. і С. Гарві, О. Гной, В. і Д. Кульба, І. і Т. Кравців та Ж. Скальська, М. і Д. Ньюнгавс, І. Прокопишин, д-р Я. і С. Рожанковські, Х. і Б. Сеник;
по 50	Р. і В. Андрейчик, Д. Базарко, А. і І. Білик, І. і З. Боднар, М. і І. Гилл, С. і Т. Головнич, Р. і Л. Книш, М. Ковальчук, Н. Кравців, Д. і С. МекКей, д-р Х. Ракоча, д-р Ю. і д-р Л. Стефанівські, Б. і М. Татунчак, Т. і Т. Шатинські;
по 30	А. Книш, А. Пак-Ковар і В. Ковар, І. і Л. Пак;
по 25	Т. Богданська, Л. і М. Бугай, П. і О. Гевка, О. Лобачевська А. і М. Рудакевич, Ю. і П. Савчак, М. Цісик, Р. і М. Циган;
по 20	Т. і М. Угорчак.

В Канаді зложено канадськими долярами:

НА КАНАДСЬКИЙ ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:

по 250 дол. COSBID CLUB, Л. і М. Перфецькі.

НА СИРОТИ в УКРАЇНІ через СУА Інк.:

50 дол. В. Федорович.

Вдячні син ЮРІЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ

ПОДЯКА

10 липня 1999 р. відійшов у вічність

св. п.

д-р мед.

ІВАН МАКАРЕВИЧ

В першу річницю смерти родина хоче подякувати всім за молитви та сердечні слова співчуття. Зокрема за глибокі змістом листи від Єпископа Інокентія Лотоцького і Єпископа Василя Лостена.

Дякуємо о. Христофорові Войтині, протоігуменові Чину св. Василя Великого, о. Патрикіїві Пашакові, вікарієві Стемфордської дієцезії, парохіві св. Юра в Нью-Йорку, о. Пилипові Сандрикові, парохіві церкви Чесного Хреста в Асторії і о. Кирилові Іщукові за проведення похоронних відправ і за прощальні слова.

Рівнож родина дякує приятелям та знайомим за щедрі датки на наступні добродійні цілі:

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ЧЕСНОГО ХРЕСТА, Асторія, Н.Й. одержала в пожертвах суму 610 дол.

зложили:

Марія Абрамюк, Богдан і Христина Бейгери, Г. Бобеляк, М. Бобяк, Ірена Букоемська, Джордж і Марина Василенюки, Ірена Волосенко, Катерина Гайова, Осип і Марія Галатини, Маруся і Юрій Галушинські, Рената і Володимир Ганчуки, Стефа Ганчук, д-р Юліян і Оля Гной, Джордж і Ольга Диби, Томас Ключковський, родина Ковалів, К. Констанкович, Ю. Криса, Люба і Генрі Кувери, Террі Лосілент, А. Ликтей, Оксана Луцька, д-р Ігор і Леся Магуни, Наталія Макаревич з родиною, родина Нодяношів, Марта Олійник, Микола і Марія Панчаки, Емілія Ройовська, д-р Іван і Стефа Серанти, д-р Ярослав і Оксана Сидораки, Розалія Стадник, Марія і Юрій Стеці, І. Худик, Юстина Цвіль, Анна Яковів.

КВІТИ ДО ПОХОРОННОЇ ЗАЛІ прислали:

Ірена і Ярослав Дармограї, д-р Надія Кмета з родиною, Тереза Охранчук, п-во Чой з родиною.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА, Н.Й. – 450 дол.

зложили:

д-р Володимир Пушкар, д-р Ярослав і Оксана Сидораки, д-р Михайло і Роксоляна Яримовичі.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА, Торонто, Канада – 100 дол.

зложили:

Богданна і Ігор Чуми.

ФУНДАЦІЯ ПРИЯТЕЛІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ, Мейплвуд, Н. Дж. – 100 дол.

зложили:

Ірена і д-р Павло Джулі.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ, Мюнхен/Н.Й. – 25 дол.

зложила:

Ірена Мороз.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ, Н.Й. – 175 дол.

зложили:

Звенислава Брикович, Ксеня Кузьмич, Оксана Лобачевська, Ростислав і Галина Ратичі.

ЦЕРКВА СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ, ГАНТЕР, Н.Й. – 4.160 дол.

зложили:

Володимир Барагура, Андрій і Катерина Буки, Тетяна Бутович, д-р Ігор і Марта Воевідки, Володимира і д-р Зеновій Гіль зі сином Ігорем, Борис Дурбак, Розалія Дубей зі сином Михайлом, Ігор і Христина Дякунчаки, Дарія Каранович, Іка і Хозе Касанови, Роман і Оля Кобрини зі сином Романом мол., Олена Кокодинська, Валентина Кузьмич, Маріян і Іванна Коці, Теофіль і Іванна Кулики, Любомир Лампіка, Володимир Левицький, Ярослав і Алла Лешки з родиною, Стефан і Тоня Льорхи, Наталія Макаревич з родиною, Ірена Мороз, Дарія Пасічняк, Євгенія Плєскачевська, Михайло і Христина Ринасевичі із родиною, Зеновія Сидорак, д-р Ярослав і Оксана Сидораки, д-р Ігор і Наталія Соневицькі, І. і Х. Станьки, Богдан Стеців, Марія Терех, Михайло і Дарія Цибульські, Олена і Володимир Шиприкевичі.

ПЛАСТ В УКРАЇНІ – 50 дол.

зложили:

Євстахія Гойдиш, Мотря Мілянч.

ДУХОВНА СЕМІНАРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ДІЄЦЕЗІЇ в Стемфордї .

Конн. – 1.000 дол.

зложила:

Наталія Макаревич з родиною.

ДУХОВНА СЕМІНАРІЯ при МОНАСТИРІ СВ. ЙОСАФАТА, ЧСВВ. Глен Ков, Н.Й.

– 1.000 дол.

зложила:

Наталія Макаревич з родиною.

З глибокою вдячністю:

дружина	– НАТАЛІЯ
донька	– ОКСАНА СИДОРАК з мужем ЯРОСЛАВОМ і синами: АНДРІЄМ з дружиною КИМ і РОМАНОМ
син	– БОГДАН МАКАРЕВИЧ з дружиною ЛІДОЮ і дітьми АЛЕКСАНДРОМ, КОНСТАНТИНОМ з дружиною АННЕТОЮ, МОТРИЄЮ з мужем РОМАНОМ БЕЙГЕРОМ і ЮСТИНОМ

За можливі пропущення заздалегідь вибачаємся.

Замість окремих особистих подяк родина складає 500 дол. на допомогу сиротинцям в Україні, Orphans Aid Society, 129 Ridge Rd., Douglaston, NY 11363.

З болем серця ділимося сумною вісткою, з усіма друзями, що в п'ятницю, 21 липня 2000 р. несподівано відійшла з цього світу на сильний удар серця моя старша доня

**бл. п.
паніматка
АРІЯДНА КУЛІШ**

на 60-му році свого трудолюбивого життя.
Вона була учителькою мистецтва
в Hudson, NY

ПАРАСТАС відправив о. протоієрей Богдан Калинюк у вівторок, 25 липня 2000 р., а в середу 26 липня відбувся чин похорону в церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У смутку залишилися:

- дочка – АНДРІЙКА
- тато – о. протопресвітер Т. ФОРОСТІЙ
- брат – ЗЕНОН з дружиною ВУЛЕЮ
- сестра – ЛІДА з чоловіком
д-ром ЙОСИФОМ БОГЕНОМ
- стрийко – МИХАЙЛО з дружиною
- внуки – ТЕОДОР, АЛЕКСА, АЛИССА і
СТЕФА
- кузен – д-р ОЛЕГ ДУБРОВСЬКИЙ
з дружиною

та численна родина в Україні.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 18 липня 2000 р. в шпиталі Cedar Grove після довгої недуги відійшов у вічність наш БРАТ, СТРИЙКО і КУЗЕН

**бл. п.
ІГОР
ОЛЕСНИЦЬКИЙ**

нар. 1927 р. в Станіславові

ПАНАХИДА відбулася 20 липня 2000 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 21 липня 2000 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, а відтак тіло було перевезене і поховане на Evergreen Cemetery, Hillside, NJ.

Залишив в глибокому смутку:

- брата – ЮРІЯ ОЛЕСНИЦЬКОГО
з дружиною ЛЮЦИНОЮ
- братанків – МАРКА ОЛЕСНИЦЬКОГО з родиною
– НЕСТОРА ОЛЕСНИЦЬКОГО з родиною
– ТАРАСА ОЛЕСНИЦЬКОГО з родиною
– ЛЮБОДАРА ОЛЕСНИЦЬКОГО
з родиною
– МИРОНА ОЛЕСНИЦЬКОГО з родиною
– АЛЕКСАНДРА ОЛЕСНИЦЬКОГО
- братанниця – МАРУСЮ ПАВЛИШИН з родиною
– АНЕТУ ПУОРО з родиною

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів родина просить давати датки на школу при церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку.

В ДРУГУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого і незабутнього
МУЖА, ТАТА І ДІДУСЯ

**св. п.
ВОЛОДИМИРА
ФЕДОРІВА**
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

29 липня 2000 р.
в церкві Христа Царя в Бостоні;

7 серпня 2000 р.
в Зарваниці, Україна.

Рідних, приятелів і знайомих про молитви
за душу Покійного просять:

- дружина – КСЕНЯ
- дочки – ІРИНА з мужем ТОМОМ
– МАРІЙКА
- внуки – ПЕТРО, ЛІСН, НАТАЛКА

Ділимося сумною вісткою, що 28 травня 2000 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМЦЯ,
СЕСТРА, ТЕТА І ШВАГЕРКА

**бл. п.
ПАВЛЯ
ЗУБАЛЬСЬКА
з дому ГАЛЬО**

нар. 27 лютого 1911 р. в Хирові, Старосамбірського району, в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 1 червня 2000 р. в церкві Непорочного Зачаття в Дітроїті.

У глибокому смутку залишилися:

- доньки – ВІРА
– ЯРА
- син – БОГДАН
- сестра – РУЗЯ
- сестринки – ВІРА з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ
і дітьми ОЛЕЮ і ГАЛЕЮ
– НАДЯ з чоловіком ІВАНОМ
і дітьми ОКСАНОЮ, ОЛЕЮ і
ЯРИНОЮ
- швагер – ТЕОФІЛЬ з дружиною ІВАНКОЮ
і донькою НАДЕЮ з чоловіком
ПЕТРОМ
- швагерки – ІВАНКА з чоловіком ІВАНОМ
– ІРЕНА з дітьми
ТАМАРОЮ з родиною
ЄВОЮ з родиною
ІРИКОМ, МАРЕКОМ, ДОРОТОЮ
і ІВАННОЮ з родинами
– БРОНКА зі сином РОМАНОМ
з родиною
- двоюрідна – ГАЛЯ
- сестра
- дружина – МАРІЯ з дітьми МАРІЄЮ і ІГОРЕМ
- двоюрідного
- брата

Вічна їй пам'ять!

Шановні читачі,

за добрим звичаєм "Свобода" вміщує посмертні згадки, часто із світлинами, про тих, що відійшли. Такі публікації є не тільки останньою даниною покійному, вони посилюють зв'язок між поколіннями української імміграції, а крім того часто служать джерелом історичних досліджень. Наш тижневик не бере плати за вміщення таких споминів і світлин. Проте суворі обставини редакційного життя, коли щораз дорожчими стають папір, обладнання, зв'язок і друкарні, змушують нас нагадати громаді про добрий звичай пожертв на пресовий фонд. Такі пожертви, надіслані чеком на адресу "Свободи" разом із споминами про дорогих людей, стануть найкращим підтвердженням реального піклування кожного добродія про нашу спільну українську справу, виразником якої прагне бути тижневик "Свобода".

В некролозі бл. п. mgr прав АТАНАЗІЯ СВАРИЧЕВСЬКОГО з дня 7 липня 2000 р., ч. 27 має бути: „в глибокому смутку залишені: донька – УЛЯНА, вдова по св. п. Анатолеві Вовкові...”

В некролозі бл. п. МАРІЯ КРОТЮК з дому КАЧИНСЬКА, ч. 28 з 14 липня 2000 р., має бути бл. п. МАРІЯ КРОТЮК „ГАЛКА”.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ „РОГАТИНЩИНА“ ділиться сумною вісткою з усіма рогатинцями, що у вівторок, 13 червня 2000 р., на 74-му році життя (уроджений 28 травня 1926 р. в Пукові) несподівано відійшов у вічність

**св. п.
БОГДАН БАНДУРА**

Директор української гімназії
ім. Володимира Великого в Рогатині
з 1991 до 1997 років

і на 71-му році життя
(уроджена 12 лютого 1929 р. в Данильчі)
дружина покійного

**св. п.
ЛЮБА БАНДУРА
з дому ГРИВНАК**

померла в четвер, 15 червня 2000р.
учителька і голова Союзу Українок в Пукові.

ПОХОРОНИ відбулися 16 червня 2000 р., в селі Пуків, Рогатинського району.

Дітям і родині складаємо щирі співчуття.

В їх пам'ять просимо складати пожертви на українську гімназію в Рогатині на адресу:
Self Reliance (NY) F.C.U.
108 Second Avenue, New York, NY 10003-8392
Attn.: J. Oberyszyn
Чеки виписувати: Rohatynshchyna-Bandura

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ХОЧЕТЕ КУПИТИ ХАТУ?
Зверніться до

ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА
VASYL KAVATSIUK
SALES REPRESENTATIVE

MORRIS PLAINS
PARSIPPANY OFFICE:
1625 STATE ROUTE 10
MORRIS PLAINS, NJ 07950
OFF: (973) 984-1400, Ext. 3603
EVES: (908) 790-9240
PAGER: (973) 817-1340 • FAX: (973) 984-4075

Weichert Realtors
Ask About Weichert's One-Stop Shopping Services

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

EUROPEAN WOODART CORPORATION
Потребує досвідчених майстрів з художньої обробки дерева, а також художника-дизайнера з досвідом проектування та виготовлення меблів. Добра платня, цікава робота, українськомовний колектив. Знаходимося на сонячному півострові – Флориди.
Василь Бойчук
Тел.: (904) 740-7740
або вечором 1 (407) 574-7796

ЮРІЙ СТЕЦЮК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris.
Essex, Union, Somerset Counties.
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA

Weichert Realtors

CHATHAM OFFICE:
64 MAIN STREET
CHATHAM, NJ 07928

#1 REALTOR IN NJ OFF (973) 635-5000
#1 REALTOR IN MORRIS Co. EVES: (973) 539-8917
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S. FAX: (973) 635-5086

Фірма „КАРПАТИ“
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє ланічки, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел. (718) 937-6821
Beeper (917) 491-6150

ФІРМА „МІСТ“
Забираємо посилки
з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ – 730 дол. *tax
(round trip)
Нью-Йорк/Львів – 850 дол. *tax
(round trip)
420 дол. (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

MARIA C. WYNNYK-GERULA
SALES ASSOCIATE

1996-98 NJAR Million Dollar Club
1999 NJAR Million Dollar Club Silver Level

(973) 778-5168 Ext. 150
Fax: (973) 778-9307
Res.: (973) 773-4481
Pager: (973) 458-2397

RESIDENTIAL
BROKERAGE
789 Clifton Ave
Clifton, NJ 07012

COLDWELL BANKER Independently Owned and Operated By NRT Incorporated

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат

З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ,
ЯК ТАКОЖ КОМП'ЮТЕРСЬКОГО ПРАВА

Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашингтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel (908) 789-1870; (732) 627-0517

ARKA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

APON
VIDEO TAPES • COMPACT DISCS
AUDIO CASSETTES
NEW FROM UKRAINE
WRITE OR CALL
APON MUSIC, P.O. BOX 3082
LONG ISLAND CITY, NY 11103
718-721-5599
We convert video from European to American and Vice-A-Versa

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 800-673-5150 • Fax: 914-626-5831
e-mail: lvstaruch@aol.com

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграти процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні європейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

10 років чесно і солідно служимо українській громаді

КАРПАТИ

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com
Для нас не існує відстаней –
наші клієнти є всюди:
в Канаді, Америці,
Європі, Австралії
та інших країнах

Найкращі ціни на квитки на всі авіалінії світу

МИ ГАРАНТУЄМО:

- Швидку і конфіденційну доставку доларів до рук адресата
- Вчасну доставку продуктових пачок з каталогу (великий вибір, високоякісні продукти)
- До 35% знижки на сільськогосподарську техніку

А також:

- Запрошення до Канади та США
- Візи до України, Польщі, Росії

Пам'ятайте, як посилати чи літати – то тільки через знану у світі фірму КАРПАТИ!